

Vợ !!! Đứng Lại Đó Cho Chồng

Contents

Vợ !!! Đứng Lại Đó Cho Chồng	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5 : Gặp Lại Cố Nhân	6
6. Chương 6 : Đối Diện Với Ác Mộng	8
7. Chương 7 : Bí Mật Được Bật Mí	11
8. Chương 8 : Sự Hạnh Phúc Và Nỗi Đau	12
9. Chương 9 : Chăm Sóc Người Bệnh 24/24	14
10. Chương 10 : Ngày Thử Dục Tồi Tệ	16
11. Chương 11 : Sự Quan Tâm Không Cần Thiết.	18
12. Chương 12 : Lại Bệnh Và Sự Quan Tâm Cần Thiết	21
13. Chương 13 : Hạnh Phúc Bất Tận	25
14. Chương 14 : Hồ Li Lại Tái Xuất.	27
15. Chương 15 : Hồ Li Xuất Chiếu	30
16. Chương 16 : Tung Chiêu	33
17. Chương 17 : Bệnh Vực	36
18. Chương 18 : Hẹn Hò Trong Màn Đêm	37
19. Chương 19 : Hạnh Phúc Tiếp Diễn	39
20. Chương 20 : Hạ Lan Đã Về!!!	41
21. Chương 21 : Con Tim Bị Sát Muối	43
22. Chương 22 : Người Thừa	47
23. Chương 23 : Đau	48
24. Chương 24 : Cảm Giác Không Rõ Và Chuyến Giã Ngoại Kì Bí	50
25. Chương 25 : Khu Mộ Cổ	52
26. Chương 26 : Hạ Băng Di	54
27. Chương 27 : Quá Khứ Vẫn Tồn Tại	56
28. Chương 28 : Âm Mưu Trong Ngày Valentine	58
29. Chương 29 : Valentine Trong Nước Mắt	59
30. Chương 30 : Buông Tay	61
31. Chương 31 : Tỉnh Ngộ	63
32. Chương 32 : Thời Gian	64
33. Chương 33 : Game Star	65
34. Chương 34 : Sự Thật Phơi Bày	66
35. Chương 35 : Sự Lựa Chọn Cuối Cùng	68
36. Chương 36 : Con Số	70
37. Chương 37 : Ranh Giới	71
38. Chương 38 : Cô Ta Và Em	72
39. Chương 39 : Returnee	74
40. Chương 40 : Vợ!!!đứng Lại Đó Cho Chồng	75

Vợ !!! Đứng Lại Đó Cho Chồng

Giới thiệu

Hoàng Anh Nhi(nó):16 tuổi thông minh,ngịch ngợm,xinh đẹp dễ thương ở chỗ:mắt to tròn,làn da trắng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-dung-lai-do-cho-chong>

1. Chương 1

Anh thư đang học thì mẹ kiu về nhà có chuyện gấp nên đành cúp tiết vậy.

_Con chào mẹ,con chào bác ạch_Anh thư lễ phép

_ùm ngoan con ngồi xuống đây mẹ có chuyện muốn nói với con_mẹ nó thoáng bần

SAu khi Anh Thư ngồi xuống Bác khách lạ nói

_ta muốn con kết hôn với con trai bác_bà khách

_hả kết hôn hả?tại sao chứ_Anh Thư

_chẳng qua là là mẹ đang trên đường phá sản nên pác An đây giúp mẹ nên mẹ mún con con hãy kết hôn với con trai bác ý_mẹ nó ngập ngừng

_con..con không biết_Anh Thư

_con và mẹ hãy suy nghĩ đi ngày mốt ta và thằng Vương sẽ qua đây_pà khách vui vẻ ra về

Anh THư và mẹ không ai nói lời nào , Bỗng Anh Thư hỏi mẹ

_nếu con đồng ý thì chẳng lẽ con đã thành gái có chồng ở tuổi 16 àh_Anh THư

_mẹ..mẹ xin lỗi con nhưng nếu con không muốn thì tùy con mẹ sẽ nói với bác An

_mẹ cho con thời gian suy nghĩ nha_thư bần

_con cứ suy nghĩ thôi con lên phòng nghĩ đi

Thư đi lên phòng suy nghĩ một hồi rồi ngủ lun,lúc này nhi mới zà tới.

_helo mẹ iu hum nay ăn kum gì vậy???

_ùm ùm ăn mì gói đi con

_sao vậy mẹ_nhi thất vọng

_mẹ không làm cơm mà để mẹ kể con nghe chuyện này

_zạ_nhi

_%^&&*((&&\$%^&* mọi chuyện là vậy con àh

_hả chị thư phải lấy chồng sao???con hông mún
_con kì ghê thui con lên an ủi nó đi_mẹ
_yer si
Cạch
_chị hai iu quý ơi đứa em thân thương này về nè_nhi
_ùm nhi ơi sao em may mắn mà chị khổ vậy nhi???
_chị nói jì zạ? em...em
_chị sắp phải lấy chồng rồi
_em có nghe nhưng mà em em_nhi lấp bắp
_thui chị mún nghỉ ngơi em đi về phòng đi
_chị em có ý này nè_nhi
_ý gì chứ???
_em sẽ thay đổi thân phận cho chị Ok chị sẽ thay đổi thân phận cho em_nhi
_có được không?
_được mà sau 1 năm em sẽ về với chị_bây h mình xuống nói với mẹ_nhi
_được rồi xuống nói với mẹ đi
END chap 1

2. Chương 2

2 chị em nó đi xuống lầu nói kế hoạch của mình ẹ nghe.Lúc đầu bà Không đồng ý nhưng bà nghĩ lại dù sao thì Thư thì từ nhỏ đã yếu đuối khó sống xa nhà còn Nhi thì lun nghịch ngợm có lần qua nhà nhỏ Kiều(bạn nó)ôn thi ngủ lại gần 1 tháng.Thở dài bà đành chấp nhận vậy dù sao cũng lợi ở chỗ tụi nó là chị em sinh đôi mà.Lúc này Nhi nằm suy nghĩ:

Đáng lẽ mình không chấp nhận nhưng chị Thư lun bảo bọc ình.Có lần lớp 5 mình bị mời phụ huynh chị cũng đã che giấu,mình quỳnh lộn với mấy con nhỏ kia chị Thư cũng giấu mẹ giúp mình.Chị lại khó lòng sống xa nhà.Hazz thui đành zậy.

HUm nay chính là bữa mà Anh Nhi chính thức gặp phụ quân của mình.

Biệt thự nhà họ Tôn

_mẹ àh kết hôn gì chứ kon mới ra trường mà_người con trai
_mẹ không biết cho kon lêu lổng để con đánh lộn,đem tiền 1 tuần tốn gần cả trăm triệu àh_người đàn bà
_Nhưng con nhỏ đó mới 16t mà_uct càu nhàu
_dư sức thui con lên thay đồ đi 9h mình đi
_con biết rồi
8h55'

PONG PONG

_haha chào bà Tôn mời bà vào nhà_bà hoàng
_đầu cần khách sáo đâu chị xuôi mình vào_Bà Tôn bước vào trước
Cả 3 người ngồi ở phòng khách

_thế con Thư đâu hả chị_mẹ vương

_àh nó đang ở trên lầu trang điểm,mà Vương này sau này có gì con chăm sóc cho nó hộ bác nhé

_zạ con biết rồi

5'p sau

_Nhi bước xuống trong bộ đầm trắng tinh khôi ,đôi chân trắng nõn không tì vết.Tóc búi cao làm toát lên vẻ sang trọng quý phái.Vương nhếch môi.

_con chào bác, mẹ và anh Vương àh_Nhi làm bộ ề nề

_bác chào con con đẹp lắm_bà tôn niềm nở

Sâu trong mắt nó Vương cảm thấy nó đang sống giả với chính bản thân mình,anh để xem nó làm trò gì.

end chap 2

3. Chương 3

Bà Tôn lên tiếng:

_chị này tui có mau cần biệt thự riêng cho tụi nhỏ trong thời gian chuẩn bị kết hôn thì cứ cho chúng về đó ở nha

_àh àh..ùm sao không đợi ngày cưới rồi cho lun_mẹ nó lo lắng

_không sao đâu 2 tuần nữa là cưới mà cho tụi nó tập trước cho quen_mẹ hấn lên tiếng

_WHẤT???2 tuần nữa hả_nhi la làng làm suýt lộ

_àh àh thì càng nhanh càng tốt mà sao hum nay con la lớn vậy Thư??_mẹ hấn

_zạ zạ con xin lỗi bác nhưng như vậy có nhanh quá hông?con còn chưa 17 tuổi mà_nhi cố biện minh

_thì cô cứ ở nhà làm zk đi tui làm được rồi_thiên vương lên tiếng

_anh..anh

_thui khỏi bàn cãi hùi nữa Thư theo thằng vương về biệt thự nhé_mẹ hấn

_zạ con biết rồi_nhi ỉu xìu

Sau đó cả 4 người ăn cơm vui vẻ(Thư ngủ òi).cho đến khi 3h chiều thì nó theo hấn ra về.

Trên xe:

_Tui và cô chỉ làm zk and ck trên giấy ngoài ra chẳng có gì với nhau cô hỉu chưa???_thiên vương mở lời

Không hỉu sao nó thấy pùn khi hấn nói vậy(iu rồi hả).Mặc dù là thân phận chị nó nhưng nó cảm thấy hụt hẫng lắm.Nó nói

_tui biết rồi anh khỏi nói tui cũng có quen gì anh đâu xì_nhi thở dài

_sau 1 năm tui sẽ tìm cơ cô và tui không hợp rồi sau đó li dị

_biết rồi nói hoài lèm bèm mệt_nhi

_cô nói ai lèm bèm hả?_vương

_anh chứ ai.. ple.. mệt._nhi lè lưỡi

hấn nghĩ:sao thấy nhỏ pùn pùn nhỉ?thích mình àh?thui kệ mình đâu thích nhỏ nhưng kể thì nó thú vị thật.

Sau 30p' chiếc xe dừng lại tại một ngôi nhà xây theo kiểu Châu Âu.căn nhà thiết kế đơn giản nhưng toát lên vẻ quý phái của dân nhà giàu.

Trong nhà

_Này tui ở phòng nào đây???

_phòng cuối, tui lên trước_hắn bỏ lên trước

Phòng nó

_qua kế ban công lun mát thiệt hehe đi tắm thui_nhi nói rồi bay vào phòng ngâm mình vào nước ấm.

30p' sau

cốc cốc cốc

_mời vào_nhi đang chơi game

Nhi bây giờ mặt chiếc áo sơ-mi trắng dài làm che đi cái quần sóc rin ngắn.

_Cô ăn mặt kiểu gì đấy hả???_hắn quát

_kệ tui thích thì mặt liên quan gì đến anh_nhi trả lời

_her cô mà làm tôi khó chịu thì tự hử hen_hắn nhếch môi

_hử gì chứ_nhi ngây thơ lắm

_tui sẽ “luộc thịt” cô đấy

Lúc này hầu như nhi hử một ít rồi cô nàng hoảng sợ bỏ máy tính xuống chạy chỗ khác.

_anh..anh làm gì thế ra khỏi phòng tui mau lên_ngượng thấy rõ

mình sắp là vợ chồng mà ngại gì vợ???

Mặc dù hồi chịu hắn nói chỉ là vợ chồng trên giấy với nó nhưng thật sự hắn không thể không rung rinh trước vẻ ngây thơ trẻ con của nó được.

_không..anh đi đi tui mới 16t đó là bị đi tù á_nhi sắp khóc

_cô nghĩ tôi bị ở tù vì tội chồng ngủ với vợ àh_hắn càng tiến tới

end chap 3

4. Chương 4

Hắn tiến lại gần nó

_tránh..xa kúi...tui ra_sợ quá ngộp lun

_Nói cho cô biết tôi và cô chỉ là vợ chồng trên danh nghĩa thui_nói rồi hắn thủng thỉnh bỏ đi

Không hiểu sao nó ngồi bệch xuống sàn khóc.Từng giọt nước mắt ấm ức,túi thân cứ thế mà lả chả trên mặt nó.Đến khi chán chê mệt mỏi nó đứng lên bỏ xuống dưới nhà lấy nước.Xuống cầu thang cảnh tượng đập vào mắt nó hắn và người phụ nữ khác đang *Bịt Mặt*(m0on chưa đủ tuổi nên không thể diễn tả được thông cảm).Nó bỏ đi lấy li nước lên phòng nhưng đến cầu thang thì trượt chân làm li nước đổ bể thành từng miếng thủy tinh,tay nó chảy máu.Lúc này cặp tình nhân kia mới buông nhau ra nhìn về phía nó.

_anh àh vk anh đấy à_ả ổng ọ

_đúng rồi nhưng cô ta xấu hơn cưng nhiiu lắm_hắn nịnh ả

_hihi anh là số 1_ả nói rồi típ tục công việc

Nó thấy đau lắm cầm tay máu chảy chạy thẳng lên cầu thang tuyệt nhiên đôi tình nhân kia vẫn cứ thế.Hắn nói vọng theo

_này máu chảy tanh lắm nhớ lau cho sạch

Nó không nói gì nó chạy thật nhanh lên phòng,lại khóc nó suy nghĩ về những ngày tháng tự do trước kia chẳng phải lo gì thoải mái,nó nghĩ đến chuyện trả sổ phạt cho chị nó.Nhưng không nó còn không chịu nổi huống chi là chị nó mềm yếu.Nó quyết định chịu đựng thêm thời gian nữa.Bỏ xuống giường đi lấy hộp y tế,tự băng vết thương ỉnh nó lại nhớ đến những cảnh phim Hàn Quốc lúc này nhân vật nam sẽ băng cho nhân vật nữ nhưng hần thì lúc này đang “gì đó” với ả phụ nữ khác.Xong xui nó đẹp đồ nhẹ nhàng xuống lầu đi lấy đồ lau ,lau sạch vết máu khi nãy bị ỉnh.Bỏ lên phòng,chẳng mấy chốc nó đang chìm trong giấc ngủ.Trong giấc ngủ nó cảm thấy ai đó đang đắp mền ỉnh nó tưởng hần nên mở mắt nhìn nhưng không là quần gia của nó,cười nhẹ nó thiếp đi.

Sáng sớm

Mắt nhắm mắt mở vsen xong nó đi xuống lầu ăn sáng sau đó đi học.Hình ảnh trước mặt làm nó phát khùng lên.Hần và ả đang đút nhau ăn ngon lành chẳng coi sự có mặt của nó là gì.Nó đã tự nhủ đêm qua rằng” ta sẽ giấu tình cảm này và phải tạo vỏ bọc lạnh lùng ỉnh”.

tôi xong rồi đi đây nó đứng lên vốn dĩ ngồi đó nó cũng sẽ chẳng ăn được gì.

tùy đáp trả của hần

ăn đi này honey ả

aaaa hần mở miệng để đón nhận món đồ ăn từ ả.

Nó bỏ lại sau lưng và đi thẳng đến trường 1 mình.Nó đi xuống căn-tin.Mua ổ bánh mì ốp-la

_dì bán cháu ổ bánh mì _cả 2 đồng thanh

_ah còn 1 ổ thui ạ_pà 2 nói

_của tôi_tập 2

Trước mặt nó là 1 tên cực kì đẹp trai,tóc nhuộm đỏ vuốt bờm ngựa,tay đeo khuyên tay,dáng 1m80.ôi hoàng tử.Lúc nó đang “ngắm” thì hần(đây là tên đó nha)giật ổ bánh mì bỏ đi

này này của tôi mà nó nói

_tôi giật được 0k_hần đáp

nhưng.. nó

_không nhưng nhị gì pp_hần bỏ đi

Nó dí theo cầm chạy tương ớt giật ổ bánh mì hần xịt đầy vào,vừa xịt vừa rửa.

_này ăn đi tôi là vậy đó ăn không được thì phá cho hôi_nói rồi nó bỏ đi lên lớp

Hần đứng đó nhìn nó khề cười làm lộ đồng tiền nhưng nụ cười vụt tắt khi đám nữ sinh đã đánh hơi thấy hần “cười”.Hần nghĩ “thú vị nhỉ”

end chap 4

5. Chương 5 : Gặp Lại Cố Nhân

Nó lên lớp cất cặp để chuẩn bị học tiết thể dục.Tâm trạng nó bây giờ phải nói như chè thập cẩm.Buồn vì tên ck nó,tức vì con quỷ mĩ linh,vui vì “giận cá chém thớt”tên khác.Nó thở dài mang giày thể dục rồi xuống sân thay đồ.Đồ thể dục trường nó dễ thương lắm.Nó có thân hình chuẩn bộ đồ thể dục và thêm đôi giày cổ cao đầu lâu(mà ui con gái mà zị á)của nó nhìn nó phá cách và kute lắm và thêm tóc búi cao chừa mái xéo nữa.Thầy Nam xuống sân thông báo:

_hôm nay lớp chúng ta có thành viên mới_Vương Tuấn Anh_ông thầy nói chỉ về phía tên kia đeo handphone nón đen khuyên tay.Bọn nữ sinh nhao nhao

_a anh Nam hồi sáng nà_ns

_hồi sáng tao thấy ảnh cười đó_ns2

_ảnh đẹp trai mà lạnh lùng quá_ns3

_kệ vậy mới Men_ns3

....

....

Nó đứng tại chỗ nhìn hần, chẳng cảm xúc nó quay đi chỗ khác. Hần nhận ra sự hiện diện của nó nên tìm cách trả thù cho bằng được.

mấy em tập trung ông thầy hần giọng khi thấy nữ sinh lớp mình vì trai mà quên mình đang trong giờ học.

Sau tiếng nói của ổng tụi nó tập trung thành hàng ngang nam 2 hàng nữ 2 hàng. Và tất nhiên tụi con gái phá lệ nhảy thẳng qua hàng nam đứng để ngắm trai.

à há (ông thầy tằn hần nghe thấy ghét) tiết này chúng ta tập đá cầu tiết sau học bơi.

Xẹt Xẹt rầm

BƠI

Như tiếng sét ngang tay nó, nó không hiểu tại sao khi nghe 3 chữ bơi nó lại thấy sợ. 1 thoáng hiện ra trong đầu nó .1 người phụ nữ đẩy cái gì đó sau đó nghe tiếng kiu cứu. Xong đêm nào cũng zậy chỉ mơ thấy vậy rồi không thể nhớ thêm bất cứ gì hết. Cũng may lúc này ông thầy đi rồi nên nó lại ghé đá ngồi ôm đầu. Đau nó cảm thấy thấy rất đau. Những hình ảnh cứ hiện đi hiện lại ngay trong đầu nó làm nó phát chạy hoảng ra sân sau.

aaaaaaa nhức đầu quá nó thét lên

nhức đầu quá có thầy làm phiền tới người khác không 1 tiếng nói trong trẻo vang lên trên ngọn cây.

Lúc này nó mới nhìn lên thì ra là tên Tuấn Anh ax hần canh thầy không có ở đó cúp ra đây ngủ.

này sao bám (có giá ghê) tôi hoài thế??? hần đó

tui tui theo anh hồi nào? nó

thì cô cố tình theo tôi xuống can-tin rồi bây giờ ra đây đứng la như tự kỉ hần

anh tự kỉ đấy đúng là....._ nó bủ môi

_đúng gì???

đúng là mèo chề mèo dài đuôi nói rồi nó bỏ đi làm hần đo như cây cơ.

được lắm con tự kỉ kia! chờ đấy xong hần nhảy xuống bỏ đi

Tụi lớp nó chia nhau ra đá cầu chuyền. Nó đang tìm cách trốn thì

Bốp

Nguyên trái cầu nằm ngay trên vầng trán nó thủ phạm không ai khác là “Vương Tuấn Anh”

aaa tên mất lé tay xéo kia mún chết à nó la lên

huề nhé tự kỉ hần nhếch môi rồi bỏ đi

Nó chẳng biết làm gì ngoài chờ dịp khác trả thù. Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn. 5 tiết trôi qua nó phải về nhà về đối diện với tên ck trắng hoa kia. Về tới nhà vừa đi nó vừa chồm đá lên vết sưng ấy nhưng nó thấy gây lộn với hần ta (tuấn anh ý) làm nó quên đi sự buồn. Nó lại trở về về lạnh lùng. Vào tới nhà nó phát điên khi thấy hần (thiên vương nha) và ả kia ngồi xem tivi uống rượu. Nó bỏ lên cầu thang thì

_đi học về àh _hắn hỏi

chẳng lẽ đi chơi nó đáp mà chẳng thèm nhìn mặt

đầu bị sao đấy xem ra hắn biết quan tâm. Chưa kịp trả lời thì giọng chua chát của mẹ kia vang lên.

chắc cướp bồ người ta nên mới bị đánh ấy mà cô ta mỉa mai

cô mới nói gì??? xem ra nó chẳng lạnh lùng mà chịu nhục

tôi nói cô là hạng đàn bà cướp bồ người khác ả nhìn thẳng mặt nó

Chát

tôi không sợ cô đâu nó nói thẳng lại

hức hức anh àh nó tát em ả nhong nhẹo

cô thui đi! còn em nữa hôm này về đi hắn nói rồi bỏ đi thực sự thì hắn không bệnh Mỹ linh cho lắm vì ả rửa nó như vậy cứ như là rửa hắn có vợ mà không biết quản lí, nên hắn cho nó tán chút thường ngày hắn có thể cản lại

Nó biết là hắn bệnh nó hông nói gì nó bỏ lên phòng. Ắ ngồi đó quē 1 cục rồi dậm đùng đùng bỏ zề. Tối hôm đó nó đang học bài thì nghe tiếng gõ cửa. Nó đi ra thấy bà quản gia cầm bịch thuốc. Nó mời bà lễ phép rồi ngồi xuống nệm. Bà nhẹ nhàng nói.

hồi chiều tôi thấy cô chủ bị sưng nên để tôi băng cho nếu không bị máu bầm đấy bà hiền hậu như mẹ nó

ạ hihi con làm phiền bà quá mà bà kiu con là Anh Nhi nha đừng kiu là cô chủ nó cười nụ cười thật tươi

cháu tốt quá chắc cháu phải khổ với thằng Vương dài dài bà thở dài

dạ cháu biết rồi nó

Xong rồi bà đỡ nó nằm xuống băng gạc lên đầu nó chặm thuốc thật nhẹ nhàng làm nó không đau, xong xuôi bà thấy nó ngủ nên nhẹ nhàng lấy cuốn sách để lên bàn tắt đèn rồi khép cửa. 1 giấc ngủ để nó quên đi tất cả những gì xảy ra trong hôm nay, nhưng đó chỉ là 1 trong những nỗi đau ít nhất của nó. Sự thật sẽ được bật mí khi chính chủ nhân nó sẽ đi tìm. Liệu nó có sự thật gì không? hãy để nó tự đi tìm nhé.

end chap 5

6. Chương 6 : Đối Diện Với Ác Mộng

Trong mơ của nó: 1 người đàn bà ngồi bên dòng sông êm ả nhưng làm cho người ta có cảm giác ớn lạnh. 1 phút rồi xuống có thể mất mạng như chơi. Có 3 con người sau đó nó không thể thấy gì thêm ngoài nghe tiếng : CỨU Tôi

Nó ngồi bật dậy mồ hôi túa ra làm ướt cả băng gạc. lảm nhảm rồi nó tự khóc 1 mình. Tại sao ban ngày nó là người mạnh mẽ và tinh nghịch thì ban đêm nó lại như thế.

Cạch

1 bóng đen 1m8 bước vào, hắn dơ tay bật đèn lên. Lúc này hắn thấy nó ngồi thu lu ở 1 góc miệng lảm nhảm nước mắt mà cứ thể tuông ra.

_Này sao thế????_hắn hỏi

Lúc này nó bưng tỉnh nhìn thẳng vào mặt hắn giấu vẻ yếu đuối vào nó nói.

_vào đây làm gì

hắn không nói gì đi lại cái tủ nó mở ra lấy hộp y tế mà hồi tối bà quản gia để đó. Di lại gở miếng gạc trên đầu nó ra. Hắn vốn không mềm mại,

á đau nó nhìn hắn

_ngồi im_hắn gất nhẹ

NÓ ngồi im cho hắn làm nó không biết rằng chính vì vậy nên hắn mới biết rằng nó không lạnh lùng như vẻ ngoài làm với hắn.Hắn và nó đang ngồi dưới đất thì nghe

RẦM

Nhìn lên,trời ơi khóc không thành tiếng chiếc giường nó mới dọn về gãy làm 2 (không phải nhà hắn keo mà là con mĩ linh cố tình làm thế để nó dính giường)

_sao...sao vậy???_nó mếu khóc không thành cười không thành cười

_giường sập_hắn cũng vừa miếng gặt trên đầu nó xong

_tối nay...tui ngủ đâu

_room of me_hắn thản nhiên

_what???

_not lie on the ground

never(2 người này đầu khẩu bằng tiếng Anh)

_follow me_hắn bỏ đi

Nó đứng đó ậm ừ,nửa không nửa mún(dù gì thì nó cũng từng thích hắn mà).Hắn quay lại:

_not go???

_no,go

Nó lẻo đẻo theo hắn về phòng.Hắn bật đèn lên.Nó phải trầm trồ trước phòng hắn,đa số là màu đen và rỗng.chiếc giường cũng có tấm nệm mệnh màu đen.hắn nói

_tôi với cô sẽ nằm chung giường cho quen

_nhưng tôi không mún nằm

_tại sao

_tại vì chiếc giường của anh dơ bẩn lắm,tôi còn không biết anh đã từng dẫn bao nhiêu người về đây nữa nhưng tui không mún là người típ theo_giọng nó đờm bèn

_tôi chưa cho bất cứ ai nằm đây cả

_???

_tôi chỉ dẫn qua mấy phòng kia thôi

Nó nghe xong thì hơi ngạc nhiên chẳng lẽ nó là người đầu tiên,nó vui trong lòng.Nó nhảy tọt lên giường nhảy vào phía trong nằm ôm gối ôm.Hắn cũng nhảy cái rầm lên lun(người lớn như con nít).

_mà này_nó

_gì

_nếu 1 ngày....tui..tui lừa dối..anh thì sao

_i don't care!ngủ đi

I DON'T CARE ư.hắn không thêm quan tâm đến mình ư.chết tiệt vậy mà ta hủi lằm.

_mà này nói thật đi_hắn chột nói

_thật..thật gì

_cái đầu cô đó!!là do ai làm

_hìhì tui chơi đá cầu trúng ấy mà không sao đâu_nó cười giả lả nhưng trong thâm tâm nó lại nghĩ đến khuôn mặt của tên kia(tuấn anh nhà ta).

Hắn không nói nữa quay qua kia lun,hắn biết tất cả biết việc nó gây lộn với tên kia,biết việc bị tên kia làm gì nhưng hắn mún hỏi nó,nó không dám nói sự thật vì sợ hắn lo hay nó ghét hắn đến nỗi không mún nói.Xong mỗi người chìm vào giấc mơ của mình.

Sáng sớm thức dậy nó mở mắt ra thấy hắn đã đi đâu rồi.Nó trở về phòng mình làm vsen rồi xuống nhà thấy bà đã ngồi đó.

_con chào bà_nó lễ phép

_ùm ăn sáng đi rồi bà thay gạt sức thuốc xong chú tài chở đi học,thằng Vương đi làm rồi_bà nói 1 lèo

Nó ăn sáng xong cho bà sức thuốc thay gạt cho nó,nó rời nhà đi đến trường,hôm nay trong nó đáng thương lắm với miếng gạt trên đầu ,nó đi zô trường thấy chị 2 nó đang ở sau trường nên nó chạy như bay ra đằng sau.

_chị 2222222_nó la

_trời ơi Nhi_thư thấy nó thì mừng húp lên

Hai chị em nó ôm nhau 1 hồi mới buông ra.

_sao rồi qua đó có bị gì không sao cái đầu của em???

_hihi hông sao em bị cầu trúng đó mà_nó cười 1 nụ cười hiền chỉ dành cho người nó thương yêu nhất.

_ùm chị thương em quá nếu em có khổ gì thì đổi lại cho chị nha_thư khóc sụt sùi,hazz thư là vậy cảm động là khóc.2 chị em nó nói chuyện mãi mà tiếng trống vang lên cũng không nghe.Nó lấy miếng gạt trong cặp dán lên trên chỗ của thư.Thư nhìn nó khó hiểu

_bây giờ chị với em là 1 em or chị bị gì thì người kia cũng thế

_ùm,chết trễ giờ rồi mình vào lớp thôi_thư nói rồi bỏ chạy vào lớp.

Nó đi lủi thủi vào lớp.Tiết bà cô khó tính nên nó cũng hơi run.Vừa vào tới cửa nó khum người xuống.

_chào cô em vào lớp ạ

Lúc này cả lớp,hắn(tuấn anh) và bà cô nhìn về phía nó,tụi lớp nó xuýt xoa khi thấy cái đầu nó,còn hắn thì hơi thấy mình quá đáng.

_sao giờ này mới dỏ????

_zạ em em _nó chỉ chỉ vào cái đầu

_em vào lớp đi nhưng hết giờ thì quét thư viện nghe chưa

_dạ

Nó đi xuống chỗ của mình thấy hắn ngồi đó,nó lườm hắn té lửa 1 cái rồi ngồi xuống.

_sao thế cái đầu ý,nặng tới vậy à_hắn

_tại tên khốn như mi ấy_nó

_haha ai biểu chọc tôi thui ráng chịu đi tự kỉ_hắn nói rồi đeo handphone lẫn ra bàn nằm ngủ,nó cầm nguyên cuốn từ điển phi thẳng vào đầu hắn,kết quả nó bị ra ngoài đứng đến khi ra chơi.

Lúc ra chơi thư đang đi xuống vườn hoa thì nghe tiếng:

_này con tự kỉ,hồi này sao dám chọc cuốn từ điển vào đầu ta.

Thư quay lại nhìn chăm chăm vào người trước mặt mình,mắt nheo nheo hỏi:

_Anh là ai????

end chap 6

7. Chương 7 : Bí Mật Được Bật Mí

Thư nheo nheo mắt hỏi tên con trai trước mắt mình

_anh là ai???

Hắn ngạc nhiên chẳng là mới 10p' nó bị mất trí nhớ sao?không có lẽ nó đang giả trò với hắn

_này tự kỉ đừng “bơ” tui như thế!đừng tưởng chơi cuốn sách vào đầu tui rồi để yên nhé

_chết rồi chẳng là con Nhi lại gây chuyện hả chời_Thư đang lúng túng không biết làm sao thì Nhi đằng sau chạy lại vỗ vai Thư cái Bộp

_này chị 2 làm em tìm nãy giờ_nhi thở hồng hộc

_em em xem hắn ta là ai kìa_thư chỉ tay về phía hắn

Lúc này nhi mới để ý đến kẻ trước mắt mình,không ngờ đó là hắn,hắn cũng nhìn chăm chăm vào nhi và thư = một ánh mắt vừa lạnh vừa khó hiểu

_rốt cuộc là chuyện gì_hắn hỏi

_đây là chị tôi,cầm anh đừng đến chị ấy_nhi nói

Lúc này hắn mới có dịp nhìn kĩ 2 chị em họ ,thật khó nhận ra đâu là chị đâu là ai nhưng hắn vẫn thấy được sâu trong ánh mắt nhi là sự tình nghịch,lúc chốc còn trong thư là sự mềm mại,dịu dàng.Hắn nhếch mép rồi nói

_thì ra 2 cô là chị em

_thì sao???

_chẳng có gì nhưng tôi sẽ tìm ra bí mật các cô_hắn nói rồi quay đi.Thật sự nín như chị em sinh đôi bình thường thì chẳng có chuyện gì nhưng đằng này vết thương trên đầu 2 đứa y hệt nhau cứ như nó đang che giấu điều gì đó

_nhi à....chị sợ lắm

_chị à có gì đâu đừng quan tâm tên khùng đó!đi thôi_nói rồi nhi kéo thư bỏ đi xuống can-tin.không quan tâm lại gốc cây đằng sau có 2 kẻ đã nghe thấy câu chuyện không đầu không đuôi này

*****sau gốc cây*****

_bí mật?con này có bí mật gì chứ_1 con nhỏ

_theo em thấy có gì không bình thường ở đây đó chị_1 con khác

_phải điều tra nó thôi_nói rồi 2 đứa cười nụ cười man rợ,đó chính là Mỹ Linh và 1 con nhỏ trong fan clup của Tuấn Anh.

*****nhà*****

Nó đi về nhà với tâm trạng khá mệt nhưng thôi,nó zô nhà định đi lên lầu thấy chột nhớ xuống bếp lấy li nước uống rồi lên.Nó chuẩn bị lên cầu thang thì thấy bà quản gia đứng ngay cầu thang nét mặt xanh lè như tàu lá chuối.Nó thấy bất an nên hỏi:

_này bà sao thế ạ???

Bà giật mình quay lại.

_à à cháu có thể ra ngoài vườn tưới cây giúp bà được không???

_nhưng trời đang nắng! thôi cháu lên lầu đây_nó toan đi nhưng bà nắm tay kéo lại bằng ánh mắt van xin.

Nó càng tức muốn biết chuyện gì ở trên đó,nó toan đi lên.Tới trước cửa phòng tân hôn (nó chưa cưới nhen chỉ chuẩn bị để mai mốt cưới thôi) nó nghe tiếng lục đục trong phòng sau đó là vài tiếng rên nhỏ.*lưu ý bà kon trước khi đọc tiếp hãy kiểm tra độ tuổi nhé. 15 đây cảnh báo ời đó*.

Nó thấy lòng nóng bừng bừng như lửa đốt,bàn tay nhỏ run run của nó đẩy nhẹ cửa bước vào.Cảnh tượng trước mắt làm nó giật bản mình sau đó từng giọt nước mắt thay nhau chảy trên khuôn mặt nó.Người đàn bà nằm dưới hần thì nằm trên,những tiếng rên của bà làm cho nó đau lằm,nó quát

_2 người đang làm cái trò gì vậy

Lúc này họ dừng lại nhìn nó,bà đàn bà thì e ngại con hần thì nhìn nó = ánh mắt bực mình.

_đây là chỗ sau này tôi sẽ ở đây

_thì sao nó vẫn thuộc nhà của tôi

_vậy mà tối qua anh nói anh chỉ dẫn qua những phòng khác_đến lúc này nó thật sự đã vỡ òa trong “biển mặn”.Nhưng hần có quan tâm hay chạnh lòng đâu

_cái đó là phòng tôi còn đây là phòng thừa cô nghe rõ chưa_hần quát_bây giờ mời cô đi ra đóng cửa lại

” phòng thừa” tìm nó như ai xát muối vậy,hần xem phòng tân hôn mình như phòng thừa,nó nghĩ bây giờ nó ở đây như kẻ thứ 3 giữa hần và người tình.Nó như người vô hồn bước ra khỏi cửa đóng cửa lại,nó bước đi nhưng chẳng sau vang lên

_anh à cô ta là vợ anh à

_không chỉ là sắp thui anh hành hạ riết sẽ bỏ đi thui_sau đó hần và người đàn bà típ tục làm những trò ô quế.

Nó bước đi xuống cầu thang như những người khôn hồn,nước mắt lả chả đầy trên khuôn mặt nó,nó bước ra khỏi cửa bà kịp nắm nó lại.

_cháu à cháu đi đâu thế

_bà đừng nắm cháu nữa cả bà cũng cần cháu lên bắt gặp anh ta,cháu không tin ai bất cứ trong căn nhà này nữa.Nó nói như bao nhiêu ảm ức trong lòng tuôn ra hết,nó gỡ tay bà chạy đi.Nó đã cố mạnh mẽ để mình không khóc nhưng nước mắt vô duyên kia cứ rơi mãi. (Thông cảm nhen mấy nàng đối với tâm trạng nó lúc này phải dùng thời tiết này thôi).Tuyết rơi,từng hạt tuyết lạnh buốt xương đang đáp nhỏ li ti xuống mặt đất,nó vẫn thể vẫn đi và vẫn khóc,những cặp tình nhân trên phố nắm tay nhau đi dưới tuyết giá lạnh nhưng bên trong tâm hồn họ vẫn ấm áp.Trên con đường trắng xóa lúc này có 1 bóng người cô đơn lặng lẽ giữa màn đêm,tay chân nó đã tím ngắt nhưng nó không muốn trở về nhà lúc này.1 hình ảnh cô độc giữa bóng đêm vô tận và xen chút trắng xóa của tuyết vẫn thể bước đi nhưng nhanh chóng có 1 bàn tay mạnh mẽ lôi hình ảnh ấy đi trong cái giá buốt của tuyết.

end chap 7

8. Chương 8 : Sự Hạnh Phúc Và Nỗi Đau

Bàn tay mạnh mẽ pha chút ảm áp ấy cứ lôi nó đi từ con đường này đến con đường khác.Đến khi chuông đồng hồ điểm 12h thì lúc ấy nó và người đó đã đứng trước màn tuyết phủ trắng xóa.Hình ảnh cô độc ban nãy thay vào là 2 con người đứng trước tòa tháp đúng 12h.Dù không thấy mặt nhưng giọng của người ấy lại vang lên

_lạnh không???

_lạnh_nó trả lời như 1 người máy được thiết lập chương trình sẵn

2 bàn tay người đó áp sát lại vừa chà người đó vừa thổi,khoảng 5p’ sau người đó áp sát vào 2 má nó.Nó cảm thấy dễ chịu nhưng thân thuộc, sự sống trong bản thân nó dần như lấy lại.Sau một hồi người đó lấy tay ra nói

_về nhà đi_hình bóng cô đơn ấy quay bước đi nhưng 1 cánh tay yếu ớt nắm lại

_là.... anh ư_nó cố hắt ra hơi cúi cùng sau đó ngắt lịm đi.

Bóng đen ấy quay lại thật nhanh nó đã nằm trên tay người đó,1 hướng chạy ngược chiều tuyết được diễn ra tại đây.Bệnh viện là nơi đáp của người đó.Thật nhanh hình ảnh của nó được giao cho bác sĩ,người đó bấm điện thoại rồi lẳng lặng bỏ đi giữa bầu trời heo hút tuyết rơi.Sau 15p có 1 chàng trai và 1 cô gái bước thật nhanh vào bệnh viện.Người con gái có vẻ hấp tấp người con trai thì bình thản đến ngạc nhiên.

*****trước phòng cấp cứu*****

_này anh làm chồng kiểu gì thế??_thư quát

_cô bệnh cho chị cô nhĩ_hắn ==>>ck của nó

_chị tôi chẳng lẽ bệnh anh_nói rồi Thư gục đầu xuống,cả 2 thở dài mệt mỏi

1 tiếng sau

Bác sĩ bước ra thở dài,sự mệt mỏi hiện rõ trên khuôn mặt bác sĩ già.

_bác sĩ chị tôi thế nào???

_cô ấy đi ngoài tuyết quá lâu nên bị viêm phổi do quá lạnh,người nhà cứ an tâm chúng tôi đã cho túi phun hơi nóng bên cạnh cô ấy._bác sĩ nói rồi quay đi.

Thư thở dài rồi cùng hắn quay vào phòng nó.

Thư ngồi nhìn nhỏ em của mình mà lòng đau như cắt,1 giọt nước mắt khô rơi trên đôi mi cong vút của Thư nhưng hình ảnh đó đã bị hắn “chụp hình”.

_tôi nhớ mẹ cô nói cô quậy phá và giống con trai lắm mà sao dễ khóc vậy

_chẳng liên quan đến anh,tôi về ở lại đó đi đồ tôi_thư nói rồi bỏ ra về.

_“đồ tôi”_hắn nhắc lại rồi nhếch mép.

Nhìn về phía nó đang nằm,hắn cảm thấy nó quá ương bướng và hay cãi lời,hắn nói khẽ

Cuộc chơi còn dài đấy ngốc sau đó hắn bỏ đi xuống căn-tin.

*****giấc mơ*****

Tiếng chuông đồng hồ điểm 12h,từng cơn gió se lạnh làm nó phải rùng mình,nó nhìn xung quanh chẳng thấy lấy 1 bóng người nhưng không con mắt nó đã dừng lại ngay mặt đồng hồ,có 2 bóng người đang đứng.nó tiến lại.Thành như cả 2 người họ không thể thấy nó,nó chỉ nghe thấy tiếng:

_lạnh không???

lạnh

Nó nghe tiếng hỏi và tiếng trả lời rất quen thuộc,nó nghe giọng cô gái như 1 con búp bê biết nói.Nó nhìn thấy người con trai có mái tóc bay bay trong gió nhìn rất quen,nó nhìn người con trai, 2 bàn tay người con trai áp sát lại vừa chà người đó vừa thổi,khoảng 5p' sau người đó áp sát vào 2 má của người con gái.Tiếng nói trong trẻo ấy lại vang lên

_về nhà đi_hình bóng cô đơn ấy quay bước đi nhưng 1 cánh tay yếu ớt nắm lại

_là.... anh ư_tiếng cô gái ấy yếu dần.

Nó lắp bắp nói theo:

_là..anh đứng rồi..em biết là anh mà_nước mắt nó cứ thế tuôn ra.Nhưng nó kịp nhìn thấy cô gái ấy ngã xuống và bóng đen quay lại đưa cô gái đi.Nó cô đi theo nhưng giống tổ và tuyết làm nó không thể bước tiếp.Nó cứ lắp bắp

__là ...anh xin... đừng đi_Nó nói như thể sắp mất 1 vật gì rất quan trọng với nó.Nhưng nó thấy tuyết bắt đầu rơi rơi rất nhiều sau đó nó rất đau đầu khủng khiếp và nó nhắm mắt lại.

*****kết thúc*****

Nó mơ màng nhận ra nó đang nằm trong căn phòng xung quanh là màu trắng,nó thấy rất ấm.nó nghe tiếng.

__nhớ tới thằng nào mà xin anh đừng đi thế_giọng hách dịch của chồng nó vang lên,đúng là ông chồng này không mún nó nghỉ ngơi mà

__nhớ ai thấy ai mặc tôi xì_nó xì một tiếng rồi thiếp lại.

NHưng thành như 1 vật mềm mỏng và ướt đang nằm trên khuôn mặt nó,Đơ 10 giây tỉnh táo nó phát hiện hần đang hôn nó,chiếc môi hần cứ thế cuộn vào môi nó,nó định đáp trả nhưng nó nghe mùi dầu của cây son mà đàn bà kia đã dùng.Máu điên trong người nó nổi lên.Đẩy hần ra

Chát

__Nói cho anh biết đừng bao giờ dùng chiếc môi mà từng hôn cả chục người ấy đụng vào tôi_nó nói rồi,nó quay qua kia nằm,cơn đau trong tim nó dồn về hình ảnh từ ngày về nhà hần tới giờ,nó nằm mà nước mắt cứ thế mà tuôn.

Phật

Hần kéo nó nằm dậy,bây giờ nó như 1 đứa trẻ không được kẹo,cứ ngồi thế trong lòng hần mà òa khóc mặc cho các chị y tá vừa tức và nhìn mình.hần lấy chiếc khăn tay lau nước mắt cho nó,vỗ vỗ nhẹ lưng,sau 1 hồi thấy không động tĩnh gì hần đặt nó nằm xuống.Hần đắp mền cho nó rồi cũng qua giường kể bên ngủ lun.

end chap 8

9. Chương 9 : Chăm Sóc Người Bệnh 24/24

Bầu trời tuy không còn tuyết nhưng cũng khá se lạnh.Nó cựa quậy sau đó mở mắt ra thấy ấm áp vô cùng.Nhìn qua giường bên kia thấy hần đang nằm ngủ ngon lành.Nó thở hắt ra.

Cạch

Cô y tá đẩy chiếc xe vào nhưng con mắt nào nhìn nó mà nhìn cái người nằm bên kia.Toi81 khi đụng giường nó cái cạch mới hoàn hồn lại.

__tới giờ chích thuốc rồi

Nó cười như khóc,chích ư thà bắt nó uống thuốc không nước còn hơn chích thuốc.Chiếc mũi kim nhọn hoắt sắp đụng vào da nó.Nó ngồi phắt dậy và “bỏ chạy”.1 cảnh tượng khá ồn ào diễn ra tại đây.Nó thì chạy bà y tá thì rượt với mũi kim trên tay.

__chị ơi đừng bắt em chích mà

__cô....không..chích sao....khỏe__bà y tá hờ ra nói ngắt quãng.

Cảnh tượng còn ồn ào hơn nãy nhieu.Hần thấy ồn ào nên mở mắt ra,trời ơi con nhỏ tới qua khóc sụt sướt mà giờ chạy tưng tưng với bà y tá cũng già.Nhìn sơ hần cũng hiểu chuyện gì vừa xảy ra.Hần buộc phải ra tay.

__VỢ!!!ĐỨNG LẠI ĐÓ CHO CHỒNG.__Hần quát ầm ầm lên

Đúng thật câu nói của hần làm nó đứng sững như người máy hết pin.Hần đi lại bế nó lên đặt lên giường,nhìn cô y tá với ánh mắt mún nói nhanh lên.Bà y tá lại bôi thuốc rồi chích lên tay nó,nó nằm im chẳng thấy đau chẳng cảm thấy gì hết chỉ biết tất cả là vô hình chỉ biết câu nói hồi nãy thui.

5p '

__á đau quá__nó ré lên khi sức nhớ mình bị chích xong

_sao thế bị câu nói của tôi thôi miên à_cười đều

_khùng đồ điên,bệnh hoạn_nó rửa túa lua xua hết lên.

_tôi chẳng có ý gì đâu chỉ là mún cô đứng lại thui_hắn bỏ đi nói vọng lại_nằm đó đi tui mua đồ ăn sáng.

Hắn bỏ đi làm nó thấy đau nhưng thui đau riết rồi cũng quen nằm xuống đợi đồ ăn tới vậy.

*****trường học*****

Thư cứ đứng thập thò ngoài cửa lớp Nhi chẳng dám bước vào đến khi nghe tiếng cô giáo.

_Nhi sao chưa vào lớp

Lúc này Thư giật bắn người,bước từ từ vào lớp nhìn xung quanh nó thấy ai cũng nhìn nó,nhất là hắn
===>>tuấn anh.

_dạ thưa cô em là thư không phải nhi_thư nói

Cô giáo ngạc nhiên

_thế nhi đâu???

_dạ nhi nhập viện rồi em tới xin cô cho nó nghỉ ạ

Hắn ngồi dưới quan sát từng cử chỉ của Thư,nhi bị bệnh phải nghỉ học sao???.Hèn chi từ sớm hắn đã không thấy nó rồi.Thở dài rồi hắn nằm xuống bàn đeo handphone ngủ tít.

_ùm cô biết rồi em về lớp đi

_dạ thưa cô em zìa

bệnh viện*****

.Nó hát day by day của t-ara,chị ấy rành tiếng Hàn lắm.Nó hát nhưng đâu hay có người đang lại

_chài ơi bệnh viện này mới lọt zô con bò hay sao ngồi rỗng hoài

_xì tui hát hay hơn anh mở miệng ra là móc họng tui hoài_đồ ăn đâu_nó chìa tay

_này tui biết cô ăn đơn sơ lắm thôi thì cô ăn mì gói nhé tôi ăn bò bít tết.

_trời ơi cái đồ thú vật,vào thăm người bệnh mà bắt người bệnh ăn mì gói mình thì ăn bò bít tết._nó rửa
hắn

_ăn không

_ăn chứ chẳng lẽ ngồi nhìn

Nó cắn răng nhận phần mì gói về phía mình,tuy mì có ngon thật nhưng nhìn hắn ăn bò bít tết nó năm ni

_iếng đi

_không

_miếng thui mà

_không

Nó bay lại chụp đầu hắn lấy được miếng bò là nó ăn ngay không để ý đến khuôn mặt của hắn,vậy mà nó vô tư ăn xong thì ngủ.Hắn chẳng nói gì chờ nó khỏe hắn sẽ trả thù.Rồi hắn cũng ngủ lun.Hôm nay thật sự nó rất vui khi hắn bên đó hầu như là nguyên ngày.Nhưng sự vui chưa bao lâu thì nỗi buồn sẽ tới.Hãy đón xem chap sau

end chap 9

10. Chương 10 : Ngày Thế Dục Tồi Tệ

Ngày nó ra viện cũng đến,bác sĩ nói chỉ cần nó nghỉ ngơi 1 ngày là sẽ khỏe.Hôm nay hấn không đón nó chỉ có bà quản gia đến đón.

*****công ty cindy*****

Giới thiệu sơ nét:công ty hấn rất lớn và hùng mạnh phân bố rộng rãi các chi nhánh nhỏ lớn trên toàn thế giới,hiện này công ty của hấn có thể nói là nắm toàn bộ cổ phần cả Châu Á lẫn Châu Âu.Trên thị trường hấn làm việc rất lạnh và tàn sát chỉ cần 1 sơ suất nhỏ là hấn cho phá sản hoặc nghỉ việc.Ai cũng phải kiên nhẫn vì thế mà các cô gái mê hấn.

***** phòng chủ tịch hội đồng quản trị*****

Hấn đang nói chuyện với ai đó

_ thưa chủ tịch nghe nói công ty cleven đang có ý định hợp tác.

_ điều tra kĩ rồi tính_hấn

_dạ

Sau đó người đó đi ra và thay vào là 1 cô gái bận váy ngắn ngủn đi ổng a ổng ọ.

_anh đi chơi nha

_sao hôm nay em không đi học??? >mấy bạn cũng biết ai rồi hen _dạ em nhớ anh quá ý mà_con mỹ linh nịnh

Chưa nói hết câu ả đã nhảy xổ vào lòng hấn ôm “mi” thắm thiết.Lúc đầu hấn cũng đáp trả nhưng từ từ hấn cảm thấy môi ả quá dơ bẩn chắc có lẽ đã hôn chục thằng,hấn lại nhớ tới môi nó nhưng thui hấn đẩy ả ra típ tục làm việc.Ả giận quá giận quá bỏ về.

*****trường học*****

Lúc này bị đuổi nên ả đi thẳng từ công ty về trường lun.Ả tiến lại phòng hiệu trưởng mở thẳng cửa bước vào.Thầy hiệu trưởng nhìn ả không mấy hài lòng nhưng sao dám nói ra.Công ty ả tuy không lớn nhưng cũng có cổ phần trong đây.

_tôi muốn chuyển lớp

_em muốn chuyển sang lớp nào

_lớp của Hoàng Anh Nhi đang học khối 10 nhưng tôi không biết lớp_ả nói ngang hàng với hiệu trưởng

_để tôi tìm

Ông thầy hiệu trưởng lại lấy hồ sơ của lớp 10 ra.Sau gần 15p' dò ông cũng thấy.

_Hoàng Anh Nhiđó là sơ yếu lí lịch,mời cô lên lớp

Nghe xong ả nguyệt sáo rồi ngohoe nguẩy bỏ đi.

***** lớp 10a1*****

_này tự kỉ_hấn ngồi chọc nó

_gì

_không có gì

_khùng

Nó và hấn đang liếc nhau thì

Rầm

Cái cửa lớp bật tung lên,tụi lớp nó nhìn ra ngoài cửa thì thấy con ả ổng ẹo đi zô.Nó thấy nhưng không nói gì ngồi xuống ngủ típ.

_chào các bạn mình là Trương Thị Mỹ Linh gia đình mình rất giàu có,mấy bạn ai mún chơi với mình thì gia đình phải giàu nha.Cả lớp nó thở dài vì ả quá chảnh.Ả bỏ xuống chỗ hấn đang ngồi đeo handphone.Giả bộ vấp té cho hấn đỡ.

_a ả la lên

Hấn liếc nhìn rồi đưa tay cho ả.Ả đứng dậy nhưng chưa kịp gì hấn đã buông tay ra.Làm ả té nhưng lần này là thật.

_anh...sao anh dám

_cô ngồi cạnh bảng tôi nhìn không thấy được bài học nên phải kéo ra cho tôi viết bài_hấn xạo ve kiu lun hấn có học gì đâu

_chờ đó đi _ả bỏ xuống cúi lớp

Hấn quay sang nó thấy nó ngồi cười ngoặt ngoẹo

_vè-rì gút_nó vừa cười vừa zổ zổ đầu hấn làm hấn tức điên lên

Ả ngồi sau thấy vậy thì tức lắm lấy điện thoại ra nhắn tin cho ai đó.

_d/‘ tra x3m cn nki sh.o cey je nkak(điều tra xem con nhi sợ cái gì nhanh)

_zda cn dey’ h/p~ ngh3 0g tkey’ noay’ hx boy knoa’ ckey m/s2 wek’ ck’(dạ con đó hôm pữa nghe ông thầy nói học bơi nó chảy mồ hôi quá trời)

Ả cất điện thoại miệng hiện rõ nụ cười kiêu nửa miệng như hình mặt trăng khuyết.

_chẳng phải hôm nay có tiết bơi sao

Reng Reng Reng

_mấy em chú ý xuống sân cầm theo đồ bơi hồi học bơi nhé_ông thầy

Đầu nó lại giựt phất lên,từng sợi dây thần kinh như đảo lộn với nhau.Nó lẩm bầm

_không được phải bình tĩnh cổ lên Nhi_nó nói ra bước ra khỏi lớp.Hành động của nó vừa rồi có 2 người nhìn thấy.

cần-tin*****

_Nhi_Thư từ đâu đi lại

ạ ỳ ị ai e ang en a(dạ gì chị 2 em đang ăn mà)

_nghe nói hồi lớp em có tiết bơi

_em quyết định rồi em sẽ cố gắng đổi mặt ạ

_ùm ngoan lắm

Sựt

_á xin lỗi nhi nhé_ả mỹ linh cố tình làm đổ li nước lên áo nó

_bạn làm cái gì vậy???_nó cố bình tĩnh

_hix hix xin lỗi mà_ả bắt đầu rặng cho ra nước mắt

_bạn cố tình đúng không

_huhu bạn ình xin lỗi huhu mình không cố ý huhu

_biển đi_nó nói

Xung quanh

_trời ơi con nhi lão quá người ta xin lỗi rồi mà

_đúng đấy ma cũ ăn hiếp ma cũ

_chãnh chọe

.....

....

Nó chán nản bỏ đi cùng lúc ấy tiếng chuông vang lên.Lớp nó tập hợp ra sân.Ả kia cười tươi như vừa hoàn thành bước 1.

_mấy em đi thay đồ đi_thầy kiu

Sau 15p tụi con gái cũng bước ra ,bọn con trai có dịp ngắm thỏa thích thân hình của tụi nó .Chỉ có nó là bận đồ đơn giản nhất.Ả bận nguyên bộ bikini mát mẻ làm cả ông thầy cũng phải liếc cái.

_được rồi bây giờ chúng ta sẽ học các kĩ thuật trên bờ trước rồi hãy xuống nước nhé

_dạ_all

Ông thầy dạy tụi nó các kĩ năng trên bờ vận động cơ thể.Sau 15p', chuẩn bị xuống nước.

_được rồi mấy em nam đi ôm hết 50 cái áo phao lại đây nó nằm ở phòng kho ấy

Nó nghe có áo phao thì thấy bớt sợ phần nào,thành như ông thầy chột nhớt thêm gì nên kiu

_nhi này em có thể chạy xuống sau trường ngay hồ bơi 2m5 lấy cho thầy cái áo phao được không tuần trước thầy dạy ở đó nhưng để quên rồi.

_dạ_nó chạy đi

Ả ta mỉm cười biết thời cơ đã đến ả chạy lại nói với thầy

_thầy em sợ bạn nhi không biết đường nên em đi theo nhé

_à ùm em đi đi về nhanh nhé

Ả chạy đi dẫn theo 2 con núp sẵn ở kia nữa là 3 con.Nó đang loay hoay mở cửa hồ bơi ra(lưu ý nhé hồ bơi trường này rất sịn nằm trong phòng lun giống như vườn sao băng á).Nó nghe tiếng bước chân đằng sau không thèm để ý nó đi tiếp.

_bạn nhi à để mình giúp cho nhé_1 tiếng nói chua chát khỏi nhìn nó cũng biết là ai

end chap 10

11. Chương 11 : Sự Quan Tâm Không Cần Thiết.

Bạn nhi à để mình giúp cho nhé_giọng nói chua chát mà khỏi cần nhìn nhi cũng đủ biết là ai.1 cảm giác ớn lạnh chạy dọc lưng nó.

_tôi không cần cô giúp

_haha chị 2 nó không cần _1 con nhỏ

_không cần cũng phải cần_ả ta đi lại nắm đầu nó lên nhận xuống nước,nó sặc sụa nhưng ả cũng chẳng tha.1 lúc sau ả lòi nó lên nói

_đó là tội thứ nhất mày dám cười tao,bây giờ tao mún mày hãy tránh xa anh vương và anh tuần anh ra.

_thì ra cô là người quen 2 người đàn ông_nó cố nói

_haha đúng thế chỉ vì tiền thôi

_nếu tôi không tránh họ ra thì sao?

_thì hôm nay mày phải trả giá.

Ả nói 1 câu tàn nhẫn sau đó đẩy nhẹ nó ra đằng sau, mặc cho nó la hét, ả chỉ đứng cười như một con quỷ. Trong đầu nó bây giờ lại hiện về những hình ảnh người đàn bà bên dòng sông và nghe tiếng kiu cứu nhưng nó thoáng thấy ảnh 2 cô bé ngồi trên bên dòng sông. Sau khi thấy nó sắp xỉu ả kéo nó lên, ra lệnh cho 2 con kia thay đồ cho nó. Xong xui ả kiu 1 con chạy ra chỗ thầy giáo. Ả đứng từ trên hồ như tư thế sắp nhảy, nghe tiếng bước chân chạy dõ ả ầm nó lại ngay bờ hồ rồi tự mình nhảy xuống hồ bơi.

_huhu nhi ơi....cứu mình....._ả vùng vẫy

Nó hoàn hồn lại và cũng đủ hiểu ả vừa làm gì với mình. Lúc này thầy và toàn bộ học sinh chạy dõ thấy cảnh tượng đó hấn (tuấn anh) nhảy xuống cứu ả lên. Mọi người nhìn nó bàng hoàng có cả hấn. Sau khi kéo ả lên sơ cứu ả tỉnh lại ngồi thút thít.

_hix hix nhi à mình chỉ mún giúp bạn thôi mà

cô dám...cô nó cứng họng

_đấy bạn còn hù mình là không được nói cho ai nghe nữa nếu không thì..thì

_thì cô ấy sẽ làm gì???_hấn mới lên tiếng

_huhu cô ấy nói sẽ tạt axit nếu mình còn lại gần bạn_ả được nước ngã vào lòng hấn

bạn linh bạn quá đáng lắm rồi nha nó hét lên

thôi đi thầy giáo quát lên_ bây giờ 2 em kia (đồng bọn của ả) lại đây

dạ cả 2

_mấy em chứng kiến sự việc sao? kể lại

_dạ tụi em đi vệ sinh ngang đây nghe tiếng cãi nhau nên đi vào. tụi em nghe tiếng bạn Nhi quát bạn linh là

_tao cấm mày đụng đến anh Tuấn Anh_ả 1 nhại tiếng nó

Sau đó bạn linh nói

_cô chỉ lợi dụng anh ấy thôi đúng không???_ả 2 nhại tiếng linh

_haha đúng đấy bởi vì anh ấy chỉ nói chuyện với tôi thôi_ả 1

_tôi sẽ nói cho anh ấy nghe

Sau đó bạn Nhi đẩy bạn Linh xuống hồ ả_2 con đồng thanh

Nếu ai để ý thì sắc mặt hấn lúc này tức tối vô cùng, nó cố nhìn hấn với 1 ánh mắt trong sạch nhưng không hấn tiến lại nó

Chát

Mọi người ở đó ai cũng ngạc nhiên lần đầu tiên thấy hấn đánh con gái.

sao anh dám đánh tôi nó hét lên

_cô tưởng cô ngon lắm hả thấy tôi nói chuyện với cô rồi cô làm tới phải không? đúng là 1 con cáo già. Nói rồi hấn bế ả lên phòng y tế. Bọn họ cũng bỏ đi, nó nhìn ả, ả cười nụ cười nửa miệng kiêu chiến thắng.

thật kinh tởm ns

chắc thấy người ta đẹp hơn mình nên như vậy chứ gì ns

_cáo già

....

Nó chẳng nói gì ngồi bẹp xuống gục đầu áp mặt vào chân. Người bạn mà gây lộn với nó hằng ngày hôm nay đánh nó sao? mọi người cũng chẳng ai tin nó nữa. tại ai chứ! là tại hấn (ck nó) từ ngày hấn xuất hiện cuộc sống nó bị đảo 180 độ. Chán nản mệt mỏi nhiều khi nó mún đẹp quách đi cái hôn lễ vợ vẫn gì đó nhưng không nó không thể làm vậy được. Khóc, trên gương mặt in 5 dấu ngón tay của hấn, đau lắm nhưng nước mắt đối với nó bây giờ là hóa đá rồi. Nó không khóc cũng chẳng nói gì.

đừng bần bạn ơi không làm thì đừng sợ 1 cô gái nhảy từ trên tủ để đồ hồ bơi xuống đi thẳng lại nó.

Lúc này nó mới nhìn cô gái ấy. Quả thật cô gái ấy rất đẹp nhưng đẹp theo kiểu nghịch ngợm, mái tóc ngắn, trên tay ôm theo 1 con gấu trắng và làn da cô ấy cũng trắng như vậy.

đẹp thật nó phải thốt lên

hihi bạn làm mình phải ngượng đấy cô gái ấy lấy tay ôm má

Nó cũng phải bật cười trước hành động của cô gái.

_cười phải đẹp hơn không

_bạn là ai vậy

_giới thiệu mình là Tôn Linh nguyệt, mình chỉ mới 15 thui nhưng nhảy lớp đấy suýt đừng nói nhé. Gọi mình là sun nhen.

à ùm sun họ tôn nghe quen quen nó lẩm bẩm

mà bạn có thù hận gì với tụi nó hay sao mà nó làm thế zà sun

mình bị chơi khăm giờ đây bạn bè tẩy chay mình hết rồi giọng nó đượm buồn

_kệ từ đây sun sẽ làm bạn với nhi

_sao biết tên mình???

_hồi nãy nghe nói, thui mình đi ra ngoài nha

ùm nó vui được phần nào khi có bạn mới

*****phòng y tế*****

Thật sự lúc nãy tát nó xong hấn thấy rất đau và xót cho nó, đáng lẽ hấn nên hỏi xem đầu đuôi câu chuyện thế nào.

_anh em thấy mình có lỗi với nhi

_ờ ùm thui cô nằm nghỉ tui đi ra đây cái

dạ ả tỏ vẻ ngoan nhưng trong lòng tiếc hùi hụi.

Hấn chạy khỏi phòng y tế để tìm 1 bóng dáng quen thuộc của nó để tìm 1 câu giải thích. Kia rồi nó đang đi với ai đó, hấn chạy lại thật nhanh. Cầm tay nó lên

tôi muốn nghe lời giải thích hấn nói thật nhẹ cũng thật lạnh

buông ra nó cố gắng từ chối một

nói chuyện đi hấn

ai thế nhi? người tát nhi lúc nãy đó hữ sun đang ăn kẹo mút nên hỏi

đúng vậy! người đầu tiên dành ình cái tát đó! phiền anh buông tui ra Nó nói thật lạnh rồi giật phần tay mình ra bỏ đi, hấn đứng đó nhìn theo chẳng nói lời nào cũng chẳng đuổi theo chỉ nhìn nó bỏ đi trong tuyệt vọng. Sun quay lại nói theo

_chết mi i dám đánh bạn gái mình. Sun nói xong thì bắt gặp ánh mắt toe lửa của nó hấn.

*****cổng trường*****

_nhi làm gì dữ vậy _sun cứ loa loa cái miệng.

_cho sun chữa, thui mà nhà sun ở đâu???_nó thật sự thấy rất bực

_XYO_sun

_ah cùng đường với mình lên xe nha_nó kéo sun đi chưa kịp để cô nàng nói tiếng nào.

Lên xe cái miệng của Sun cứ hoạt động mãi không thui nhưng kệ nhờ vậy mà nó không có thời gian để nghĩ đến chuyện khác.

_hihi sắp tới nhà Sun ời

_ùm me too

_tới rồi_sun hét lên nhảy tót xuống xe

Nó ngạc nhiên vô cùng vì đây cũng là nhà hấn mà.Nó cũng đi vào nhà chung với sun lun.Sun ngạc nhiên:

_nhi chưa về à

_nhà nhi đây mà

_á đây là nhi là zk của anh vương gùi

_ờ mà Sun là...

_là em gái hấn ta.Sun nói

Hấn từ trên lầu đi xuống nói:

_thì ra 2 người quen biết nhau à_còn con sun ra sân bay sao không về nhà mà đi dô trường chi

_hứ nhờ em đi dô trường mà mới thấy....thấy_Sun chưa nói hết đã bị nhi chụp miệng dẫn lên lầu.

_ứ uôn e a ai í í ính á(ứ buông em ra anh hai chị nhi bị quỳnh á)

_thui tui lên lầu_hấn bỏ đi

Nó dẫn Sun lên lầu.Nó nói với Sun

_chắc Sun không biết cô ta cũng là bồ nhí của anh em đấy.

_chà ơi! quá lắm rồi Sun sẽ trả thù dùm thui kiu bằng chị nha._Sun

_đúng vậy! chị cũng sẽ trả thù không bỏ qua được_nói rồi 2 đứa châu đầu zô bàn kế hoạch trả thù.

end chap 11

Tôn Linh Nguyệt (Sun):em gái hấn,khuôn mặt rất chi là baby lúc nào cũng ôm theo con gấu bên mình.Nhưng chị sun nhà ta thành thạo tất cả loại võ.ví dụ:Nhất Dăng Huyền Đai về karate,vovinam, yodo,...kiếm nhật và Súng.rất bênh vực cho NHi.Làn da trắng mái tóc ngang như emily trong “xin anh đừng”.

12. Chương 12 : Lại Bệnh Và Sự Quan Tâm Cần Thiết

Lúc này Sun lén chạy qua phòng anh 2 của nó.

Cốc Cốc

_dô đi

_anh hai_sun nhảy bổ vào chiếc giường

_con nhỏ này mún làm anh mày tức chết à sao không về ngủ???

_àh mà anh biết hồi chiều em thấy gì không

_gì_hấn cứ ngồi mãi mê tán gái trên ola (tính không bỏ)

Sun dùng kĩ thuật của mình phóng nguyên cái gối vào màn hình máy tính làm nó gấp lại tắt lun.Trời ơi cơn bão cấp cao nhất đang đổ trên đây

_sao mày tắt của tao

_em đang nói chuyện ghét ai làm việc riêng lắm_sun ngồi vuốt ve con gấu bông.

_nói nhanh lên tao ày 5p'

_dạ hồi chiều này em zô trường sau đó có vào hồ bơi \$%&^%&^%&^%

_gì? tắt à

_đúng đấy chị 2 tức lắm nhưng hấn ta là con trai mà

_gì nữa chị 2 đâu ra???

_sớm muộn cũng vậy thôi mà con ả mĩ linh đó bồ anh hai đấy đóng kịch giỏi lắm ấy

_mày định làm gì

_em sẽ trả thù cho chị a... a... a chị 2_nói rồi sun phóng ra lun chứ đứng lại là chết

Hấn ngồi trong phòng lắm bầm

_tắt à! con mĩ linh ghê nhĩ thôi cứ để cho con sun xử lí_hấn nói rồi mở máy tính lên me ola đọc mấy cái me thì thấy có một cái me như thế này:

- ck à ..!

- vk sợ lắm...

- vk sợ vk ở quá xa ck .. sẽ tạo nên khoảng cách ..

- vk sợ rồi thời gian sẽ làm phai nhạt những iu thương ..

- vk sợ 1 ngày nào đó sẽ có người yêu thương ck và đến bên ck những lúc ck cần 1 vòg tay che chở !

- vk sợ ck sẽ yêu ng.ta .. và vk chỉ còn là trog kí ức kũa ck mà thôi:

Hấn thấy bài đó rất cảm xúc,hấn lại nghĩ đến nó.Dạo này hấn rất kì rãnh lại nhớ khuôn mặt nó.Lúc vui có,bùn có,khóc có,lạnh có.Hấn lắc đầu nguậy nguậy cho vơi đi

*****sáng hôm sau*****

_chị 2 ơi dậy_sun cứ đứng ngoài phòng le hét

1 lúc sau không nghe bất cứ động tĩnh gì,Sun tức quá đập thẳng cửa chạy vào lun.Thấy nhi nằm ngủ trên giường sun lại lay lay:

_dậy dậy đi trả thù nữa_sun đứng lay lay nhưng có thấy nó dậy đâu.

Sun đưa tay lên trán mình sau đó đưa lên trán của nó.

_chết nóng quá,chắc hôm qua bị ngấm nước rồi.

Bước ra khỏi phòng sun khóa cửa lại rồi 1 2 3

_ANH VƯƠNG RA ĐÂY MAU LÊN

Sau tiếng hét đó là 1 chàng trai cầm theo cái gối phi thẳng vào cái mồm của sun,hên là miệng sun chưa tới nổi nào nếu không chắc ngấm lun cái gối rồi.

_con điên mày làm gì vậy mới 6h30???_hấn đang bốc khói đầu tóc rối tung,mắt nhắm mắt mở.

_anh hay qua ha chị 2 bị bệnh bữa kia

_gì? sao bệnh

_hôm qua bị ngấm nước ấy_sun đứng khoanh tay

_ùm biết rồi_hắn phi thẳng vô phòng nó.

Hắn tiến lại gần nó,cái cảm giác ngày đầu tiên hắn tiến lại gần nó làm nó sợ hãi đầu rồi mà giờ nó nằm lì bì trên giường.Sờ tay lên trán nó hắn giật mình chắc cũng sốt gần 38 39 độ.Lòng hận thù mãnh liệt lại tăng lên.Hắn kiu bà quản gia lên chăm sóc nó,hắn xuống nhà thấy sun chặn bị đi học.

_sun lại tao bảo

_dạ???

_liệu không có chị mày trả thù được không???

_haha anh hai xem thường em rồi ngồi đây cầm điện thoại rồi chờ đi ,1 hồi nữa là có thầy or cô giám thị gọi về ấy mà haha

_đừng làm quá đó

_biết rồi_nói rồi sun lấy chiếc xe nouvo đi.Nhìn sun oai mà sang kinh khủng

Sau 1 hồi vì vụ trên đường,sun cũng dừng lại trên Trường.1 nụ cười nửa miệng trên môi Sun

_chị à nghỉ ngơi nhé sun trả thù cho

end chap 12.1

chap 12.2:trả thù.

Sun đi thẳng zô trường mà chẳng thèm để ý đến những lời bàn tán sau lưng,nét thơ ngây dễ thương ban nãy đã thay vào nét lạnh lùng của quỷ,gian tà của hồ li.Nói chung bây giờ là 1 Sun hoàn toàn khác.

_em sẽ học trường nào???

_em sẽ học lớp 10a1_thầy hiệu trưởng nói chuyện mà giọng run run.

Sun bỏ đi lên lớp,lúc này vẫn chưa dò học chỉ ngồi tại chỗ thui thầy cô chưa dò.

Rầm

Cái cửa lớp bị đá tàn nhẫn,sau là 1 cô gái ôm theo 1 con gấu bông trắng.Cả lớp có phen ngạc nhiên vì từ hôm qua giờ đã có 2 cô gái xinh đẹp khác nhau.

_Tôn Linh Nguyệt gọi là Sun hết.Nó bước đi xuống chỗ cuối cùng,vứt cái cặp xuống nó ngồi nhìn xung quanh lớp,đây rồi ả ta đang chằm chằm nhìn chỗ ngồi của Nhi.Nó đi phăng phăng lại.

_bạn này_sun hỏi

_hihi gì thế_ả ta ra về thực nữ

_bạn sẽ học nghề gì khi ra trường thế?

_à à mình chưa biết nữa_bề ngoài nói vậy chứ bên trong ả nghĩ:con ranh mày điều tra hơi quá rồi đó.

_mình thấy bạn nên học trường sân khấu và điện ảnh đây_Nói rồi sun nhếch mép đi về chỗ.

Ả ta lúc đầu có biết gì đâu nhưng lúc sau chợt hiểu,ai quan sát thì thấy rõ mặt ả đang tái lại vì tức.Trong tiết cô khó tính

_cô ơi_sun kêu

_gì thế em??

_dạ em thấy bạn Linh ngồi vẽ vẽ gì ấy.

_con ranh mày dám!!! í mình đâu có bạn nói kì vậy???_ả ta định **** nhưng kịp thắng lại.

_cô không tin thì đi xuống xem_sun nói bằng nụ cười nhếch môi

Cô giáo đi xuống bàn linh,mở hộp bàn ra có 1 tờ giấy,cô lấy ra xem thì thấy có hình vẽ cô trong đó và xung quanh là mấy dòng chữ:mụ sim la, ế chồng,ngày nà năm sau là tận thế của mẹ,...Trời ơi đầu cô giáo bốc ngùn ngụt khói đó

_em..em không có

_em còn chối

_em em

_1 tháng tới em sẽ trực nhà vệ sinh nam lẫn nữ

Rầm Rầm

Như tiếng sét ngang tai của ả,đường đường là 1 tiểu thư giờ phải quét nhà vệ sinh.Ả ta nhìn sun bằng 1 ánh mắt giết người.

Reng Reng

Sun đi xuống sân sau trường để nằm nghỉ 1 tí,nhỏ khế mỉm cười với những gì mình làm hôm nay tuy không quá nặng cũng đủ cho ả nhục nhả.Nhưng không cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

_con ranh mày là cái gì mà chơi xỏ tao_ả ta đi xuống cùng 2 con hồ li kia nữa

_woa đây mới là hình ảnh thật của linh sao???

_tao hận thù gì mày mà mày chơi tao

_vậy chuyện mày làm với nhi cũng khiến mày lãnh như thế

_con đồ ngu ránh chịu có chồng mà không biết giữ giờ con đi của trai à???

Chát

_mày nói ai ngu???sun điên tiết

_tao nói con nhi chưa nói mày con chó_ả ta giận tím tái

_haha chắc cô chưa biết tôi Sun đây em của người chồng mà cô đang theo vì gia sản đấy.

_đúng vì anh mày mê tao mê sắc đẹp của tao đấy nghe chưa???

_thế cô có lụm được 1 cắt từ anh tôi chưa?chưa đúng không?đừng lãng phí cơ hội à_nói rồi sun bỏ đi nhưng ả ta cầm theo khúc gỗ định đập đầu sun thì.

Pặt

Sun cầm tóc ả ta quăng 1 phát vào phòng vệ sinh,cả thân thể cô ta bị ném bể kiếng và bay thẳng vào trong bồn cầu.Cả sân trường náo loạn,máu của ả ta làm đỏ cả khu vực.Cả sân trường bu lại coi có cả hấn.

_huhu cô ơi cứu em_ả ta rên rỉ thàn khóc.Nhanh chóng ả ta được chuyển đi phòng cấp cứu.

_em lên phòng giám thị ngay_thầy hiệu trưởng bỏ đi

Sun cũng đi theo nhưng hấn chặn lại

_sao cô làm vậy???

_không phải việc của anh

_tôi không ngờ người có võ như cô mà đánh 1 người chân yếu tay mềm như linh

_haha đúng tôi là vậy còn anh là sao nợ Nhi 1cái tát đấy,đồ khôn.Nói rồi Sun lên thẳng phòng hiệu trưởng.

_sao em làm vậy_thầy hiệu trưởng

_thích_sun chẳng bần nhìn mặt thầy

_em..dám nói chuyện với tôi kiểu đó_tht(thầy hiệu trưởng)

_em ghét thì em làm
_tôi thấy em ấy rất hiền lại còn thân thiện với bạn bè
_nó là con cáo già
_em... em
_em sao thầy??_sun ngồi vuốt gấu bông
_em về đi tôi sẽ điện thoại cho người nhà em_ông thầy giận quá bỏ đi
Sun thở dài rồi bước ra khỏi trường phóng xe về nhà.Thấy anh 2 mình đứng ngồi không yên sun hỏi
_gì vậy anh 2 chị 2 đâu??
_chị cái gì bác sĩ đang khám ấy,chẳng cho vào_hắn nói về gấp gấp
_anh 2 quan tâm chị 2 à
_khùng nhảm tao đi lên phòng đây_hắn hơi đỏ mặt rồi bỏ đi
_haha_sun cười rồi đi lên phòng nó
15p' sau
Bây giờ hắn và sun đang ngồi trước ghế salon chờ bác sĩ đang dô nước biển cho nó.
end chap 12.2

13. Chương 13 : Hạnh Phúc Bất Tận

Reng Reng

_alo_giọng hắn
_...
_ùm tôi biết rồi
_...
_tôi sẽ nói lại!chào thầy
Hắn cúp máy quay qua nhìn nhỏ em gái mình hí hửng cười te té,hắn đi lại:
_hay nhỉ
_tất nhiên òi hihi_sun cười tít cả mắt
_pama mà biết là mày toi
_um... thì anh 2 đừng nói_sun chu mỏ ra
Cạch
Bác sĩ bước ra cầm theo bịch đồ nghề,đi lại chỗ hắn nói.
_cô ấy rất yếu nhưng giờ đã ổn
_cám ơn bác sĩ
_nhưng..._ông bác sĩ e ngại 1 điều gì chưa dám nói
_gì thưa bác sĩ_sun
_thành như cô ấy đang mắc 1 chấn bệnh gì mà ngay cả tôi cũng không thể chẩn đoán được
_bệnh sao???_hắn lo lắng

_đúng vậy nhưng anh yên tâm bệnh chưa nguy hiểm gì hết để theo dõi 1 thời gian mới biết được.

_vâng tôi biết rồi

Nói rồi Sun dẫn ông bác sĩ đi xuống khóa cửa lại,sun chưa kịp qua phòng chị nó đã le lên ghế ngủ mất tiêu.

*****phòng nó*****

Hắn ngồi nhìn nó chăm chăm,thời gian lúc này như lắng đọng tất cả,chưa bao giờ hắn thấy nó hiền như thế này.Bệnh sao? hắn thấy nhói khi nghe cân bệnh nó chưa tìm ra.Tại sao hắn lại nhói? đúng thật sự hắn đã thích nó rồi thích từ ngay nó dựa vào lòng hắn khóc như con nít.Tuyệt lại rơi,hắn nhìn ra bầu trời tuyết đó cũng chính là ngày mà ba hắn mất đi.Ba hắn chỉ mún mua ẹ hắn một bó hoa hồng và cho hắn cây kẹo bông gòn nên bị tuyết lỡ mà chết.Cho nên hắn nguyện rằng khi nào hắn tìm được người hắn thương hắn sẽ đối xử thật tốt như ba hắn đã từng làm.Không khí trong phòng dường như đang lạnh lên,hắn giật mình nhớ lại lời bác sĩ:

_đừng để cô ấy bị lạnh quá cao

Hắn loay hoay một hồi mới có 1 quyết định,hắn leo lên giường nằm cùng nó.Nhịp tim hắn dường như người sắp chết đập rất mạnh mạnh đến nỗi có người sắp tỉnh giấc,khỏi nói nó ngạc nhiên thế nào

_um..um anh...lên đây làm gì???

Im lặng

_này này nhìn tôi hoài ngại chít được _nó lấy 2 tay che mặt lại để hắn không thấy khuôn mặt đỏ hồng xen chút hạnh phúc của nó.

_gỡ tay ra đi _hắn lúc này mới lên tiếng

Nó gỡ tay ra nhìn hắn chăm chăm như “sinh vật lạ” hắn nhìn sắc mặt nó thành như đang tím tím vì lạnh

_lạnh không???

_lạnh _nó đáp mà trong lòng lại nhớ đến chuyện nhà thờ(bạn nào không nhớ đọc lại chap 8 ở trang 14 nha).

Hắn thổi hơi nóng vào lòng bàn tay sau đó áp sát vào mặt nó.1 cảm giác thân thuộc len qua từng ngóc ngách trong tâm trí nó,cơ thể nó như thôi miên,thật sự trong lòng nó đang rất rất hạnh phúc nó không bao giờ dám nghĩ 1 ngày nào đó nó được nằm kề hắn và ngắm hắn như thế này.2 tay hắn vẫn đang áp vào má nó ,hắn cảm nhận được má nó nóng lên rất rõ.

_người hôm... đó là... anh???_nó cố hỏi 1 lần cho chắc

_um,ngay khi em vừa chạy đi tôi đã chạy theo_hắn nói nhưng tay vẫn cứ thế.

Cả 2 lại chìm vào không gian im lặng trong vô thức chỉ còn nhịp tim của 2 người đập lổ nhịp.Đến khi chuông nhà thờ điểm 12h khuya đúng.Miệng hắn lắp bắp:

_Nhi này tôi..anh_hắn đang cố nói 3 chữ mà quan niệm cho rằng đó là chữ quan trọng nhất đời con trai lẫn con gái.Và dường như nó đang cố chờ

Cạch

_chị 2 em đem nước cho chị này_Sun mở cửa bước dõ đâu hay mình vừa làm gì

_á anh 2 sao nằm lên giường chị 2_sun ngạc nhiên thấy hắn và nó 2 mặt đang nhìn chăm chăm về phía mình.

_ủa sun sao em chưa ngủ??_nó cố giữ vẻ bình tĩnh nhất có thể.

_hihi em đem nước cho chị hồi nãy bác sĩ nói cách 3 tiếng là đem cho chị li nước,mà thôi em để đây nhá,pp anh 2 and chị 2_sun nói rồi dọt ra ngoài.

Hắn thăm rửa cho đứa em trời đánh của mình sao nó không canh lúc nào đem dõ,khoảng 15p' nữa cũng được sao không cho hắn nói hết 3 chữ thôi.Mặt bí xị vì bây giờ đã qua giờ linh thiêng mà người ta gọi rằng

giờ này nếu ước hoặc nói gì sẽ thành sự thật. Thấy nó đã gói đầu ngủ trong tay hấn tự lúc nào, hấn cũng mỉm cười rồi ôm nó vào lòng mình.

_tôi sẽ bảo vệ em forever đấy nhóc à

Trong mơ nó nghe câu nói đấy và khẽ gật đầu. Đêm đó cả 2 trái tim thuộc 2 thế giới khác nhau đang đặt nằm cạnh nhau, những nhịp đập của nó cũng đủ cho đối phương hiểu rằng nó đã thuộc về người đó forever.

end chap 13

14. Chương 14 : Hồ Li Lại Tái Xuất.

Ả ta nằm ở bệnh viện mà lòng đang lên 1 kế hoạch kinh hoàng nhất từ trước đến giờ. Ả biết bây giờ hấn (ck nó) đã biết bộ mặt thật nó rồi nên ả không thể nào phá được nữa mà phải chuyển sang hấn (T.anh) thôi tất nhiên cũng không thể để yên cho nó được. Ả móc điện thoại gọi cho ai đó. 15p' sau

Cach

1 cô gái xinh đẹp bước vào nhưng cô gái ấy xinh đẹp theo kiểu hiền thực, làn da trắng, khuôn mặt nhỏ nhắn, nói chung rất xinh đẹp nhưng không bằng nó và sun

Lục Dương Mi: 16t, như đã nói sắc đẹp như trên. Ác độc và thâm hiểm, chưa có boy friend, gia đình cũng khá giả. Võ cũng không tệ.

_tao mới xuống sân bay mà hứ tao về rồi _mi trang điểm lại

_mi này mà có bạn trai chưa???

_chà đây nhưng quen qua đường thôi _mi chảnh chọe nói

_thế mà có biết quý tử của tập đoàn cindy chứ? _ả nhếch mép

_haha mà tưởng tao sống ở hang hay sao không biết cậu quý tử của tập đoàn cindy đẹp trai hào hoa và nhất là tài sản khổng lồ ấy.

_thế mà có mún được thừa hưởng của hấn không???

_ý mà là....

Ả ngoác mi lại, 2 cái đầu nhỏ nhỏ chụm lại thật sự đang nghĩ ra 1 kế hoạch khủng khiếp .

*****nhà hấn*****

Hấn đã đi làm từ sớm vì có cuộc họp ở công ty. Nó và sun đang ăn sáng tại phòng khách.

_chị nhắm đi học được không đấy???

_được chị sẽ trả thù lại đứa nào ăn hiếp chị

_woa bản lĩnh chưa??? _sun ái mộ chị mình.

Sau khi ăn sáng xong nó và sun đi học = xe của sun. Đến trước cổng trường ai cũng ngạc nhiên vì 2 hotgirl nổi tiếng khối 10 đi chung 1 chiếc. Tuy sun mới vô trường nhưng đã được biệt danh là hotgirl. Nó và sun đi thẳng lên lớp. Thấy hấn đã ngồi nó không ngồi chỗ đó nữa vì sun đã nói với nó chỗ đó ả mĩ linh đã ngồi hôm qua. Nó ngồi chung với sun. Hấn cố chờ 1 lời nào đó từ miệng nó nhưng không và ngày qua hấn nhận ra hấn chẳng có gì với nó cả qua là chỉ gây lộn thôi.

Reng Reng

Cô giáo bước vào theo sau là cô gái. Cả lớp ngạc nhiên không biết trùng hợp hay cố tình mà đã có 3 cô gái cực xinh chuyển vào lớp này. Bây giờ lớp nó nổi tiếng là hotgirl cực đỉnh.

_xinh chào mấy bạn mình là Lục Dương Mi. rất vui được làm quen với mấy bạn. Mi nói kèm theo nụ cười và cái nháy mắt làm bọn con trai phát khùng lên vì sung sướng.

_mi em có thể ngồi trên bàn của sun và nhi_cô giáo chỉ chỗ i

_dạ_mi lễ phép đi về chỗ của mình.

Ngồi xuống chỗ mình mi quay xuống chỗ nó và sun.

_hihi chào nhi và sun

_sao biết tên tôi??_sun bắt ngay sơ suất của ả

_à à thì mình nghe danh mà

_her cô ghê nhĩ mới zô trường đã nghe danh tụi tui rồi_nó cười khinh bỉ

Không phải tụi nó chảnh không coi người khác ra gì mà chẳng qua là khi ả mới bước dō lớp đã nở nụ cười nhếch mép mà chỉ có nó và sun thấy được.Tụi nó cũng biết rằng ả cũng giống như ai kia mà thôi.Cả tiết học trôi qua,nó và sun ngồi đánh ca-ro kết quả là bị quét nhà kho.

Reng Reng

Giờ ra chơi lên làm nó và sun mừng hūm,tụi nó tưởng sẽ được coi mĩ linh quét nhà vệ sinh ai ngờ bọn hām gái đã tình nguyện quét dūm.Ả ta chống nạnh nhìn nó như thách thức.

_ấy bạn để mình làm cho_linh giả nai

_không sao đâu để tụi mình cho ai để con gái vào phòng vệ sinh nam_1 nam sinh mê gái nói

_đúng rồi linh cứ đi ăn uống gì đi mình làm à_ns

_hix ngại quá thôi mình đi nha_linh bỏ đi tặng kèm cho bọn chúng nụ hôn gió làm chúng ngāy ngất.

căn-tin*****

Nó và sun đang ăn thì 2 ả đi lại.

_chào_ả mĩ linh chào

im lặng

_bọn mình ngồi đây nha_mi

_đây đâu phải bàn tụi tôi mún thì ngồi ai cām._nó nói kèm theo cái thở dài.

_tao nói cho bọn bāy biết đừng chảnh như thế,không sớm thì muộn tụi bāy sẽ biết tay tụi tao_mi nói kèm theo nụ cười khinh bỉ mà chỉ nó và sun thấy được.

_tao chờ,nếu mày làm được_sun nói mà tay dām nát miếng thịt

_cái vậ đó không dễ bỏ qua đâu đừng tưởng biết võ sẽ ngon_linh nói

_có hūng ăn không sun_nhi nói

_không

Nhi đứng dậy chân đạp đổ cả cái bàn,sau đó tụi nó bỏ đi mà chẳng để ý 2 kẻ nhìn mình bằng ánh mắt ác quĩ.Cả trường nóng bừng bừng lên vì sắp tới đây sẽ có cuộc chiến 2 hotgirl vs 2 hotgirl.

_hên là em cảnh cáo chị trước đó_sun nói

_biết rồi được chưa cô nương.

Giờ ra về cũng đến tụi nó đi ra sân trường thì thấy đám đông bu lại 1 chụm,thì ra ông chồng nó đang đứng khoanh tay kể bên chiếc mui trần đen.Nhìn tướng handsome phết.

_hihi anh vương nè tụi bāy mấy năm trước là hot boy đó_nữ sinh

_ùm tiếc ảnh đã ra trường_1 con tiếc rẻ

_anh còn đẹp trai hơn trước_ns

—...

—...

—...

—..

Phải nói hôm nay hấn rất đẹp trai,bận áo sơ-mi sọc ca-ro đen,quần hip-hop khuyên tay đầu lâu,dày trắng cổ cao,tóc vuốt bờm ngựa.Hấn ra trường đã lâu hấn vẫn đứng đầu danh sách hotboy của trường.Nó và sun đi lại,hấn cười nhìn nó mà bọn kia tưởng nhìn mấy ả nên e thẹn.Nhanh chóng nó và sun leo lên xe hấn chờ còn xe của sun cứ để đây.

_anh nổi gớm nhỉ_nhi

_tất nhiên_hấn nói mà mặt nghênh nghênh lên

_xì_nó thè lưỡi

Nó và sun nằm ngủ ngon lành cho đến khi điện thoại reo lên inh ỏi.

_a-nhò_nó pùn ngủ nên nói ngọng

—...

_sao???

—....

_gấp vậy

—....

_dạ con ra liền

Hấn ngồi nghe mà chẳng hiệu mô-tê gì cả.

_anh chở em ra sân bay_nó nói

_chi em bay sang mĩ à???_hấn chọc nó

_không nhanh lên chị á nhằm em của em sắp đi du học_nó nói nhưng xúu nữa là nhằm

_ờ ừm

Hấn phóng máy chạy thẳng ra sân bay tân sơn nhất.Nó dọt xuống nhưng dặn:

_anh ngồi đó đi,em vào ra liền_nó nói rồi chạy đi

Hấn thờ dài rồi đeo handphone nghe nhạc.

*****sân bay*****

_chị!!!! em này_nó quơ quơ tay

_a nhi_thư mừng

_chị đi gấp vậy???

_huhu chị đi 3 năm chị về_thư sụt sùi

_oaoa chị nhớ về sớm với em nha

_ừm

2 chị em ôm nhau khóc mà chẳng biết xung quanh người ta nhìn mình,nhìn 2 giọt nước đang ôm nhau khóc nức nở

_thôi chị đi đây_thư nói rồi kéo va-li đi

_bye chị

Nó vẫy tay chờ chị đi vào tận trong phòng soát vé nó mới bỏ ra về,thấy hấn ngồi đó nó leo lên xe.

_sao thế

_không

_ngoan ,đừng khóc nha

_dạ

Nói rồi hấn phóng máy chạy đi,do có nước mắt nên nó chìm vào giấc ngủ ngon lành nhìn nó ngủ mà hấn thoáng cười.Còn bà sun từ lúc ở trường đã ngủ rồi.Tại vì nó ngủ nên hấn phải chở 2 đứa về nhà sau đó hấn lái xe tới nhà hàng mua đồ ăn.Dừng xe hấn băng qua đường.Bỗng

_anh ơi coi chừng_1 tiếng reo lên

Nhanh chóng hấn bị ai đó nhảy và đẩy sang 1 bên.Hoàn hồn mới biết mình sắp bị xe tông.Thấy cô gái trước mặt nhìn mình chăm chăm hấn nói

_cảm ơn

_hihi không có gì

_cô có sao không

_không ạ

_ùm vậy thui tôi đi

_anh có thể cho em xin số dt không ạ?_ả ta ra về thẹn thùng

Hấn thấy cũng không có gì nên móc card đưa cho ả.Ả cười tươi rồi chạy đi.Hấn thấy bình thường nhưng hấn đâu biết được cuộc chạm mặt này sẽ là thay đổi lớn trong đời hấn.và ả ra chính là Mi do mĩ linh đã theo dõi hấn từ trước nên biết hấn đi đâu và chuyện tai nạn là do cô ta bày ra để i và hấn gặp nhau sao cho thật ngẫu nhiên mà cho hấn không hề hay biết.

eng chap 14

15. Chương 15 : Hồ Li Xuất Chiếu

Hấn mua đồ ăn sau đó phóng xe thẳng về nhà.Thấy nó và sun đang xem mr .ben

_ăn tối không???_hấn hỏi

_ăn chứ anh hai_sun đang coi nhưng vẫn nói vọng lại

_vậy thì xuống nhanh lên_hấn quát.

3 đứa ngồi ăn ngon lành nhưng cũng không thiếu tiếng hấn và nó dành ăn

của tôi nó trừng mắt

_không của anh

_của tôi tôi ăn miếng khác đi

_không em ăn đi tôi ăn miếng này

_Stop_sun đòi đưa ra,cả 2 nhìn sun chăm chăm mà quên mình đang dành ăn.

Pặt

Sun giật miếng thịt từ đĩa cho vào miệng nhai ngon lành.Ôi thôi cháy nhà, lửa khói nghi ngút bốc từ đầu 2 con người.

_Sun sao em/mày dám ăn của chị/tao_đồng thanh
_thì như vậy hai người khỏi tranh
_tao/chị tranh thì quyền của tao/chị_đồng thanh tập 2
_giờ làm gì chả lẽ ới ra à_sun nói như chẳng thể làm gì được hết

_NHỊN ĂN ĐI VÀ HỒI NỮA RỬA CHÉN_cả 2

Thế là hấn và nó ăn ngon lành mặc cho sun năn nỉ van xin nhưng không chẳng cho 1 miếng.

Reng Reng

1 cô người hầu chạy ra nghe điện thoại,từ từ mặt cô ta tối sầm lại khiến nó khó hiểu.Nghe xong cô hầu cúi đầu đi lại chỗ nó

_chuyện gì thế chị mỹ?_sun hỏi

_dạ...mấy cô cho em nghỉ 3 tháng....ạ_mỹ cúi đầu lí nhí

_tại sao???_nó hỏi

_mẹ em bị ung thư ạ em muốn về nhà đưa mẹ đi khám ạ_giọng mỹ như nghẹn lại

Nó hiểu chứ nó hiểu cảm giác người nhà mình bị bệnh và sắp mất đi như thế nào và nhất là bệnh ung thư

_được chị chờ tôi 1 chút_nó nói sau đó phóng thẳng lên lầu

5p' sau

_đây em cầm cái thẻ này đi,trong đây có 200tr em cứ dùng để lo ẹ

_dạ...em không dám nhận thừa cô chủ

_nhận đi nếu không chị sẽ đuổi em đấy

_dạ em cảm ơn cô,em đi lun đây_mĩ nói rồi thì mấy cô hầu kia vừa thu dọn đồ ỉ xong nên mĩ đi luôn.

_chúc em may mắn_sun mỉm cười

*****nhà M linh*****

_sao rồi???_ml

_haha mày nghĩ tao tầm thường đến nỗi chẳng xin được số điện thoại sao???_mi

_nhưng mày muốn quen hấn mày phải tỏ ra như 1 con mèo hiền trước mặt hấn_ml

_biết

_thực hiện kế hoạch tiếp theo đi_ml

*****nhà hấn

Ăn xong sun ngâm ngùi rửa chén,rửa 10 bể 9.Cuối cùng cả 3 cùng ở trên phòng lầu để chơi đánh bài tiến lên ngắt lỗ mũi

_hahaha con 2 cơ này_hấn bỏ con 2 xuống

_anh 2 em trả thù này_sun bỏ 3 đôi thông xuống chặt nhưng

_khoan em rất tiếc 2 anh em nên đưa mũi đây em ngắt_nó bỏ tứ quý xuống

Kết quả ngày hôm đó là lỗ mũi của hấn và sun như mấy thằng hề đỏ chót.Nó nhìn thấy thương nên sức dầu dùm.

Reng Reng Reng

Điện thoại hấn nằm kế bên reo inh ỏi,hấn thấy số lạ hoặc nên bắt máy đại.

_alo

_huhu anh ơi cứu em với_tiếng người phụ nữ

_xin lỗi cô là ai???

_em là người hồi chiều mới cứu anh ạ_ả ta nói vọng nghen lại

_được rồi cô cần gì_hắn hơi dịu giọng

_hix hix em bị mấy thằng du côn bu quanh em ả???

_được rồi cô ở đường nào_hắn hỏi

_dạ X..Y..X ạ

_được coi như tôi trả ơn cô

_dạ.... ả tránh xa tôi ra_ả ta làm bộ la lớn

Tút Tút

Hắn thấy tắt máy nên chạy đi thay đồ nói với nó và sun

_anh đi đây có việc em và sin muốn ăn gì không anh mua???

_dạ ăn kem vani_nó và sun đồng thanh

_rồi_hắn nói rồi chạy đi,nó và sun cũng chẳng thèm để ý miễn sao có kem ăn là được rồi

*****đường x y x*****

_này tao dặn_mi kêu mấy thằng bặm trợn

_dạ chị

_1 hồi nữa có người có người như tao nói lại thì tụi bây làm bộ bu quanh tao một thằng xe chỗ áo này như tao cắt sẵn nhớ chưa???

_dạ

5p sau

Chiếc xe thể thao đậu lại,1 chàng trai bước xuống mặc đồ khá đơn giản.

Hắn liếc thấy ả bị mấy thằng du côn xé áo nên hắn xông thẳng lại nắm đầu từng thằng mà đập.Sau 15p' thì hắn cũng giải quyết xong mấy thằng đó cầm đầu bỏ chạy.

_huhu anh ơi_ả ta được nước làm tới

_thôi coi như tôi đã trả ơn tôi đưa cô về_hắn nhìn đồng hồ thấy đã khuya

_hix hix nhà của em bị bọn chúng phá rồi với pama em bị chúng giết rồi(xạo zõ lắm)

Hắn suy nghĩ hồi lâu,dù gì thì cô ta cũng cứu hắn 1 mạng bây giờ hắn phải làm sao,A 1 ý tưởng lóe lên trong đầu hắn

_cô nghèo à

_dạ

_zì cô sẽ làm người hầu cho nhà tôi đồng ý không

_dạ...em chịu ạ_trước mặt thì ả ậm ừ trong lòng thì vui mừng khôn xiết vì hắn đã gần như đúng nước cờ ả.

_được rồi theo tôi về nhà_hắn nói rồi bỏ đi trước

Chờ ả đi trên đường mà ả ngồi cứ hix hix làm hắn thấy tội(không phải gì đâu).Ngừng ngay quán kém hắn mua cho 2 đứa kia 2 phần nhìn thấy ả chẳng lẽ không cho nên mua cho ả 1 phần.Ăn xong ả ngồi cười thẹn thùng cố tỏ ra mình ngoan hiền.Dừng tại nhà hắn ả bước xuống,giả vờ

_woa nhà anh to quá.

Hắn không nói gì bỏ đi dõ trước,mở cửa thấy nó và sun đang xem phim hắn kêu.

_kem này

Cả 2 quay đầu lại thì thấy ả núp ló sau lưng hắn,nó ngạc nhiên sau đó là tức giận

_anh cô ta _nó chỉ vô ả hỏi

_ờ người này sẽ thế ở đây 1 thời gian trong lúc Mỹ vắng

_anh 2 sao có thể???_sun hét toáng lên

_chào 2 bạn_ả chào 2 tụi nó.

Nó và sun không nói gì cũng chẳng thèm ăn kem bỏ lên lầu.Hắn kêu bà quản gia dẫn ả lên lầu sau đó cầm 2 phần kem lên năn nỉ 2 bà kia.Ả đi đằng sau cười nhếch mép nghĩ thầm:

Haha để xem tụi bây láo với tao được bao lâu tao cũng sẽ tổng cổ mày ra đường thôi Nhi à.

_phòng cô ở đây

_dạ cháu cảm ơn bà_ả nói rồi xách đồ dõ.

Và tất nhiên trong nhà ngoài nó và sun chẳng ai biết bộ mặt thật của ả.Những sóng gió cuộc đời sẽ đến với nó.Đón xem tiếp nhé

end chap 15

16. Chương 16 : Tung Chiêu

Hắn rất khó hiểu câu nói ban nãy của sun nhưng chưa kịp hỏi thì mi đã mở miệng.Hắn cầm 2 phần kem đem lên phòng nó sun

Cốc Cốc

_vào đi _giọng sun chẳng mấy vui vẻ vang lên

Hắn bước vào nhìn nó và sun.

_tại sao anh 2 cho nó vào nhà mình._sun hỏi ngay

_em đừng kêu người ta bằng nó,người ta cứu anh đấy_hắn bực khi nghe em mình hỗn với người lớn

_cứu anh???hay hại anh_sun

_hại gì anh xem bị xe tông đấy._hắn

_tôi nói cho anh biết con người đó không phải hạng người tầm thường như anh thấy đâu

_sao em cũng hòa theo con sun thế_hắn bực

_thấy sao tôi nói vậy thôi!_nó bực vì hắn chẳng tin lời nó

_hết chuyện mỹ linh rồi tới mi,Mi thì anh cũng đã tin lời em nhưng anh chỉ xem mi như người cứu mạng ân nhân em hiểu chưa?_hắn

_anh 2 để rồi anh xem bộ mặt thật của ả ta,hứ_nói rồi sun bỏ về phòng cũng chẳng thèm lấy kem

_tôi cũng mệt rồi thôi anh đem 2 phần kem ấy cho “ân nhân” của anh đi_nó cũng leo lên giường ngủ

Hắn cầm hũ kem đi ra ngoài mà trong lòng suy nghĩ:chẳng lẽ mình làm gì sai?tại sao nó và sun lại phản ứng như vậy,mình thấy mi là 1 cô gái nhà quê thôi mà.Thở dài hắn đem vứt 2 hũ kem lun.

Nó nằm trong phòng mà tức lắm chứ tại sao hắn lại không tin nó mà tin người ngoài,2 nỗi lo sợ lại trở dậy trong lòng nó.Một là:thân phận này không thuộc về nó,thân phận này thuộc về Hoàng Anh Thư chứ không

phải Hoàng Anh Nhi.hai là nó sợ mất hẳn nó sợ mi sẽ phá hủy tình cảm ngọt ngào nhỏ nhoi trong lòng nó.1 giọt nước mắt khê rơi trên khuôn mặt nó,nó cũng sợ câu chăm ngôn “cây kim trong bọc cũng có ngày lòi ra” nói chung mọi thứ xung quanh làm nó ghê tởm và sợ.Gió man mát làm nó ngủ tự lúc nào chẳng hay.

_tao nghe_mi nói với giọng tự tin

_mọi việc?_ả MI

_\$^&%\$&%%^&&

_haha tốt lắm,cố gắng lên_ml

Rụp

_tao không phải là nghèo đâu Thư à! nhưng tao muốn có được tình cảm của mày đang có mày hiểu không? cho nên tao sẽ không nhường mày bất cứ thứ gì,tao sẽ phá hoại tất cả những thứ thuộc về mày ày đau khổ và anh Vương là của tao mãi mãi.À ta nói mà móng tay bầu vào nhau đến bật máu.

Nó thấy khô cổ nên xuống mở tủ lạnh lấy nước đang lui cui nó nghe tiếng:

_này

Quay lại thấy hẳn nó cũng giận nên chẳng thèm quan tâm

_sao em có thái độ đó thế

IM lặng

_trả lời anh đi_hắn cố hỏi

Nó chẳng thèm trả lời mà toan lên phòng ngủ,hắn nhanh chóng nắm lấy tay nó kéo ngồi thụp xuống đùi hẳn.

_dù thế nào anh mong em là người tin anh nhất

Im lặng

_anh yêu em Thư à_hắn nói câu anh yêu em nhưng

Rầm Rầm

Tiếng sét kia vô duyên làm nó chẳng nghe được gì,hắn lại 1 lần nữa khóc không thành tiếng với số phận mình.Nhưng nhanh chóng hẳn đặt lên môi nó 1 nụ hôn,1 nụ hôn không dài nhưng đủ làm tim nó và hẳn đập vỡ tan lồng ngực.

_đừng khó chịu với anh nhé_hắn

_ùm,đồ ngốc_nó trả lời 1 cách hạnh phúc

Hắn nắm tay nó kéo lên phòng,sau khi nó nằm xuống hẳn kéo chăn đắp cho nó,đặt thêm 1 nụ hôn như lời chúc ngủ ngon hẳn bỏ về phòng.

*****phòng ăn sáng*****

À ta thức dậy từ sáng sớm để xuống bếp,nó và sun xuống trước sau đó đến hẳn.Nó và hẳn nhìn nhau nhớ tới chuyện tối qua làm má nó phúng phính ửng hồng lên hẳn cũng thế,ả tức lắm nhưng tỏ ra vui vẻ.

_hihi anh vương và chị Thư hạnh phúc quá

_cám ơn! không cần cô quan tâm chị 2 và anh 2 tôi_sun nhìn xoáy vào sau trong mắt ả

_con kia! ăn sáng đi_hắn nạt sun

_xí!!

Buổi ăn sáng diễn ra trong ngọt ngào của 2 người là ả và sun và hạnh phúc của 2 người chắc ai cũng hiểu rồi.Sau khi ăn xong

_thôi tụi em đi học

_ừ ủa mà cô cũng học trường nó à

_dạ chung lớp luôn_ả ta ra về thẹn thùng khi hấn hỏi chuyện mình

_vậy tôi sẽ chờ 3 người đi học.

Sau đó hấn lấy xe chở 3 đứa đi học.

trên xe*****

Sun ngồi lấy cớ là chân hay bị nhức khớp nên nó đá thẳng ra.

Bốp

_ả em làm gì thế_ả ta

_ai cho cô có cái quyền gọi tôi là em_sun

_huhu đau quá mình làm gì bạn chứ_ả ta ra về nước mắt cá sấu

_thôi đi sun ngồi im giùm tao đi,mà Thứ nè trưa này anh chở em đi ăn nha_hấn cố ý hỏi nó

_em đi nữa_sun

_không tao vs chị Thứ thôi

_dạ....._sun ừ xìu

_sao em???

_dạ..._Nó thẹn thùng chẳng dám ngược mặt nhìn hấn

Hấn thấy thế thích lắm,cứ thích chọc nó như vậy.Ả ta ngồi sau nhìn nó và hấn mà lòng cảm tức dâng lên,nhưng thấy sun cứ nhìn mình nên ả nhịn.Ả nguyện trong lòng sớm muộn gì ả cũng sẽ thay thế vị trí của nó.

_có người tức kìa_sun ngồi huýt lỗ con trai đi đường vừa nói

_ai_hấn hỏi

_ai tự biết

_con điên_hấn lái xe tiếp

Hấn biết chứ,hấn biết sun nói mi nhưng hấn làm bộ như vậy để khỏi gây lộn trên xe.Tối trường sun và ả bước dõ trường nó dõ sau

_em_hấn ngoắc ngoắc

_hả???

_lại đây anh bảo

_dạ???

Hấn “mi” nhẹ lên má nó làm toàn bộ nữ sinh xung quanh ngất lên ngất xuống,và tất nhiên trong đó linh và mi cũng thấy.

_anh này_nó quýnh vào ngực hấn

_thôi đi học đi! vợ yêu trưa chồng rước vợ nhé

Nó ngại quá nên bỏ đi luôn,hấn cũng đi làm.Nãy giờ sun nhìn thấy và mỉm cười thầm chúc cho anh mình và chị Thứ sẽ mãi như thế.Nó đi mà cứ cười cười riết làm ai cũng tưởng nó “khìn khìn”.

_này! đứng lại

end chap 16

17. Chương 17 : Bệnh Vực

_này,đứng lại

Nó đang cười hí ha hí hửng quay lại thì thấy 1 đám nữ sinh trong đó có cả mi và ml..

_her tôi biết mà! bây giờ cô muốn gì_nó lại trở về vẻ khinh bỉ

_tao đã nói mày rồi mà,ml

_Xin lỗi,mày nói gì tao không nhớ_nó tỏ vẻ khó hiểu

_tao nói là mày tránh xa Vương ra_ml ghé sát vào tai nó nói

Bây giờ,mi không đứng gần ml nữa mà giả bộ đứng sau nó và mi cũng không nói gì hết vì mi biết nó có thể quay film cho hần coi bất cứ khi nào.Mi như đang theo phe nó vậy nhưng trong lòng thì ===)đang chờ thời cơ thuận lợi để xử.

_haha,tại sao?cho tao 1 lí do để tao tránh xa CHỒNG tao ra_nó nói chắc như “bắp”

_hảo hảo khá hay cho Thư sau bao ngày đã mồm miệng hơn rồi_ml vỗ tay_nhưng mày đã “người lớn” với chồng mày chưa?haha thằng chồng mày nó ngu lắm(hông biết ai ngu) nó đến với tao mà chẳng hay gì.

Nó nghe ml sỉ nhục hần thì máu trong người nó sôi lên 200độ rồi.

_mày_nó toan giơ tay lên định tán vào mặt ả thì....

_dừng lại được rồi_t.Anh từ đâu đi lại

_anh?_nó nhìn hần bằng ánh mắt chẳng mấy là thiện cảm

_dừng ý mình có 1 tí võ là đem dọa người khác! chẳng hay đâu_hần như đang mĩa mai thẳng vào sâu trong con người nó.

Nó toan đi lại hần,

Chát

Xong nó quay lại phía ml

Chát

_đây là 2 cái tát dành cho 2 người.Thứ nhất tôi trả lại anh những gì anh cho tôi.Thứ 2 tao ày biết đừng oan oan cái miệng cho là mình hay,không biết thì ngậm miệng lại trước khi tao ày cái tát thứ 2, mà cũng nản không biết làm gì mà tối ngày đi **** người khác chắc người hông có chuyện gì làm.Pp

Nó toan bỏ đi nhưng không ml nắm tóc nó giật ngược về sau nói :

_con ranh tao sẽ tìm bí mật của mày chờ đó

_nếu mày làm được_nó “nhẹ nhàng” gỡ tay ả ra mà làm cho ả là oai oái.

Nó bỏ đi mặc cho ả ta gào thét phía sau,hần cũng bỏ ra sau trường nằm.Không phải hần bệnh l mà là lúc nãy hần vô tình đi ngang qua thấy nó chuẩn bị dơ tay tát ả nên hần không muốn nó ngày càng thay đổi,bản thân hần thất sự hần thấy nó đã thay đổi rất nhiều(hông biết ai).Thở dài hần lại nhắm mắt,dạo này con người hần ngộ lắm hề nhắm mắt lại là thấy cái nháy mắt tinh nghịch của Sun,cái ngày mà hần đòi lời giải thích từ nó mà sun đã nháy mắt với hần.Khẽ thiếp đi.

*****lớp học*****

_woa dữ lun,cười tươi lên chị 2_sun cầm máy quay,quay nó

Thì ra nãy giờ bà Sun đã quay lại tất cả,lúc nãy thấy lâu quá nó không lên lớp nên sun đi tìm thấy nó chuẩn bị ăn hiếp sun định nhảy vào nhưng thấy hấn xuất hiện nên sun cầm máy quay lên.

_này sun em đừng quay nữa_nó lấy tay che mặt

_phải quay chứ

_quay làm gì

_quay để anh 2 thấy để anh 2 thương vợ nhiều hơn_sun chọc nó

_em này....tắt đi_nó lấy tay che mặt lại làm lộ đôi má phồng phình đỏ hồng,chỉ khi bên mẹ,hấn và sun thì nó mới là con người thật của nó.

_dạ.....em tắt_sun cầm máy quay đẹp vào.

Buổi học diễn ra rất vui vẻ trong lòng ai đó và bực tức trong lòng ai đó

end chap 17

18. Chương 18 : Hẹn Hò Trong Màn Đêm

Reng Reng Reng

Tiếng chuông ra về mà trong lòng nó đang nấn nỉ cuối cùng cũng vang lên.Tim của nó đập liên hồi như lò tô.Cái ngày mà nó thầm ao ước cũng đến.Thấy nó vui sun cũng vui lây cho nó

_chị

_hả???

_cho em đi với

Nó nghĩ tới cái đêm nó bị bệnh hấn chuẩn bị tỏ tình với nó thì sun tự đâu nhảy dô phá.Lần đó nó muốn bực sun cho rồi.Nó nuốt nước miếng cái “ực” nói

_không được sun ơi_nó cười xuề

_dạ....._sun dạ ừ xùi sau đó theo nó đi xuống sân

Quái lạ con đường mọi ngày mà nó thấy rất nhanh và gần thì hôm nay lại xa và lâu.Nó thấy con đường như rất dài,đến nỗi nó cố đi về phía trước nhưng thời gian như chậm lại.Vì sao ư? vì nó sắp hẹn hò 1 cảm giác hạnh phúc bất tận len lỏi qua từng khe cửa tim nó.

_sao đường dài và lâu quá_nó chột thốt lên

_chàì ơi! bà ơi sắp tới rồi kìa đúng là người sắp hẹn hò có khác_sun kêu khổ với bà chị yêu quý của mình

_ừ_nó thấy an tâm nên đi theo sun

Hình bóng người con trai quen thuộc đang chờ nó trước cổng trường.vẻ đẹp trai lịch lãm thường ngày đâu mất thay vào đó là khuôn mặt rất chi là ” baby” hiện ra.Nó cảm thấy tim mình đập gần 100cái/1p’.Thấy nó dường như không bước nổi nữa hấn tiến lại gần,nhắc bóng nó lên.Cả sân trường nó và sun ngạc nhiên tột cùng:

_vợ của chồng học một không???

_anh bỏ em xuống đi_nó lắc đầu nguầy nguậy

_không....nhưng

_nhưng gì_nó kho hiểu

_hôn chồng đi

Nó đơ 3s' sau đó nó bật đầu dậy hôn nhẹ lên cái má trắng nõn mịn màng của hắn. Hắn lúc đầu cũng ngạc nhiên nhưng sau đó:

_Ồ“““““_cả sân trường và sun ồ lên 1 cách ngạc nhiên xen lẫn thích thú họ cứ tưởng họ đang xem flim.

_chồng thả vợ xuống nhé_hắn cười

_không_nó nói thật khế

_tại sao

_em muốn ôm anh mãi mãi như thế này_nó rúc đầu vào ngực hắn

Hắn mỉm cười sau đó bế nó lên chiếc trực thăng đậu gần đó,gây không ít sự chú ý.Hắn cầm tay lái.Sau khi bay gần 15p' hắn hỏi

_vợ gan nhỉ_hắn xoa xoa đầu nó

_hìhì_nó cười thẹn thùng

Một hồi sau nó nhìn xuống đất,1 khung cảnh tuyệt vời hiện ra trước mắt nó.1 cái xanh biếc nước chảy nhẹ nhàng có 1 trái tim khổng lồ được lồng ghép với hóa hồng.Chính giữa là 1 cái bàn 2 người.Nó ngạc nhiên vì cái bàn này nằm giữa cái hồ và xung quanh không có bất cứ đường nào vào hết.Hắn đáp xuống ngay đó nắm tay nó lôi vào cái bàn.Trên cái bàn có 1 lọ hoa và 1 cây bông hồng.Hắn cầm cây bông hồng lên,nó bật khóc vì phía dưới cây bông có 2 chiếc nhẫn đôi.

Nhẹ nhàng hắn đeo vào tay nó sau đó nó cũng đeo vào tay hắn:

_đẹp không???_hắn hỏi và nhẹ nhàng lau nước mắt cho nó

_đẹp nhưng...._nó nhìn hắn e ngại

_nhưng gì

_em không muốn bất cứ ai đeo nó ngoài anh và em,được không_nó nhìn hắn

_ùm_hắn hôn nhẹ lên mắt nó

Bây giờ đã xế chiều,mặt trời đỏ chói chiếu thẳng vào mặt nó,nhìn nó như bức tranh tuyệt mỹ.2 người cứ ngồi như thế cho đến khi mặt trời lặn và mặt trăng lên.Nó hỏi

_nếu như bây giờ chỗ này sập và không có trực thăng anh sẽ làm sao???

_anh sẽ nắm tay em cho đến khi chết! còn em

_em sẽ không làm vậy mà em sẽ bỏ anh lại bơi thật nhanh vào bờ sau đó sẽ kêu người đến cứu anh như vậy cả 2 sẽ được sống_nó hít thở không khí

_tại sao mình không ra chỗ sáng anh nhỉ???_nó típ tục hỏi

_không! anh muốn anh và em mãi mãi trong màn đêm vì anh sợ khi ra ánh sáng anh sẽ mất em vậy_hắn nói 1 lời thật tâm nhất mà trong lòng hắn dành tặng cho người con gái hắn yêu.

_thế em sẽ cùng ở trong màn đêm với anh_nó dựa nhẹ vào vai hắn

Hắn nâng nhẹ mặt nó lên từ từ cúi xuống đặt vào làn môi ấy 1 nụ hôn,nó cũng từ từ đáp trả hắn.Dưới ánh trăng có 2 con người hôn nhau,1 nụ hôn tuy không quá dài nhưng cũng làm họ cảm thấy mình thuộc về nhau mãi mãi.Hạnh phúc có bao giờ là trọn vẹn?không bao giờ.Liệu họ sẽ mãi mãi người 1 ngã hay tiếp tục mái ấm gia đình?Đón xem tiếp nhé

end chap 18

19. Chương 19 : Hạnh Phúc Tiếp Diễn

sr cả nhà định cho chap này là sát muối nhưng thôi hạnh phúc của họ chưa được bao lâu nên m0on quyết định cho hạnh phúc thêm 1 chap nữa nhé!

Mặt trăng sáng lung linh cũng tựa như hạnh phúc nhỏ vừa chớm nở của đôi vợ chồng.

vẫn câu hỏi cũ em sẽ hỏi anh nó đang tựa đầu vào vai mà nó cho rằng vững nhất.

_câu hỏi gì nhĩ???_hắn tỏ vẻ khó hiểu

_nếu sau này em có lừa dối anh thì anh sẽ tha thứ cho em?_nó nhắm mắt khẽ hỏi hắn

_không! mà anh sẽ khiến cho em không bao giờ lừa dối anh nữa_hắn xoa đầu nó

Những cơn gió nhẹ nhàng cũng đủ khiến nó thấy se lạnh, 1 cánh tay ấm áp khẽ choàng vai nó cộng thêm cái áo khoác.

_nếu sau này mình không biết nhau nữa em sẽ làm gì???_hắn hỏi

um....em sẽ tìm đến nơi này và chờ anh nhé nó khẽ nhéo nhéo cái má của hắn

_ừ còn anh thì anh sẽ cho em xem chiếc nhẫn này chắc chắn em sẽ nhớ anh

Lời nói cuối cùng cũng qua đi thay vào đó là tiếng gió thổi và tiếng nhạc piano và bản forever vang lên.

_không biết chồng có vinh hạnh mời vợ nhảy 1 điệu không_hắn đứng lên đưa tay mời nó

không! vợ sẽ không từ chối nó khẽ đưa bàn tay thon thả của mình bám lấy bàn tay ấm áp của hắn.

Từng điệu nhảy một, bước nhảy nhịp nhàng kèm theo điệu lịch lãm của hắn tạo nên không gian lãng mạn vô cùng. kết thúc bản nhạc thật nhẹ nhàng hắn nâng khẽ chiếc cằm bé bé của người vợ nhỏ. Cả 2 cứ thế gần lại gần lại, nó cứ tưởng hắn sẽ hôn nó nên nó nhắm mắt lại, nhưng không:

Phù

anh...anh làm gì..thế nó hồ quá nên chẳng dám mở mắt ra

_thấy mặt vợ lạnh chồng thổi cho hết lạnh nhưng vợ tưởng chồng làm gì thế_hắn cười gian tà hết sức.

không..không...đi về nó toan bỏ đi nhưng

Pắt

1 bàn tay ấm áp kéo nó lại đặt lên làn môi vừa chạy trốn ấy 1 nụ hôn mãnh liệt, và làn môi ấy cũng không ngần ngại đáp trả.

1'p sau

_về nhé_hắn hỏi nhẹ nhàng

ùm nó ngoan như con mèo

Hắn bế sóc nó lên tay mình và đưa lên máy bay, bay mãi cuối cùng hắn đáp xuống 1 khu đất trống cách nhà khoảng 1km

_sao vậy???_nó hỏi

_để máy bay đây mình đi bộ về_hắn kéo nó đi

_nhưng...máy bay???

_để đó sẽ có người tới

Nó nghe thế cũng an tâm đi theo hắn, đi ngang qua 1 khu chung cư nhỏ, 1 ý nghĩ lóe lên trong đầu nó, giật giật tay hắn

_anh

_hả
 _em muốn quây 1 tí
 _em thật! quây gì? khuya rồi mà _hắn khó hiểu
 _anh có thấy mấy cái chuông trước cửa nhà không??
 _ùm thấy thì sao??
 _trời thì mình lại đó bấm chuông inh ỏi lên rồi mình chạy _nó kéo lỗ tay hắn
 _0k được đấy _bó tay hắn lun lúc đầu khó chịu giờ cũng hòa vào cuộc quây 0f vợ mình
 Cả 2 tiến lại gần mấy cái chuông ở gần đó.
 _em bấm nha
 _anh bấm em lùn lằm bấm không tới
 _không em bấm
 _anh bấm
 Cuối cùng người bấm vẫn là Nó
 Reng reng reng reng reng reng reng reng reng reng.
 _chạy anh _nó lôi tay hắn chạy thực mạng
 30s'
 _trời ơi tổ bố chúng bây *^%&^**&^&*&^%%&***^_1 người phụ nữ ra sức mắng
 chỗ nó*****
 _hix hix bà ấy kinh thật _nó xuýt xoa
 _ừ anh còn nổi da gà! mà em nè có thêm cái chuông nữa _hắn sợ mà còn ráng chỉ cho bà kia nữa.
 _ờ anh bấm đi em sợ quá _nó chỉ hắn
 Pong pong Pong pong pong pong pong pong pong
 Không hiểu sau lần này chẳng thấy động tĩnh gì nên nó và hắn đứng im 1 hồi không chạy bống:
 Gâu gâu gâu
 _hix hix bec-giê chạy anh _nó lôi hắn
 Thế là 1 lần nữa họ lại chạy thực mạng nhưng nó nghe tiếng
 _áu áu áu
 _anh anh dừng lại
 _hả chó dí kìa mà dừng _hắn lo thở
 _hết rồi dừng lại
 Nó tiến vào trong bụi, 1 lúc sau nó ầm theo 1 con chó con trong đến tội nghiệp bước ra
 _gì thế
 _chó con cho em nuôi nha
 _ừh _hắn đờm buồn
 _anh sao vậy
 _không..không có gì

Nó thấy lạ nhưng quyết tâm hỏi bằng được vụ này.2 đứa trở về nhà trong bộ dạng =)đầu tóc rũ rượi.Sun đang xem tivi thấy vậy ngồi ôm bụng cười nhưng thấy con chó nên im bật.

_chị con chó đâu thế??

_ừ nó bị lạc mẹ nên chị nuôi! chị sẽ đặt tên nó là sin nha

_dạ nhưng ...anh 2_sun ái ngại nhìn hấn

_không sao....thôi anh lên lầu nhé

Hấn bỏ đi làm cho nó khó hiểu hơn nữa.

_sao thế sun???

_dạ...chị hỏi anh ấy đi_sun ậm ừ

_ừ để chị hỏi thôi em bắt nước nóng tắm cho con sin nha

_dạ

Nó bỏ con sin cho con sun tắm,nó quyết tâm hỏi hấn bằng được vụ này.Liệu là vụ gì vậy mọi người???

eng chap 19

20. Chương 20 : Hạ Lan Đã Về!!!!

Nó đi thẳng lên phòng hấn mở cửa bước vào,chẳng may ả mi đã thấy nên áp sát tay vào cửa nghe thử.

*****phòng hấn*****

Thấy hấn đang cầm tắm hình gì đó,nó bước vào,hấn thấy nó vội cất đi.Nó tiến lại hỏi

_anh kể em nghe đi

_kể gì???

_tại sao anh lại như vậy

_ùm um....anh..anh

_kể đi hông em giận ấy_nó định bỏ đi nhưng

_được rồi anh kể

_ùm

_Từ nhỏ nhà anh đã chơi thân với nhà họ Lục là bác Lộc.Bác ấy có cô con gái hơn em 2 tuổi.Tên là Hạ Lan.Hạ Lan rất hiền không đẹp nhưng dễ thương.Anh và hạ lan chơi thân từ nhỏ cho đến lớn chuẩn bị đi đến hôn nhân thì cô ấy bảo muốn ra ngoại ô 1 chuyến.Ngày đi thì anh và cô ấy rất vui,đến giữa đường thì có 1 con chó con chặn đường nhìn tội nghiệp.Cô ấy ngỏ lời xin nuôi anh chấp nhận.Thật bất công,cái ngày mà anh hợp công ty để tạm nghỉ 1 thời gian thì anh có cuộc điện thoại tới.Họ....bảo rằng

_bảo sao anh kể tiếp y_nó chăm chú nghe

_họ bảo Hạ lan dẫn con Tồ(chó) đi cắm trại với trường ở núi Phú Sĩ.Không may....con Tồ chạy mất....cô ấy chạy tìm.....trượt chân ngã xuống vách núi...mất tích.

_rồi sao nữa có tin gì của cô ấy không???

_không cho đến bây giờ không có bất cứ thông tin hay tìm được thi thể_nói đến đây thì nỗi đau trong lòng hấn thêm 1 lần nữa gọi về

_tội anh quá_nó khẽ rơi nước mắt

_em không ghen???

_không! mới tình anh thật trong sáng em không thể ghen được_nó nhìn hấn mắt long lanh
 _nhưng bây giờ anh chỉ có em thôi_hấn nhéo mũi nó
 _hihi anh có hình cô ấy không??
 _có đây này_hấn lại chỗ hồi nãy móc tấm hình đưa cho nó
 _woa cô ấy đẹp thật! đẹp hơn em lun_nó khen Hạ Lan
 _thôi xuống nhà coi con sin y_hấn kéo nó đi
 Thế là hấn và nó bỏ đi,ả mi bên ngoài kịp nép vào phòng tắm.Đợi cho nó và hấn xuống tới nhà dưới ả ta
 lẩm bẩm:
 _mất tích sao???haha cơ hội mình đến rồi
 ả ta lén vào phòng hấn,thấy tấm hình để trên bàn,cầm tấm hình trên tay ả ta chụp hình rồi lén ra ngoài
 khóa cửa lại.Sau đó ả ta lấy cơ ra ngoài có việc,nhưng ả ta đi thẳng đến phòng bác sĩ.
 *****phòng bác sĩ*****
 _cô cần gì??_vị bác sĩ hỏi mi
 Cô chìa điện thoại hình Hạ Lan cho bác sĩ xem
 _hãy phẫu thuật khuôn mặt của tôi như thế này
 _chà gay thật! nhưng hơi mắc tiền
 _bao nhiêu??
 _gần 1 tỉ
 _được! khi nào tiến hành??
 _ngày mai_bác sĩ chắc chắn
 _được! ngày mai tôi sẽ đến
 Nói rồi mi bỏ đi,móc điện thoại gắn 1 cái sim lạ vào mi bấm số,1 lúc sau nghe tiếng
 _alo??
 _xin lỗi anh là vương_mi bịt mũi nói
 _vâng thế chị là ai??
 _tôi là người bệnh viện,tôi xin thông báo cô MI bị xe tông đã chết và đã được cô chú đưa về nhà_mi giả
 giọng buồn buồn.
 _sao???chết ư!!! thôi cảm ơn bác sĩ_hấn ngạc nhiên tột độ
 _không có chi
 Cúp máy mi bẽ gãy cả 2 cái sim vứt đi,ả ta muốn khách sạn ngủ cả đêm,săn ả ta vào máy ATM rút 1tỉ
 đồng.
 _en làm tất cả là vì anh! vương_nói rồi ả ta nhếch mép bỏ đi
 nhà hấn*****
 _gì thế anh??_nó vừa phụ sun tắm con sin xong
 _mi..cô ấy chết rồi_hấn
 _sao???chết rồi!!!vừa nãy cô ấy mới ra khỏi nhà mà
 _ừ xe tông chết rồi

_chia buồn cùng cô ấy_sun cũng nói

Mọi việc gần như đi vào lãng quên vì mi cũng chẳng là gì của 3 người họ

_chị nà

_hả

_ngày mai mình đi shop mua cái nhà cho con sin nha

_ừ

Nói chuyện 1 hồi thì trời đã khuya nên họ đi ngủ nhưng cũng còn 1 tí bàng hoàng cái chết của mi.

*****sáng hôm sau*****

Mi đang có mặt tại phòng khám tối qua:

_toàn bộ viện phí!dư bao nhiêu ông cứ giữ_mi chìa 1tỉ cho ông bác sĩ

_cám ơn cô!ta vào thay đồ rồi tiến hành nhé.

_được

Ca phẫu thuật diễn ra rất thành công,trong vòng 3 ngày nữa mi mới có thể xem khuôn mặt mình.

*****trường học*****

_tụi bây nghe tin gì chưa??_1 đám nữ sinh

_tin gì?_ns

_hotgirl mi die rồi

_trời???

Thế là tin tức chẳng bao lâu đã lan hết trường và cũng lọt vào tay ML.

_chia buồn cùng mày mi à!chẳng được hưởng phước gì_ml khẽ quệt nước mắt dù gì thì 2 ả ta cũng là bạn thân.

Tua 3 ngày lun

*****phòng khám*****

_đây là khuôn mặt của cô_vị bác sĩ chìa cái gương

_haha tốt lắm

_cô có thể xuất viện

Mi rời bệnh viện đi đón khách sạn mới

_từ bây giờ mày sẽ là Lục Hạ Lan_ả ta nhếch môi

end chap 20

21. Chương 21 : Con Tim Bị Sắt Muối

Hôm nay tan trường nó và sun đi tới Horizon Plaza mua sắm ít đồ.

*****Horizon plaza*****

Hành khách hôm nay cũng không đông lắm chỉ lác đác mấy trăm người.

_đi sun_nó kéo tay sun đi chứ không hỏi sun mua hết nguyên cửa hàng dầu thơm á.

2 chị em đi từng cửa hàng 1.

_chị ơi cho em hỏi đồ cho chó có bán không chị???_nó hỏi 1 chị nhân viên gần đó

_có em đi qua khu fashion dành cho nữ rồi quẹo trái

_cám ơn

Nó kéo sun đi ngang qua cửa hàng thời trang thấy có 1 bóng người con gái thấp thoáng chọn đồ,nó đứng sững lại nhìn người đó.

_giống quá! chẳng lẽ là cô ấy sao?_nó lẩm bẩm

_cái gì giống vs chả giống đi nào! người ta mua hết bây giờ

_ờ ờ _nó bị sun lôi đi nhưng vẫn cố nhìn về phía người con gái ấy thật sự rất giống người trong hình.

*****shop home dog & clothing for dogs

_chị mua cái này_sun dơ khoảng chục bộ đồ cho chó

_ờ lấy hết đi _thật sự trong tâm trí nó đang lo sợ 1 điều gì đó mà chính nó cũng không thể hình dung nổi lo sợ ấy.

Cuối cùng 2 đứa nó cũng mua 15 bộ đồ cho Sin và 3 căn nhà bằng nệm.Ra xe đi về,mặc cho sun ngồi trên cứ huyền thuyên về những chuyện ở trường lớp v,...v nhưng nó không thể nào lắng nghe được.Thật sự nó cảm thấy cô gái ấy từ mái tóc đến làn da rất giống Hạ Lan.

*****shop quần áo*****

_bây giờ mình phải mua làm sao cho cách ăn mặc thật dịu dàng và hiền hậu như hần đã nói tối hôm qua._mi(mặc dù mi đã thành hạ lan nhưng mình vẫn kiu là mi nha)

Đúng hôm nay mi cũng tới khu trung tâm mua sắm để mua đồ theo như bản tính của hạ lan mà hần đã nói tối qua.

30p' sau

Sau khi mua xong 1 đồng đồ thì ả ta lên xe đi về biệt thự họ Lục

*****biệt thự Họ Lục*****

Pính Pong Pính Pong

Ông quản gia già đi ra mở cửa

Kéttttt

Cái cửa mở ra,sau tấm cửa màu đen là 1 khuôn mặt đã từ lâu ông quản gia không được thấy nữa.Ông lắp...bấp:

_tiểu thư....người....đã về sao?

_huhu ông ơi con nhớ ông lắm _và đây =) màn nước mắt cá sấu cô nàng dàn dựng

_vào mau....mau cho ông chủ bà chủ xem

2 người họ dẫn nhau đi vào trong căn nhà gỗ.

_bà chủ ông chủ xem ai này _ông quản gia kêu réo mừng cho họ

_có gì không bác 5! trời đang buổi trưa mà _ông lộc và bà lộc đi ra ngoài

_ông bà xem....ai này _ông quản gia run run chỉ vào mi

Mi từ từ bước ra,ông lộc bà lộc hoảng hồn nhìn con người trước mặt mình.1 giọt 2 giọt nước mắt thay nhau rơi trên khuôn mặt người đàn bà chờ con,

_ôi trời ơi con tôi _bà lộc dang tay vào mi

_huhu mẹ ơi _mi nhẩy vào lòng bà

Thế là buổi trưa hôm đó nhà bà lộc đầy niềm vui và nước mắt.Mi cũng không quên nhiệm vụ chính của mình nên nhắc khéo bà lộc

mẹ ơi ả ta nũng nịu

_gì con???

_con nhớ anh Vương mẹ điện thoại chi anh ấy đi

_khổ quá thành vương nó....nó

_sao mẹ???

_từ ngày con đi nó đau khổ qua sinh ra hư hỏng gái gú,ăn chơi 1 tuần xài hết cả trăm triệu nên Bác An chọn vợ cho nó rồi_bà lộc nói từ từ sợ con gái mình buồn

_hihi không sao đâu mẹ con chỉ xem anh vương là bạn thôi_mi ra vẻ vui tươi nhưng ả ta đang mưu tính 1 việc gì đó

_ờ ờ để mẹ gọi cho nó mừng

_khỏi mẹ

_sao vậy hồi nãy con muốn mẹ gọi mà

_con sẽ qua nhà anh Vương lun ạ_mi nói rồi chạy đi thay đồ

*****nhà hấn*****

_anh bận đồ đồ_nó và hấn làm gì trong phòng

Sun đứng ngoài này nghe lén

_anh đang mệt nghỉ tí!_hấn nói

_á đau quá_nó hét

_từ từ sẽ hết_hấn nói

Bản tính nhiều chuyện nổi dậy trong lòng sun.

Rầm

Cái cửa bung ra

_bắt quả tang 2 người làm bậy bạ nhé

Lúc này trong phòng nó thì đang cột cái nhà cho con sin còn hấn thì nằm ngủ.

_bậy bạ gì sun_nó ngu ngơ hỏi sun

_ơ...sao em nghe chị kêu anh bận đồ vào???

_à bận cho con sin á_nó chỉ vô con sin đang nằm ngủ chung với hấn

_sao chị là đau gì ạ???

_thì chị bị cây đinh đâm trúng_nó dơ tay cho sun coi

_her her...chết hồ nặng

_hồ gì_lúc này hấn mới tỉnh hỏi

_à thì em tưởng..tưởng_sun cười gian

_tưởng gì??? a thì ra em tưởng chị và..._nó chỉ tay về phía hấn

Nó và hấn nhìn nhau chột hiểu rồi đỏ mặt,sun thấy thế thích lắm,nó gi sun “bụp” tơi bời.

Reng Reng Reng

Mọi hoạt động trong phòng dừng lại khi nghe tiếng chuông cửa, 1 cảm giác bất an dâng lên cuồn cuộn trong người nó. Không hiểu sao nó không muốn hấn xuống mở cửa. Nhưng kết quả là nó, sun và hấn cùng mở cửa. Cửa nhà hấn là 1 lớp chắn = sắt nên không thể thấy mặt được phải để cửa chạy lên từ từ. Hấn nhìn chăm chăm người sắp hiện diện trước mặt hấn, 1 cảm giác quen thuộc len lỏi qua từng trí nhớ, 1 cơn đau ập đến trong tim hấn. 1 cảm giác hụt hẫng, và bồn chồn trong tim nó. Đến khi cành cửa chạy lên hết, chỉ nghe được tiếng:

_Hạ Lan

end chap 21

người thừa

Hạ Lan 1 tiếng thốt lên không phải của sun càng không phải của hấn mà là của nó.

Hấn và Sun quá đỗi ngạc nhiên nên bất động trơ trơ nhìn con người trước mắt mình. Chưa gì Hạ Lan đã nhảy thẳng vào lòng hấn:

anh vương ơi em nhớ anh lắm hl lại sử dụng nước mắt

ơ...hl em...em còn sống thật sự hấn rất bất ngờ và xen tí e ngại khi trước mặt nó

đúng! em còn sống cô ta ôm thật chặt hấn như muốn chứng minh tình cảm khi xưa

Thật sự bây giờ hấn rất rối, cảm xúc lẫn lộn như 1 tơ vò trong lòng hấn, cứ như vậy hấn đứng chết trân tại chỗ mặc cho hl ôm mình còn nó thì nó cảm thấy hấn vẫn còn 1 chút gì đó là thương hl, nghĩ mình ở đây như người thừa nên nó lên tiếng:

ah...ah em lên lầu....anh cứ tiếp Hl nhé nó nói rồi chạy thật nhanh lên lầu, hấn biết chứ hấn biết trong lòng nó bây giờ không muốn nhìn hấn thế này nhưng biết làm sao được. Sun nhìn người con gái đang ôm anh 2 mình, thật sự sun thấy chẳng giống tính cách hl khi xưa tí nào, hl khi xưa luôn e ngại mỗi khi hấn nắm tay nhưng bây giờ tùy tiện ôm hấn như thế này! Thở dài sun bỏ lên phòng ngủ.

ờ...em vào nhà... hấn kéo tay hl vào tron

*****phòng nó*****

Mày sao vậy nhi? mày phải tin tưởng anh chứ sao mày nghi ngờ anh như thế, dù thế nào anh cũng lun bên mày mà. Tâm trí mày không cho phép mày ghen tuông bậy bạ. Đúng vậy mày phải ráng nhẫn nhịn và đặt lòng tin ở nơi anh.

Nó nằm suy nghĩ, đầu óc nó có 1 mối lo sợ không tên, khi nãy nó thấy lóe lên trong mắt hl có gì đó là thách thức? tự trấn an bản thân nên quên đi những gì không cần nhớ. Nó quyết định không trốn tránh mà sẽ xuống dưới đối mặt với hl.

*****phòng khách*****

anh! em ấy là vợ anh à hl đang ngồi đối diện với hấn

_ừ

bao giờ anh mới kết hôn giọng hl thoáng buồn

_ừ gần 2 năm nữa

anh à giá như em đừng mất tích thì giờ anh và em có lẽ đang ở bên nhau đúng không? 1 giọt rồi 2 giọt nước mắt lăn dài trên mi của cô gái 2 mặt

hl đừng khóc hấn bối rối thấy cảnh hl khóc

Từ từ hl ngẩng thẳng đầu qua vai hấn, hấn cũng chẳng biết làm gì ngoài vỗ vỗ nhẹ lưng của hl như lời an ủi.

hai...hai...người 1 tiếng nói như nghẹn ngào vang lên

end nửa chap đầu

22. Chương 22 : Người Thừa

_hai..hai người_1 tiếng nói rất ghen ngào xen lẫn gì đó là thất vọng

ơ...thư hấn nhìn nó với ánh mắt như muốn nói lời giải thích

Phải nói bây giờ người nó như có luồng điện mấy trăm vôn chạy qua người,điều nó lo sợ sắp thành sự thật sao? nó chưa từng thấy mình bị thừa ra như vậy! nhìn hấn ôm ấp người con gái trước mặt mà nó cảm thấy quặn đau từng cơn 1.

_à Thư đó hả em?_Hl lúc này mới thấy sự hiện diện của nó

va...vâng nó đứng im như tượng để quan sát và đánh chính đầu là sự thật.Cho đến khi nghe Hl kêu

_em yên tâm chị chẳng còn gì với anh Vương đâu chị chỉ muốn ôm anh vương sau gần 2năm xa nhau thôi._Hl cố giải thích nhưng thật sâu bên trong đây cũng là 1 nước cờ của Hl

Có nên tin hay không?Chị ấy chỉ nói là ôm xả giao vậy mà! đúng vậy mình không nên nghi ngờ chị ấy như thế!_nó trầm nghĩ và cười nhỏn

dạ em cũng đâu nghĩ gì đâu chị!

Phù,hấn thầm cảm ơn cho Hl nếu Hl không giải thích thì hấn cũng chẳng biết nói sao!.

_à thôi em có việc phải về,chào em và anh_ả ta nói rồi bỏ đi

Sau khi Hl rời khỏi nhà, hấn mới đi lại chỗ nó,nhìn nó với 1 ánh mắt ngọt ngào hấn nói:

_em này!! chẳng qua anh và Hl chỉ còn quan hệ bạn bè thôi

_em hiểu mà! em thông cảm cho anh! sau này nếu chị ấy qua đây chơi em sẽ nói chuyện với chị ấy nhiều hơn.

_ừ! vợ gốc đừng ghen tuông mà tội chồng nhé_hấn ôm chầm nó

_ùm! đồ điên_nó nói rồi chạy thẳng lên phòng

Sau khi lên phòng nó mới bình tâm để suy nghĩ tiếp mọi chuyện,thật sự thì nó chỉ an tâm phần nào thôi nhưng nỗi lo sợ cứ khiến nó không thôi nghĩ ngợi về những ngày tháng thiếu hấn sẽ như thế nào!nỗi buồn heo hút tận sâu trong tâm trí nó mà chỉ nó mới thấu hiểu mọi thứ,nó không muốn giống như những phim nó đã coi, nhân vật nữ luôn giấu nhân vật nam những nỗi buồn.Nó không muốn thế nó muốn cùng sẽ chia với hấn tất cả nhưng khi đứng trước hấn nó mới cảm thấy là nó không đủ bản lĩnh và tự tin khi làm thế.Suy nghĩ mơn man rồi nó lại chìm vào cơn ngủ mê lạ thường,trong cơn mê nó thấy,Hấn đang ôm nó bỗng Hl xuất hiện,Hl mở rộng vòng tay thế là hấn bỏ nó chạy về phía Hl.Nó khóc nó cố kêu hấn quay lại nhưng 2 người đó cứ nắm tay nhau đi giữa ánh chiều tà đang buông xuống.Giật mình nó mới biết là mơ,vừa kịp định thần nó phát hiện 1 vòng tay đang ôm siết lấy mình.Quay phắt qua,đập vào mặt nó là khuôn mặt hấn đang lìm dim “ngủ”

_á....anh làm gì thế???

_im! anh đang ngủ

_anh đi về phòng đi!_mặt nó đỏ lựng lên khi hấn ôm nó như thế,con gái mà ai chẳng vậy

_ngủ đi_hấn kêu

_không..á_nó chưa kịp nói hết chữ “không” thì làn môi ngọt ngào của ai đó cuốn lấy làn môi của nó.Sau 5p’ hấn vẫn chưa buông ra,nó cứ thế mà mất dần 0xi.Và cuối cùng là nó chìm trong giấc ngủ lun.

Sau khi hấn hôn nó gần 5p’ thì mới buông ra,thấy nó đã ngủ hấn cười nói:

_anh biết cách làm em ngủ rồi gốc à_sau đó hấn ôm siết lấy nó.

Cả 2 người cùng vào chung 1 giấc mơ,1 giấc ngủ không quá dài nhưng đó là 1 thứ hạnh phúc khiến cả 2 mỉm cười mãn nguyện.Thử thách chẳng lẽ chỉ có thế?hạnh phúc của 2 người liệu có được bảo toàn mãi mãi?đón xem chap sau

end chap 22

23. Chương 23 : Đau

Những giọt sương còn đọng lại đêm qua,phả hơi sương vào phòng,khiến người trong phòng khá lạnh.1 nụ cười không quá đẹp cũng đủ khiến chiếc môi xinh biến thành hình bán nguyệt.Khẽ mở mắt sau giấc ngủ hạnh phúc đêm qua,hắn chợt nhận thấy nó đang cười.Nhưng không,hình như là nó đang mơ.Nụ cười càng lúc càng tươi,và môi nó khẽ mấp máy:

_anh....em..yêu anh...nhất...đừng bỏ em nhé

Hắn khó hiểu nhìn nó,nó nói ai thế chẳng lẽ nó có người yêu cũ?không thể nào.1 lần nữa môi nó lại cong lên và phát ra

_đồ ngốc!đồ ngốc tên Vương

Hắn ngạc nhiên,thì ra giấc mơ của nó là hắn.Hắn cảm thấy hạnh phúc hơn bao giờ hết.Điều này khiến hắn càng tin và thương nó nhiều hơn.Khẽ vuốt đầu nó như đứa con nít,hắn thì thầm:

_anh đã xác định được tình cảm nhỏ nhoi của mình rồi ngốc à!đồ ngốc tên Thư

Nó nghe ai thì thầm bên tay,mở mắt ra,đôi lông mi cong vút,chiếc má ửng hồng mỗi khi nó tỉnh dậy,cũng đủ khiến hắn muốn cắn cho 1 phát.Nhưng hắn luôn biết lắng tránh đi những lúc bản thân hắn muốn “gần” nó.Hắn biết nó còn đi học và 2 năm nữa mới ra trường nên hắn luôn kiềm chế cảm xúc của mình.Chiếc mắt to tròn mở to hết cỡ nhìn người trước mặt mình.

_ơ...anh_nó còn buồn ngủ nên tưởng mình mơ

_ừ! dậy đi em ngủ nướng quá_hắn chu mỏ nói(nhìn như co nít)

_hihi,em xin lỗi_nó cười ngượng

_mà em ngủ nhìn dễ thương lắm á_hắn nói nhưng đâu dám nhìn thẳng nó(chẳng qua anh í tợ ái cao lắm)

_hay là hôm nay mình đi tập thể dục nhé_nó kêu hắn

_ừ! trời con sương mù ấy đi lẹ át.

Sau 5p' hắn và nó cũng thay đồ,ngộ là nó và hắn mặc đồ đôi tập thể dục ấy.

Nó và hắn đi ra ngọn núi nhỏ gần nhà.Đúng là không khí ở đây rất mát và đẹp.Trên ngọn núi vẫn còn thấp thoáng sương mù bay trên đỉnh.Mặt trời cũng vừa lên cách đây không lâu nên tia sáng thấp thoáng vẫn còn chiếu vào mặt nó và hắn.Thấy bàn tay nó để dưới đùi từ từ hắn cũng chút thẹn thùng nắm lấy bàn tay thon thả của nó.Nó giật mình rồi nhìn xuống dưới,thấy vậy nó cũng vui lắm.Hắn và nó nắm tay nhau đi về hướng ngọn núi.

Tường như hạnh phúc ấy và không gian ấy chỉ dành riêng cho 2 người,tưởng họ sẽ bên nhau hạnh phúc thì.

_qua trùng hợp nhỉ???

1 tiếng nói sau lưng nó và hắn khiến nó và hắn rút tay ra ngay lập tức.Quay lại sau lưng thì thấy Hạ Lan.Hôm nay hl bận 1 chiếc quần sóc áo phong nhìn thật thì cute lắm.

_ủa hl em cũng tập thể dục à_hắn cười cười nhìn hl

_dạ! anh và Thư cũng đi lên núi sao???

_dạ! đúng rồi chị_nó trả lời ngay lập tức vì nó muốn tham gia vào cuộc nói chuyện này nó không muốn mình bị thừa đi.

_vậy mình cùng leo núi nha_hl neho mắt sau đó đi trước.

Hắn và nó biết là có Hl thì chẳng có gì nhưng không gian riêng tư này biến đâu mất tiêu.Nó cảm thấy buồn vì Hl xuất hiện.Hl đi trước thì trong lòng khẽ nhếch mép và nghĩ:

_đeo nhẫn đôi và mặc áo đôi nhỉ,bằng mọi cách tao phải phá 2 thứ ấy đi.

Bây giờ chắc khoảng gần 6h,sương mù vẫn chưa tan hết vẫn còn 1.2 lớp.3 người cùng đi không gian ngột vô cùng.

_a đau quá_Hl la lên

Hắn và nó chạy nhanh lại xem chuyện gì

_gì vậy chị???_nó lo lắng

_hu hu đau quá...chị bị trẹo chân_Hl khóc ngon lành

_giờ sao anh_nó quay qua hỏi hấn,bắt gặp ánh mắt hơi chút lo lắng cho Hl thì nó hơi nhói.

_à...à cô ấy bị bong gân rồi

_anh công chị ấy về đi_nó nói 1 giọng xen chút thất vọng

_anh..._hấn thật sự bị đưa vào tình huống bối rối bao giờ hết

Sau 1p' hết cách lựa chọn cuối cùng hấn cũng phải công Hl đi về nhà mình để bôi thuốc.Trên đường đi,Hl ngồi khóc đặng sau.Về tới nhà,cũng khoảng 6h mấy rồi.Sun thì đưa con sin đi chơi sau đó đi ăn sáng luôn.Đưa Hl vào phòng y tế.Lúc hấn bôi thuốc vào chân Hl thì

_á đau quá anh vương_Hl ôm thẳng cổ của hấn

Nó nhìn Hl thì có chút ghen tuông nổi lên trong lòng,nó không để yên nữa.Hấn đang cầm cây kéo để cắt miếng gạc và chai thuốc đỏ

_anh để em bôi cho

_thôi! anh bôi cho hôm trước em băng cho con sin còn không được mà(hôm bữa con sin bị thương nó băng cho con sin khiến con chó la quá trời)_hấn lắc đầu nhìn nó

_đi mà! em biết mà_nó cố giật từ tay hấn

Hấn và nó cứ đôi co qua lại,Hl ngồi nhếch mép vì Hl biết sắp có chuyện lớn xảy ra ở đây,và nụ cười đó chợt tắt thay vào:

_Á''''''''_hl la làng

Thì ra nãy giờ hấn và nó giựt qua giựt lại khiến cây kéo bay thẳng xuống chân Hl.Mũi kéo đâm thẳng vào chân Hl.Máu tuôn ra xối xả,nó bàng hoàng nhìn hấn:

_chịcó sao.... không.... chị???

Chát

1 cái tát lên thẳng khuôn mặt của nó,cái tát không quá mạnh nhưng cũng đủ khiến nó nhận ra,người tát nó đang nhìn chăm chăm vào nó.1 giọt,2 giọt,3 giọt nước mắt rơi trên khuôn mặt của nó.Người tát nó chính là HẮN

_em sao vậy?anh đã nói không được bây giờ em thấy hậu quả em làm chưa???

_em thấy,và em cũng hiểu trong tim anh người quan trọng nhất không phải là em_nó om mặt sau đó chạy thẳng về phòng.Hấn ngồi im đó không nói gì

_anh gí theo Thư đi_Hl khuyên hấn

_thôi để anh băng chân em sau đó cho người chở em về_hắn lắc đầu sau đó băng chân cho hl.

Trong lòng Hl nhảy tung tung lên vì sung sướng,ban đầu ả chỉ định cho nó tức không ngờ kế hoạch thành công quá sức tưởng tượng.Rồi đây,đây chính là cơ hội tốt nhất để Hl tiến tới

end chap 23

24. Chương 24 : Cảm Giác Không Rõ Và Chuyến Giã Ngoại Kỳ Bí

Sau khi băng bó xong hắn kêu người chở Hl về.Lúc này hắn mới có thời gian suy nghĩ đến chuyện ban nãy.Thật sự hắn tát nó không mạnh,chỉ là hắn muốn nó hiểu rằng:hắn không muốn nó cãi lời hắn,hắn chỉ muốn nó mãi nghe lời hắn thôi.Liệu như vậy có quá ích kỉ?Nhớ lại câu nói của nó khi nãy trên phòng làm hắn thấy tim mình như khê thất lại! Thở dài hắn hắn lên phòng nằm nghỉ.

*****phòng nó*****

Nó khóc không phải vì đau chứ?không nó khóc vì tủi,nó tủi vì nó không quan trọng đối với hắn.Hắn tát nó ngay trước mặt người yêu cũ của hắn,hắn còn thương Hl sao?.

_hichic..mày...chỉ..là..hic người thừa_nó tự nhủ với bản thân mình

Nó cảm thấy đau lắm,đau nhất là ngay phần tim nó.Ánh mắt cứ chỉ lời nói hắn đều quan tâm tới Hl.Khê thiếp đi vào giấc mơ.

Cạch

Cánh cửa được mở ra,hắn bước vào.Nhìn mắt nó sưng híp lên vì khóc hắn đau lắm.Khê vuốt tóc nó,hắn kéo nhẹ chiếc mền đắp cho nó.Quay lưng bước ra ngoài không nói gì.1 giọt nước mắt trong suốt như pha lê khê rơi trên mặt người con trai mà người ra cho rằng tàn nhẫn và ma quỷ trên thương trường.Hắn khóc sao?đúng vậy hắn đã khóc,hắn cố gắng kiềm chế nhưng nước mắt vẫn rơi trên mặt hắn.Nó có biết hắn đau như thế nào khi nó nói nó không quan trọng với hắn.

_anh....à_nó bật khóc như một đứa trẻ ôm chầm lấy hắn

_em...

_em xin lỗi đã cãi lời anh_nó nấc lên từng tiếng

Hắn cũng chẳng biết làm gì ngoài ôm nó vào lòng mà vỗ.

_đau không

_đau

_anh xin lỗi em nhưng anh muốn em phải tin tưởng anh

_em biết em sai!!!anh đừng giận em mà khóc nhé em không muốn đâu_nó lấy tay lau nước mắt trên mặt hắn

_em đừng nói thế nữa

_em đau lắm! em đau khi người anh công,người anh chăm sóc không phải là em.Xin anh đừng như thế nữa,tim em như nghẹn đi rồi_và chính lúc này nó thật sự vỡ òa trong cảm xúc.Khóc như chưa bao giờ được không vậy

Hắn ngạc nhiên lắm,hắn đau khi nghe nó nói thế thật sự hắn đã làm nó tổn thương như vậy sao?nó chịu quá nhiều đau khổ rồi,hắn hiểu điều đó và hắn thấy mình thật đáng trách.Tại sao người hắn quan tâm không phải là nó chứ?Lại thêm 1 giọt nước mắt lăn trên khóe mắt hắn.khoảng thời gian như ngưng đọng,hai người cứ ôm nhau,mặc cho nước mắt nó ướt cả áo ,hắn vẫn đứng im cho nó khóc,hắn biết nhiều đây chưa là bao nhiều so với tổn thương hắn làm cho nó.

*****công viên*****

_khổ quá! sin em đừng có lời chị như thế chứ_sun kêu khổ với con sun

Chẳng qua này giờ sun dẫn sin đi công viên chơi,mà thường thì người dẫn chó đặng này chó lôi người đi như rô-bốt.

_mày thích con chó cái kia đúng hông???

Im lặng

_được tao ày 15p' hốt xác nó nhé_sun đứng nói chuyện với con sin làm người ta lầm tưởng sun tự kỉ.Nhưng nói xong con sin chạy đi lại chỗ 1 bé chó lông xù.Sun thở dài với cái tính mê gái của con sin.

Đang đi lơn tơn quanh hồ,tự nhiên trái banh bay ở đâu bay thẳng vào mặt sun

Bốp

_Á'""_sun chột hoảng hồn sau đó ngồi khóc như đứa con nít

1 chàng trai very very handsome đi lại phía sun.

_xin lỗi bạn có sao không

Đang khóc bỗng nghe cái giọng quen quen,sun ngược mặt lên nhìn người trước mặt mình.

_huhu là anh à_sun nắc nói người trước mặt mình

_trời! là cô_người con trai nhìn sun

Bỗng 1 dòng đồ đỏ chảy từ trên trán sun xuống.

_huhu đau quá

_đi theo tôi

Người con trai lôi sun đi,giữa buổi sáng ngay tại công viên có 1 chàng trai lôi 1 cô gái đi trong khi cô ấy máu chảy trên mặt.

_đi...đâu

_không bằng lại à!

_còn ...con... sin

_sin nào???

_con ...chó

_để nó đó đi

Nói xong chàng trai lôi sun vào 1 căn biệt thự theo kiểu Hoàng Gia.Sun chẳng thèm màng tới cảnh vật xung quanh chỉ cần biết mình đang đau đầu và muốn khóc.Lôi thẳng sun lên phòng mình.Lấy hộp y tế .

_đau....huhu rất quá_sun ngồi cầm chắc tay Người đó

_sắp hết rồi_người ấy lau lau cái trán rồi băng lại cho sun

Sau khi xong,sun đứng lên đi về vừa bước đi thì cái chân sun bị bông gân nên ngã thẳng xuống người ấy.Và...và môi người ấy...chạm môi sun.Từ từ mặt sun nóng lên =)vì ngượng.5s'

_á Vương Tuấn Anh first kiss đây_sun quỳnh và đấm vào ngực hấn.Chính sun cũng không biết như sun đang làm nũng với hấn vậy.Bỗng,hấn cầm chặt tay sun lại.2 người đối diện nhau,2 trái tim đập

Thình Thịch

Đá chân hấn 1 phát sun chạy thẳng ra cổng về luôn

_á....tim ơi đừng đập nữa mà!!!! trời ơi cảm giác gì vậy trời_sun vừa chạy vừa tự kỉ.

Tới công viên,dắt con sin về.Về tới nhà,sun cứ đỏ mặt riết,lâu lâu còn tự kỉ nữa khiến ai cũng hiểu lầm.

nhà T.Anh*****

_Ặc ặc chết mất thôi! cô chết với tôi Nguyệt à_hắn ôm mặt nhẩy tung tung như =)tự hiểu nhé.

_T.Anh lại lên cơn “hâm” à con,pa đập cho con hết hâm nhé_pa hẳn quá quen với cảnh điên điên này của hẳn.

Tua qua cho nhanh đến sáng mai nhé

*****trường học*****

_bye vợ_hắn đưa tay chào nó

_bye chồng iu_nó mi gió hẳn

Từ xa Hl thấy được,máu điên trong người Hl nổi lên.

_lãnh rồi sao,hay lắm ráng hạnh phúc cho nhiều vào nhá_nói rồi Hl ngoe nguẩy bỏ đi

*****lớp học*****

_mấy em im lặng_ông thầy mệt với lũ học trò “hâm” này.

Sun chẳng dám nhìn lấy mặt hẳn

_Mấy em chuẩn bị đi từ thứ hai tuần sau đến chủ nhật Trường chúng ta sẽ đi hướng nghiệp tại khu mộ cổ ở Miền đông

_Hả????đi chơi ở khu mộ cổ còn phải ở lại 1 tuần_lớp nó vừa vui vừa sợ

_không đi thầy hồi à_ông thầy quay đi

_NGU SAO KHÔNG ĐI THẦY!!!!!!_cả lớp nó nhốn nháo cả lên

_Mấy em yên tâm,mỗi em có 2 vé muốn đi chung với ai ngoài trường cũng được.Thôi học bài_thầy giáo nói rồi bước lên lấy sách học bài

Trong đầu nó bây giờ đang nghĩ đến hẳn! một cảm giác sung sướng chạy ngang người nó

end chap 24

25. Chương 25 : Khu Mộ Cổ

Cả buổi sáng hôm nay nó chẳng thể học được gì,chỉ mong cho tiếng chuông vang lên cho nó chạy thật nhanh về nhà mình để khoe hẳn thôi.Tiếng thầy giáo vang lên:

_thôi ấy em về sớm 1 bữa_thầy nói giọng nôn nôn

_sao vậy thầy

_à...nói thật thầy cũng nôn quá chẳng dạy được gì!!!

_OH ZEEEEE

_về chuẩn bị đi thứ 2 mình sẽ đi đó_nói rồi ông thầy bỏ ra khỏi lớp

Cả lớp nó mừng như được tiền,ông thầy nổi tiếng là người hay “giảng đạo” vậy mà hôm này cho học sinh về.Nó hớn hở như đứa con nít lên 3.

_chị về thôi_sun hỏi nó

_ừ

Nó và sun được chở về nhà,bay thẳng vô nhà tìm hình bóng quen thuộc của hẳn,Nó tìm hoài tìm hoài mà chẳng thấy hẳn đâu cả.Cảm giác nôn nóng dâng lên cuộn cuộn trong lòng nó.

_chị em đưa con sin đi mua đồ nhé

_ừ em tính cho nó đi à???

_dạ

_ừ thôi em đi đi

Sau khi sun đi khỏi nhà thì nó chẳng biết tìm hấn đâu nữa,điện thoại thì hấn tắt máy,điện đến công ti thì hấn không đi làm.Tự nhiên chẳng hiểu sao trong lòng nó nghĩ hấn đi đến nhà Hl.Cảm giác bị bỏ rơi trong lòng nó lớn kinh khủng,nước mắt lại tuôn ra không ngừng.

_này vợ!!! vợ thích khóc nhĩ?_hấn từ trên cầu thang đi xuống

Tự nhiên thấy hấn nó nhảy thẳng vào ôm hấn thật chặt.

_anh..thích..hic chơi trốn tìm với em thế_nó tức tưởi làm nũng với hấn

_khùng!!!_mắng nó nhưng hấn vẫn để nó ôm như thế(thích lắm mà chảnh)

Sau một hồi nước mắt với hấn,nhìn hấn bằng một cặp mắt long lanh:

_anh!!trường em tổ chức đi chơi á

_thì sao? em đi đi

_không trường ối người 2 vé muốn ai đi cùng cũng được! anh đi cùng em nhé

_mấy ngày???

_1 tuần

_thôi! chắc anh đi không được! công ti vậy sao đi 1 tuần được

_đi mà anh_nó chu mỏ

_không_nói rồi hấn bỏ lên lầu

_huhu em ghét anh lắm! anh vì em không được sao_nó ngồi xuống đất khóc ngon lành

Hấn thấy nó khóc thì xuống quít chạy lại,

_thôi nín đi

_không

_anh chịu thua! anh đi

_ze thương chồng nhất_nó ôm hấn lại vô tình 2 khuôn mặt song song với nhau,cảm giác khó tả dâng lên trong lòng cả 2.Hấn chủ động nâng đầu nó lên,cứ từ từ.Thế là cả hai người hôn nhau trong hạnh phúc,và lần này nó cũng đáp trả hấn.Một lúc sau nó đẩy hấn ra

_hứa rồi nhé

_ừ! vợ ngốc

Thế là cả 2 cùng nhau ra ngoài mua đồ.

Tua qua nhé bà con

4h sáng tại trường nó*****

_trường nó đi 40 chiếc xe cho toàn trường,cả bầu trời đêm tối hù thì có tiếng nhộn nhịp của bạn nữ,la hét.Thầy hiệu trưởng phải tập hợp cả trường lại

_mấy em đầy đủ hết chưa???

_DẠ RỒI THẦY

_tốt, let'go_thầy hiệu trưởng nói bằng giọng vui mừng.

Cả lớp nó đi 2 xe,nó hấn sun đi xe số 9.Cả lớp nó bây giờ mới nhận ra sự hiện diện của hấn.Cả cái xe la như ong vỡ tổ

_á anh vương đẹp trai quá

_anh vương để tóc mái xéo kìa

_ừ hôm bữa để bờm ngựa bây giờ qua mái xéo

_đẹp trai quá

_không hổ danh hiệu hotboy của anh í

Hắn và nó chẳng nói gì lặng lẽ chọn băng ghế gần cửa sổ ngồi,sun và con sin ngồi 2 ghế(giống bà nội người ta ghê.Hắn hôm nay chải tóc mái xéo,quần rin đen áo thun hip hop cái áo khoác da đen bên ngoài và cái nón đen đầu lâu nhìn hắn cực quậy.Nó thì mặt quần kaki dài ôm sát chân áo phông vai xệ 1 bên và mái tóc cọt xéo 1 bên nhìn nó vừa quậy vừa nữ tính.

_Anh

_hả

_em..lạnh

_thấy chưa! hồi nãy chồng kêu bận áo tay dài mà vợ không nghe hông nghe__ lời nói rất nhỏ khiến chỉ nó và sun nghe được,nói vậy thôi chứ hắn vẫn choàng áo khoác cho nó.

1 mùi hương romano ngang mũi nó khiến nó hít mãi,chẳng biết khi nào hắn hôn nhẹ lên trán nó và nó ngủ lun.Nhìn nó ngủ đáng iu vô cùng,nhìn mãi cuối cùng hắn cũng ngủ lun.2 cái đầu chụm vào nhau như hình trái tim khiến cái xe là muốn banh kiến .Còn sun ôm con sin vào lòng như cái mệnh vậy.Có một điều mà không ai ngờ tới chính là chuyến đi hôm này cũng có mặt của Hl.Hl đã mua vé nhà trường nhưng ngồi xe thứ 12.40 chiếc xe chạy vụt đi trong màn đêm mà ít ai biết trong khu mộ cổ ấy có 1 bí mật kinh khủng.Bí mật ấy liên quan rất lớn đến ai đó.

*****khu mộ cổ*****

_haha ta đã chờ con rất lâu,hôm nay con cũng đã đến__1 người áo đen cười nửa miệng

end chap 25

26. Chương 26 : Hạ Băng Di

Thật trùng hợp là trường lựa ngay tuần này để tổ chức.Vì 3 ngày nữa là valentine,bọn học sinh hét ầm ầm khiến thầy cô cũng bó tay.Trước khi tới khu mộ cổ thì họ phải đi ra biển để ra đảo ,mà đi qua phà thì ai thích ngồi trên xe thì ngồi không thì xuống đi bộ.Sun thì ngủ lả lác vì thế con sin có dịp dúi đầu vào lòng sun mà ngủ.Hắn đang ngủ nên nó không muốn đánh thức mà nó vẫn muốn đi bộ ngắm sông.Ngồi bật dậy ,bỗng 1 bàn tay ấm áp chụp lấy tay nó:

_vợ đi đâu thế??_hắn nhìn nó = ánh mắt yêu thương

_anh...đừng kêu em bằng "í" nữa mà_nó ngại chín cả mặt

_ừ thì không kêu! em đi đâu nói nghe

_đi ngắm biển bình minh! đi không

_không đi ấy thằng kia cướp vợ anh à_hắn nắm tay nó kéo đi.

Hắn và nó đi như thế qua mặt bao người,bọn học sinh hét ầm ỉ cả lên.

_oa....lãng mạn chưa kìa

_hic hic ước gì là mình

_chị ấy con bận áo khoác của vương nữa kìa

_anh vương đẹp trai quá đi mất

.....

Nó và hấn kím 1 chỗ trên boong tàu.Trời bây giờ cũng gần bình minh.Từng đợt gió biển thổi vào mọi người,vài con chim Hải âu bay lượn,tạo nên 1 khung hình buồn là vừa tĩnh lặng.Khi 1 đợt cơn gió biển thổi lên thì nó dang 2 cánh tay ra,nhắm mắt hướng về phía biển,gió thổi tung tóc nó lên.Hấn từ phía sau nắm lấy 2 tay của nó dựa nhẹ đầu vào vai nó.Cảnh tượng đó giống Romeo & Juliet.Không ít người chụp hình lại khoảnh khắc này.Khi trời rạng đông cũng là lúc con tàu cập bến.Nó và hấn từ từ đi lên xe.40 chiếc xe chạy vụt tới Khu mộ cổ.

*****khu mộ cổ*****

40 chiếc xe du lịch ngừng lại trước khu mộ cổ gây không ít sự chú ý của người dân gần đó.Hấn nó và sun đi lại tập hợp.

_các em nghe đây:ở đây là nơi đã từng ghi dấu của những người lịch sử nổi tiếng,gồm hơn mấy trăm ngôi mộ.Các em chia ra thành nhóm,mỗi nhóm có 5 người đi khảo sát quanh đây,ghi lại những sự kiện lịch sử để về làm bài hướng nghiệp.Sau 2 tiếng mấy em tập hợp lại đây lên xe chạy ra biển để vào khách sạn , tuyệt đối không ai được tới ngôi mộ 163 rõ chưa???

_DẠ RỒ Ạ_all học sinh

Sau khi nói xong thì học sinh tự chia nhau ra thành các nhóm nhỏ,nó hấn sun mới chỉ có 3 thôi chẳng biết lôi đầu thêm 2 người nữa bỗng nhiên:

_chị chung nhóm với được không???_Hl xuất hiện cười với 3 đứa

Hấn,nó và sun rất ngạc nhiên vì sự có mặt của Hl,nhìn thấy mặt Hl thì nó và hấn chợt nhớ đến chuyện hôm bữa nên chẳng ai nói lời nào.Sun thấy vậy thì lên tiếng:

_tất nhiên rồi!!! 5 người lận mà_sun cười tươi chứ trong lòng chẳng muốn,đúng là lúc trước sun rất yêu quý Hl nhưng sau khi Nó xuất hiện thì Sun đã nghiêng về phe nó,Sun cảm thấy Hl như đang cố tình phá đám nó và hấn.

Cả 4 người đi trên không gian âm u của khu mộ,Những cơn gió se lạnh cũng khiến người ta ớn lạnh.Vài khu mộ đã quá cũ kĩ nhưng vì luật không ai được đụng đến,có người thuộc đạo thiên chúa nên trước mộ còn có cây thánh giá,mấy con dơi cứ bay quay kêu làm người ta tưởng mình đang trong phim ma.Bỗng vào 1 đường hầm nhỏ,tối tối thì nó chẳng thấy hấn sun và cả Hl đâu.Tìm mãi tìm mãi bỗng nó bị 1 cánh tay rất mạnh ầm chạy đi.Nó cũng biết mình được đưa đi đâu và bị gì nhưng hình như nó cảm thấy 1 chút gì đó là bất an chỗ bọn hấn*****

Sau khi ra khỏi đường hầm,sun và hấn vẫn chưa biết sự mất tích của nó.

_sợ chết đi được_sun ôm con sin lấy lông nó lau mồ hôi ình

_ừ!!tối quá_hấn cũng đứng quạt quạt

_Vào trong đó em có nghe thấy tiếng bước chân người chạy đi nữa

_vợ! có sợ không nhĩ_hấn đổi chủ đề sang hỏi nó

Hl nghe vậy thì tức lắm nhưng vẫn ra vẻ mỉm cười.

Im Lặng

Thấy sự kì lạ nên hấn quay phắt lại sau lưng xem nó đâu mà im lặng với hấn.Kì là sau khi cả 3 quay lại thì chẳng thấy ai ngoài mấy đứa học sinh lẳng lặng gần đó.

_chị Thư đâu???_sun nhìn hấn hỏi

_tao tưởng Thư đi với mà_y_hấn giật bắn mình

_có đâu,em tưởng chị ấy đi với anh chứ

_không có_hấn quát lên

_mau đi tìm chị ấy đi_sun nói hốt hải rồi chạy đi

Hắn cũng chạy đi,hắn mong nó còn bị dính lại trong hầm,Hl cũng chẳng hiểu gì cả nhưng cũng tốt chẳng phải đây là thời cơ của Hl sao.Cả 3 người đi tìm nó,nói vậy thôi chứ thật sự chỉ có 2 người tìm nó,Hl đi theo cho có lệ.

*****chỗ nó*****

Tóc Tách

Tóc Tách

Vài giọt nước rơi li ti trên nóc nhà ộp ộp cũ kĩ,1 bóng tối bao trùm lấy khu vực quanh đây,nơi đây chắc đã lâu không ai lui đến.Những mùi hòa lẫn vào nhau khiến người ở đây rất rùng mình.Thêm mấy tiếng con trùng kêu làm không gian nơi đây như khu nhà ma vậy.Nó chợt hé mắt sau 1 giấc ngủ không quá dài,bất chợt nó nhìn xung quanh thì thấy tối hù chỉ duy nhất 1 khe ánh sáng từ cửa sổ chiếu thẳng vào mặt nó.Nó nhận ra kẻ bên cửa sổ là 1 dòng khói trắng nghi ngút bay vụt ra ngoài,thì ra có 1 người đàn ông đội mũ đen đang hút thuốc.

_Không hổ danh nhĩ???

_ông..là...ai_giọng nói yếu ớt của nó,nó cảm thấy nhức nhối toàn thân.

_ta là ai mi không cần biết,chỉ biết ta là người sẽ mang đến i 1 điều haha _người đàn ông ấy ngậm điều thuốc phì phà,không gian đã ngộp thêm mùi khói thuốc khiến nó ngộp chưa từng thấy.

_điều gì..chứ

_người không nhớ gì sao Hạ Băng Di _người đàn ông nói bằng giọng ngạc nhiên

_Hạ Băng Di,cái tên nghe quen quá...hạ băng di _nó lẩm bẩm cái tên ấy

Bắt đầu trong đầu nó hiện ra hình ảnh người đàn bà ngồi bên dòng sông,và sau đó là tiếng kêu cứu thảm thiết.Dây thần kinh nó giật từng từng và căng ra hết cỡ.Nó cứ tưởng từ ngày có hấn giấc mơ ấy sẽ biến đi nhưng không ngờ vẫn còn trong trí óc nó.

_rốt cuộc....Hạ Băng Di là ai???_nó khóc thét lên,bởi vì đầu nó thật sự rất đau,đau như muốn nổ tung,hình ảnh đó cứ lặp đi lặp lại trong nó.

Và,ánh sáng yếu ớt,dần dần,bóng tối bao trùm lấy nó.Đôi mắt lơ lơ từ từ khép lại.Nhánh như cắt 1 cánh tay bé lấy nó chạy thẳng đi không quay đầu lại.Sự thật dần hé lộ để lại sau lưng những quá khứ kinh hoàng,liệu con người bây giờ đã ăn oán gì với quá khứ,tất cả chỉ có thời gian mới giải đáp được.

end chap 26

27. Chương 27 : Quá Khứ Vẫn Tồn Tại

Cánh tay ấy bé nó chạy đi,tuy nhiên không 1 lần ngoảnh đầu lại.

Từng tiếng gió hú thét đập vào cửa ầm ầm,lạnh cả xương sống.Vài con tu hú kêu khiến màn đêm nơi cửa biển càng thêm u ám và tĩnh lặng.Mọi vật xung quanh quay vòng vòng,mắt lơ lơ,nó thấy mình đang mất bộ đồ trắng tinh khiết,tóc xoắn xoổng.Gương mặt thất thần.Nhìn thấy hấn,sun và Hl đang đốt hương cắm vào mộ.Linh tính bất an nó chạy lại đứng trước mặt 3 người họ.

_anh!!!em nè thấy em không _nó ra sức kêu hấn,vô ích khuôn mặt của hấn đang bi thảm hơn ai hết.Kể đến là sun và Hl.

Ra sức kêu gọi nhưng đáp trả lại là những tiếng gió gào thét.

_mình chết rồi sao,không thể như thế được mình chưa chết _nó hoảng hồn la thét lên.

_đúng mi đã chết rồi _1 tiếng nói không mấy xa lạ vang lên

Nó quay phắt người lại thì thấy 1 người đàn ông bận 1 áo choàng đen, khuôn mặt bị che khuất bởi cái nón đen. Miệng người đàn ông đó nhếch lên thành hình bán nguyệt.

không, tôi không thể chết được nó lắc đầu phủ nhận sự thật

người không thể sống khi người mắc quá nhiều thù oán miệng nói đều đều nhưng người đàn ông vẫn bập khòí thuốc.

thù oán, tôi đã gây nên tội gì với ai nó cười chua chát

ta không cần biết nhưng chính người mi tin tưởng nhất sẽ là người đưa người vào tội lỗi nói rồi người đó dần dần biến đi.

khoan, khoan nó thét lên nhưng vô ích 1 sức mạnh kì lạ vô hình đã khiến nó đứng lại.

Thư, Thư có sao không??? 1 giọng nói trầm ấm quan tâm vang lên

Nó bật dậy. Khuôn mặt xinh đẹp hằng ngày thay vào đó là khuôn mặt trắng bệch, mồ hôi túa ra như tắm.

Ơ....em bị gì vậy nó hỏi hẩn

_em mất tích lúc đi vào hầm, khi tìm thấy thì em đang nằm ở ngay khu mộ số 163 (ai không biết đọc lại chap 26)

Nó gật đầu khẽ nhưng trong đầu vẫn còn vang vang lại lời nói với khi nãy của người đàn ông: Người mi tin tưởng nhất sẽ là người đưa mi vào tội lỗi. Khẽ giật mình.

ăn cháo nè hẩn đưa muống cháo cho nó

Nó vui vẻ hả miệng ra đón nhận chao từ hẩn. Những câu nói đùa, quan tâm của hẩn cũng khiến nó hạnh phúc mà chợt quên đi chuyện ban nãy.

mà vợ nhớ ngày mai ngày gì không??? hẩn hỏi nó

không nó lắc đầu

ơ hẩn trở mặt nhìn nó

ngày gì thế??? nó chu mỏ hỏi hẩn

_ngốc!!! mai là ngày valentine.

Nó bất ngờ vì 1 người kinh doanh như hẩn cũng nhớ đến valentine. Ôi nó hạnh phúc quá đi mất.

ủa em nhớ mình mới tới đây mà nó chợt nhớ

haizz em ngủ 1 ngày 1 đêm còn gì hẩn thở dài nói nó

trời ơi!!! ngủ vậy em thành heo mất thôi nó xoa xoa cái mặt

Cùng lúc đó cánh cửa phòng mở ra, sun và sin đi vào cùng Hl. Con sin thấy nó thì nhảy tưng tưng lên,

A chị tỉnh rồi sun chạy đến bên

ừ! cảm ơn em nó cười nhẹ

Nói chuyện 1 hồi thì nó thấy mệt, Cơn ngủ kéo đến nhanh như vũ bão. Nhưng nó không muốn ngủ bởi vì khi nó thiếp đi thì những cơn ác mộng khi nãy lại đến với nó. Nó thèm được ôm hẩn ngủ, ôm hẩn để mình cảm nhận được đâu là hạnh phúc và đâu là ác mộng.

ngủ ngon nhé! vợ yêu hẩn hôn nhẹ lên trán nó

chồng...ngủ lại với...với vợ nhé khuôn mặt ửng hồng lên vì ngượng

Hẩn ngạc nhiên, hôm nay nó cho hẩn ngủ lại với nó sao.

vợ anh hôm nay gan nhỉ hẩn cười gian tà hết sức

không..không..chỉ là ngủ chung...không có ý gì đâu nó sợ hẩn hiểu lầm ý nên vội mình oan ình

Hắn nhẹ nhàng nằm xuống,kéo nó vào lòng mình ôm như 1 thứ không có thứ 2 trên đời.Nhưng gần nửa tiếng trôi qua,nó không thể nào chợp mắt được.Nỗi sợ tuy bớt nhưng trong lòng nó con rất lớn.

_sao..chưa ngủ_hắn nhìn mặt thấy nó to mắt nhìn hắn

um...em...em nó chẳng biết giải thích ra sao

_à hiểu rồi !! phải dùng chiêu với vợ thôi

Hắn kéo nó lên,đặt lên môi nó một nụ hôn nhẹ nhàng.Từ từ,nó cũng thiếp vào giấc ngủ.Hắn ôm nó thật chặt.Và giấc ngủ ấy nó cũng không thấy ác mộng nữa.

end chap 27

28. Chương 28 : Âm Mưu Trong Ngày Valentine

Bộp Bộp Bộp

Vài tiếng động nhỏ vang lên khiến Hl giật mình.Trời bây giờ khoảng gần 12h đêm.Hl nó và sun chung nhưng nó đã ngủ chung với hắn rồi.Con sin thì nằm ngủ khò trong cái ổ của nó.Một làn khói trắng bay lọt vào cửa sổ khiến Hl ớn lạnh.Bỗng cửa sổ mở ra,Hl rón rén đi lại đóng cửa.vừa thò tay ra ngoài thì

Bộp

Một cánh tay lạnh ngắt nắm chặt lấy tay Hl và 1 tay bịt miệng.Hl hét không thành tiếng.Gương mặt người đó từ từ đứng dậy.Mái tóc đen dài thướt tha che khắp khuôn mặt,1 bộ áo dài trắng phớt ngang mặt Hl.

_cô...biết tôi..là ai không???_giọng nói ấy rên rên

Hl lắc đầu nguây nguậy,khuôn mặt thất thần,đôi mắt như khủng hoảng.

_hãy xem...khuôn..mặt tôi..._cô gái ấy bóp chặt tay Hl

Cô gái ấy vén nhẹ mái tóc dài của mình sang 1 bên.Hl mở to mắt nhìn cô gái.Khuôn mặt từ trắng bệch chuyển sang đen tối.Cô gái ấy bỏ tay ra khỏi miệng Hl,tuy nhiên Hl chẳng dám la nửa lời.

_cô...là...Hl_Mi run run hỏi cô gái

_đúng haha người bị cô giả dạng đây_cô gái ấy cười một giọng cười quái đàng

_cô.....chưa..chết_Mi ấp úng như người bị bắt quả tang

_chưa chết về đây để đòi mạng cô._Cô gái dơ con dao lên

_Á

Bật dậy,trên khuôn mặt mồ hôi túa ra như tắm.Những lời nói còn lảng vảng quanh đây khiến Hl rùng mình.Bỏ ra ban công hóng gió biển.1 giọng nói lạnh vang lên

_cô muốn được cậu ta_1 người đàn ông đội mũ đen hút điếu thuốc

_ á ông..là ai_Hl hoảng la lên

_haha ta là người! người sẽ giúp cô được những gì cô muốn

_ông nói gì tôi không hiểu???

_haha cô gái ta thừa biết cô mê Thiên Vương_người đàn ông nhếch môi

_đúng!!! ông sẽ giúp tôi những gì? tại sao lại giúp tôi,vớ vẩn_Hl thông minh để biết rằng ông ta không giúp mình với ý tốt.

_thông minh,đúng chuyện này sẽ có lợi cho cả 2! cô được tình ta được người

_được nói đi!!!_Hl nhếch mép đồng ý với điều kiện ông ta đưa ra.

Người đàn ông quảng điều thuốc hút gần nửa xuống đất,nói tất cả kế hoạch của mình cho Hl nghe.Lúc đầu Hl đồng ý nhưng lúc sau Hl do dự.

_sao!!! làm không?_người đàn ông khẽ nhăn mặt

_nhưng..liệu như vậy anh Vương khi ảnh biết anh sẽ..._Hl khá sợ với kế hoạch của ông ta.

_đây là kế hoạch cuối cùng để chia cắt họ! nếu cô không đồng ý thì họ sẽ bên nhau suốt đời.

_được...tôi đồng ý _Hl khẽ nhắm mắt với quyết định của mình.

Trời chưa rạng sáng lắm nhưng cũng là các cặp tình nhân tung tăng trên biển.Vài đợt gió biển thổi từ khơi vào mát vô cùng.Và bây giờ trên biển cũng có mặt của nó và hấn.Hấn công nó đi trên những mỏm đá.Cứ như thế hai người họ dừng lại tại một mỏm đá sóng đánh tới mắt cá chân.Mặt trời từ từ nhô lên khỏi mặt biển.Chiếu thẳng vào những đợt sóng hùng vĩ kia.Bàn tay của hai người họ nắm chặt lấy nhau như họ là của nhau mãi mãi.Khung cảnh lãng mạn như trong phim Hàn Quốc.Từ từ bờ môi mềm mại của hấn cuốn lấy bờ môi ngại ngần của nó.Họ trao nhau những nụ hôn tuyệt vời nhất của cuộc đời

_anh cứ hôn em hoài _nó nhéo má hấn

_môi em quyến rũ anh! không hôn không chịu nổi

_đáng ghét _nó nhéo mạnh hơn

_đau!! mà em nè anh mới phát hiện cái tật của em nha _hấn cười gian tà hết sức

_tật..tật gì chứ _nó hơi giật mình vì lời nói của hấn

_em thích ôm chặt người nằm kế bên em chứ gì! anh đẹp quá mà _hấn nói xong bỏ chạy mất dép

_anh đứng lại cho em _nó sẵn tay áo dí hấn

Trên bãi biển yên bình có 2 người tha hồ dí nhau mà đuổi.Đang chơi vui vẻ bỗng.

Reng Reng Reng

end chap 28

29. Chương 29 : Valentine Trong Nước Mắt

Reng Reng Reng

Tiếng chuông điện thoại của hấn rung lên,hấn và nó phải đứng lại nghe điện thoại.Sau khi hấn nghe điện thoại xong hấn quay sang nó với ánh mắt tiếc nuối

_anh phải đi rồi

_đi đâu?

_Có người kêu anh ra đòi cát có chuyện quan trọng muốn nói,chắc tối mới về

_um...ừ đi đi! em về khách sạn cũng được _nó nhón chân hôn lên đôi môi hấn.Hấn hạnh phúc vô cùng và tìm đập như muốn tan tành

Sau đó hấn mang dép vào đi về hướng đòi cát.Không hiểu sao một cảm giác xa cách chạy khắp tim nó.Nhìn bóng dáng ấm áp của hấn đi như thế nó chỉ muốn chạy lại ôm thật chặt thôi.

Pặt

Hấn ngạc nhiên quay lại ,thấy nó ôm ngang hông mình.

_sao vậy?_hấn hỏi nó

_chẳng có gì! chỉ muốn ôm vậy thôi

_ngốc! về khách sạn chờ anh! đừng đi đâu_hắn vuốt đầu nói nó

Nói lỏng vòng tay mình ra,hắn bước đi.Nó cứ đứng như thế cho đến khi bóng hắn khuất khỏi những mỏm đá mới thôi.Bóng dáng nhỏ bé trải dài trên biển,nhìn cô đơn vô cùng.

*****Tối đêm Valentine*****

Nó đang tắm,tắm để tận hưởng tối nay.1 buổi tối mà nó nghĩ sẽ hạnh phúc nhất đời nó.Dòng nước ấm áp khiến nó cứ ngâm thân nó mãi.Nhắc mới nhớ con sun nó đi mua mấy cái vòng đeo tay cho con sin.Hl thì cũng chẳng thấy đâu,hắn thì giờ này vẫn chưa điện thoại cho nó.Nó quyết định dành 1 tiếng để trang điểm và chọn trang phục.Tóc được nó làm xoăn sau đó thả ra như dòng suối,cài thêm cây cài chằm bi đen xéo một bên lên tóc.Diện 1 bộ váy trắng lệch vai kiểu thiên sứ và thêm đôi giày cao gót trắng sữa.Ngắm lại mình trước gương sau đó nó thở dài ngồi bắt phim Hàn Quốc lên coi chờ hắn.

....

.....

7h00

.....

.....

8h30

.....

Reng Reng Reng

Bật điện thoại lên thấy chữ “ck iu” đang gọi nó mừng lắm nhưng ra vẻ nũng nịu một tí.

_alo_nó ỉu xiu trả lời

_ra bãi cát sau khách sạn đi_giọng hắn có vẻ thờ ơ

_anh sao vậy_nó thấy lạ nên hỏi

_không có gì! nhanh đi

Tút Tút Tút

Linh cảm người con gái cho nó biết đang có chuyện xảy ra nhưng nó không biết là chuyện gì.Không sao! chắc là hắn làm nó bất ngờ thôi.Tự trấn an mình nó chỉnh lại tóc,quần áo sau đó nó đeo chiếc nhẫn đôi vào.

*****bãi cát sau khách sạn*****

Hắn đang dứt 2 tay vào túi quần.Mắt nhìn xa xăm về phía biển,trong đôi mắt ấy vẫn còn 1 chút là dứt khoát và mất mát.Nó thấy hắn thì vui như hội,định chạy lại ôm hắn bất chợt hắn quay mặt lại.2 người nhìn nhau 1 lúc hắn nói:

_hôm nay cô đẹp lắm

_hôm nay kêu em bằng cô nữa chứ_nó chống nạnh nhìn hắn

_đừng kêu tôi thân mật như thế

_hôm nay anh bị gì vậy?_tim nó nhói lên khi nghe hắn nói vậy

_chia tay đi! tôi chán cô rồi_hắn nhìn xoáy vào mắt nó

_anh...nói gì vậy?

_chia tay đi

_không! em là vợ sắp cưới anh mà_từng giọt nước mắt rơi lã chã trên khuôn mặt nó

_vợ sắp cưới? NEVER_hắn nhếch mép

Nó tưởng hấn đùa với nó nên nó đi thật nhanh lại nắm tay hấn, chỉ một chút thôi, một chút thôi là em sẽ với lấy tay anh mà, chờ em.

Pặt

1 cánh tay nhanh chóng nắm lấy bàn tay hấn, bàn tay ấy siết chặt lấy tay hấn. Nó dừng lại, ngược nhìn cánh tay ấy. Ngạc nhiên =) đau =) thất vọng. Đôi mắt như chờ 1 lời giải thích từ hấn. Dù chỉ một lời thôi, 1 lời là những gì nó thấy bây giờ không như nó thấy. 3 người đối mặt nhau trong 1 khung cảnh lãng mạn của Valentine.

như cô đã thấy! Hạ Lan là vợ sắp cưới của tôi, cô ấy là người đến trước, cô chỉ là người thay thế. Người mà tôi muốn lấy làm vợ là Hạ lan hấn dơ tay Hl lên đưa trước mặt nó.

Thư à! chị yêu anh Vương thật lòng mong em hiểu Hl

Đừng bao giờ làm phiền cuộc sống của chúng tôi hấn nắm chặt lấy tay Hl.

em hiểu rồi nó từ bỏ, thật sự nó từ bỏ rồi

2 người họ quay bước đi, Không nói gì đến người thứ 3 đang đứng đó. Nhưng 2 người họ quay lại. 1 tia hy vọng lóe lên trong đôi mắt nhạt nhòa nước của nó. Hấn móc từ túi quần ra.

Bộp

Chiếc nhẫn đôi tinh khiết mà hấn tặng nó ngay đầu tiên hẹn hò. Hấn quăng nó một cách thờ ơ. Nó không nói gì, lụm chiếc nhẫn lên, quay lưng lại bỏ đi. Tim nó chết rồi, chết thật rồi, hấn chỉ xem nó như người thay thế. Đúng vậy nó mãi mãi chỉ là người thay thế. Cố đi đi, mãi sẽ quên được mà, mãi là một con người mạnh mẽ. Bóng người cô độc lặng lẽ bước đi trên biển. Nước mắt vô duyên cứ mãi rơi mà nó chẳng muốn tí nào. Tim nó như nghẹn đi lại, mắt nhòa nước. Chỉ một lần đau tất cả sẽ là qua khứ, người nó mệt mỏi, nước mắt vô vàn trên khuôn mặt đã được trang điểm rất kĩ. Nó biết giờ đây nó mãi mãi là người thay thế

Đi thôi 1 giọng nói vang lên

end chap 29

30. Chương 30 : Buông Tay

Đi thôi 1 giọng người đàn ông vang lên

Nó biết người đó là ai, nhưng nó cũng chẳng nói gì. Bởi vì trong tâm can nó không còn 1 chút lí trí để cất miệng hỏi những câu mà nó biết người đàn ông này sẽ không trả lời. Nó ngồi bệch xuống bãi cát, đôi mắt hoảng loạn nhìn khắp nơi. Đôi giày cao gót nó đã tháo ra vứt ở đằng kia. Đôi chân trắng ngần dẫm lên những vỏ sò, ốc đến bật máu. Khóc nức nở nó cắn môi đỏ hồng mình đến bật máu. Những ngón tay xinh xinh thường ngày bấu chặt vào nhau đến ứa máu, nói chung người nó là mùi máu tanh. Đêm mà nó cho rằng vui và hạnh phúc nhất đời nó thì lại biến thành 1 đêm ác mộng, ác mộng của tình yêu.

người tỉnh chưa? người đàn ông quát nó

....

người chưa tỉnh ta sẽ làm cho người tỉnh người đàn ông

ông im đi, tại ông, tại ông mà chúng tôi thế này nó khóc thét lên quỳnh vào ngực người đàn ông đó, nhưng ông ta vẫn ngồi vậy.

được! ta sẽ cho người thấy hấn có yêu người hay không ông ta bóp chặt tay nó, đau thét xương nhưng nó vẫn cảm thấy đau nhất là phần tim.

Ông ta dẫn nó đi về hướng khách sạn, lúi đi mãi, nó cảm thấy đau chân chột nhán mắt. Ông ta hiểu ý đưa cho nó đôi dép lười. Đứng trước cửa khách sạn, ánh mắt hoang man có nó nhìn khắp nơi. Kia rồi, một hình bóng quen thuộc luôn yêu thương nó, người luôn chăm sóc cho nó đang ngồi ở kia sánh vai cùng một người

khác.Đôi mắt nó nhìn xa xăm vào 1 hướng khoảng trời vô điểm dừng.Khách sạn đang mở party cho trường cho nên học sinh rất đông đặc biệt ăn mặc rất sành điệu

_vào đi _người đàn ông đẩy vai nó

Nó nhìn hấn,đôi mắt hấn lóe lên một chút gì đó là bất cần mọi thứ,nó mong đây chỉ là trò chơi,trò chơi đem valentine của hấn dành cho nó.Tiến thẳng vào bàn hấn ngồi.Không ít người nhìn nó,nhìn bộ dạng nó chẳng giống ai.Không ít lời khinh bỉ vang lên nhưng nó mặc.Thấy hấn đang ôm eo Hl,nó nhói đau trong tim nhưng miệng vẫn hỏi

_anh, tất cả chỉ là vở kịch thôi đúng không

_không! cô biến đi,không thấy tôi đang ngồi với vợ sắp cưới à_hấn nhìn nó bằng ánh mắt khinh bỉ

“Vợ sắp cưới” 3 chữ rất ngắn thôi nhưng nó khiến người ta đau như sắp chết.3 chữ mà lẽ ra người hưởng phải là nó,người mà được gán 3 chữ đó là nó mà.Nó không khóc bình tĩnh nói với hấn

_anh nhìn thẳng vào mắt em mà nói,anh không còn yêu em nữa đi._nó nhìn xoáy vào tâm can của hấn.

Hấn bỏ li rượu uống dở trên tay xuống bàn,đứng bật dậy.2 tay hấn nắm chặt lấy bả vai của nó,làm nó đau điếng nhưng nó vẫn chờ đợi câu trả lời.Cả hội party chú ý rất nhiều vào nó và hấn.Đôi mắt quẩn rũ ngày nào của hấn nhìn thẳng vào mắt nó.

_ TÔI KHÔNG CÒN YÊU CÔ NỮA! BIẾN ĐI_hấn buông từ từ bỏ vai nó ra,một cách mà người ta gọi là từ biệt.

Nó nhìn,nhìn lần cuối xem con người đứng trước mắt nó có phải là con người đã khiến nó khóc bao nhiêu lần không.Có phải người con trai mà nó nguyện sẽ là chồng của nó.Nhưng hấn đã thay đổi trong 1 buổi.Chỉ 1 buổi thôi

_ừ!mình chia tay đi _nó nói rồi nhìn hấn,nhìn một cách thất vọng xen chút khinh bỉ.

Cứ mãi như thế những tiếng ô quế nó cứ thế mà tăng lên.2 người vẫn đứng nhìn nhau như thế mãi cho đến khi Hl ngồi bật dậy,khoác tay hấn

_xin lỗi! tạm dừng được rồi

Một cảm giác dư thừa dâng lên cuộn cuộn trong lòng nó.Hl người mà nó tưởng sẽ không còn gì với hấn lại là người cướp đi người mà nó yêu nhất cuộc đời này.

Pặt

Nó quay lại thì thấy ông ta đứng kế bên mình nắm lấy khuỷa tay mình.Hấn nhìn chăm chăm vào người đàn ông đấy.

_đừng làm người dư thừa nữa!đi _người đàn ông kéo nó bỏ đi trong vô vàn con mắt,nó chẳng khóc và cũng chẳng quan tâm đi đâu.

Nước mắt đối với nó vô tận.Khóc nhiều rồi chán chê.Nó không khóc,1 giọt cũng không.Nó oán hận hấn,một con người dối trá.Nó sẽ mãi mãi oán hận hấn.Ông ta kéo nó đi mãi mãi đến những mỏm đá.Cho nó ngồi xuống,ông ta đứng hút điếu thuốc.

tỉnh chưa Hạ Băng Di ông ta hỏi nó

Bây giờ nó mới thấy tủi thân,cảm giác nhói tim bao trùm khắp con người.Khóc,khóc òa như một đứa trẻ,đây là lần thứ 2 nó khóc như thế này trước người đàn ông không quen không biết.Ông ta nhả mặt rồi nói:

_ta sẽ dạy cho người bài học để người tỉnh ngộ

end chap 30

31. Chương 31 : Tỉnh Ngộ

Ông ta lôi nó đi một cách thô bạo. Lôi nó tới 1 chiếc ca-no. Nó mặc, muốn lôi đâu thì lôi nó không còn biết một thứ gì. Đến khi ông ta lái ca-no đi nó mới cảm thấy lạnh, gió biển cứ thế tát vào mặt nó như những cái tát dành cho sự ngu ngốc của nó. Đến gần giữa biển, ông ta dừng chiếc ca-no lại. Cột sợi dây thừng vào lưng nó. Thả nó xuống biển chỉ cho cái đầu nó ngoi lên. Lạnh, một cảm giác lạnh thấu xương len lõi qua từng người nó, nó sắp chịu không nổi nữa rồi. Ông ta hỏi nó:

người tỉnh ngộ chưa ông ta như quát vào mặt nó

Không trả lời mà nó khóc ngất lên vì lạnh và vì đau. Ông ta tức giận, nhấn đầu nó xuống nước. Dòng nước lạnh buốt chui vào tai nó, mũi nó và đặc biệt tràn vào tim đang rỉ máu của nó. Đau chứ, không hiểu sao nó lại nghĩ tới hân. Nó có ngu ngốc không khi bây giờ nó lại nghĩ đến hân. Khó thở, 1 cảm giác khó thở bám lấy nó dai dẳng. Nó sắp chết ư? không hơi thở dần trở lại với nó. Ông ta kéo đầu nó lên khỏi mặt nước, nhưng tấm thân nhỏ bé của nó vẫn ngâm trong nước như thế. Gọi điện thoại cho ai đó, ông ta áp sát vào tai nó. Quát lên:

_nghe đây

Nó biết đây là số điện thoại của hân, số điện thoại cặp mà hân tặng nó. Lắng nghe 1 tiếng nói quen thuộc vang lên.

alo giọng hân vang lên tiếng nhạc chói tai của bữa tiệc.

Thư đang bị ngâm dưới đáy biển, đến cứu nó đi người đàn ông hét vào điện thoại

Im lặng hồi lâu

cho tôi một lí do để cứu cô ta hân nói giọng bất cần

Tút Tút Tút

Ông ta dập máy, nhìn mặt nó. Một sự thất vọng và đau khổ tột cùng hiện lên trên khuôn mặt nó. Ông ta nhấn đầu nó xuống nước thật mạnh, nó thật sự đang khóc thét lên. Nước mắt mặn nước biển tất cả hòa hợp vào nhau tạo nên 1 dung dịch mang tên vị đắng tình yêu. Nó nhận ra rồi, nhận ra nó là gì rồi. Không là gì để hân phải cứu dù là người sắp chết. Ông ta kéo nó lên, nhô đầu lên khỏi nước. Nó la lên:

tôi tỉnh rồi kéo tôi lên nó không khóc nữa.

Ông ta kéo nó lên khỏi mặt nước, Đưa cho nó ngồi phía trước. Nó lạnh và tuyệt nhiên không khóc và không đau. Nó biết sự mạnh mẽ sẽ là động lực lớn giúp nó vượt qua tất cả. Gió làm nó lạnh, lạnh đến nổi xung quanh nó tối dần tối dần. Và nó ngất đi trong một buổi tối kinh hoàng đầy tội lỗi

*****một nơi khác*****

Nhức đầu, một màn đêm vô tận bao trùm con người này. Khẽ nhìn xung quanh thấy khung cảnh khá quen thuộc nhưng người này cảm nhận 1 chuyện gì đó vừa xảy ra, bật điện thoại tìm đường về khách sạn quyết định làm rõ mọi việc.

Khung cảnh quay vòng vòng như chong chóng, nó vừa tỉnh dậy sau giấc ngủ lạnh. Mỉm cười chua chát, nó thấy ông ta đang ngồi bên cửa sổ. Nheo nheo mắt nhìn ông ta, ông ta hỏi:

có 1 suất học bổng di LuanDon ông ta hút điếu thuốc nói nó

tôi sẽ đi nó gần từng chữ một, nó muốn 1 cuộc sống mới, không trả thù, không giành giật và đặc biệt không tình yêu. Vô cảm như búp bê là tất cả nó muốn đạt được. Quên đi kí ức đau khổ trong đêm Valentine.

tốt ngày mai sẽ bay ông ta gần đáp từng chữ

_tại sao lại giúp tôi???

_đơn giản thôi Di à _ông ta cười nụ cười hiền

Nó nhìn mặt nhìn ông ta,nó không còn nhúc nhúc đầu mỗi khi nhắc tới Hạ Băng Di nữa.

_ta tên Dương Lai _ông ta đã phần nào mềm dẻo với nó hơn

Nó không nói gì nằm xuống,khẽ nhắm mắt chìm vào một giấc ngủ chuẩn bị cho cuộc hành trình ngày mai.Nó sẽ đi,đi một nơi thật xa.Nó biết nó làm vậy sẽ giống một số bộ phim Hàn Quốc,nhưng nó không phải diễn viên,nó sẽ không như diễn viên mà tha thứ cho những gì người đó làm ra.Mà nó sẽ trả thù,trả thù những gì hằn đối xử nó.

Có cảm giác sắp mất thứ gì đó,người này chạy nhanh về hướng mình cần đi.Tất cả cần 1 lời giải đáp

end chap 31

Chap 32:Thời Gian

32. Chương 32 : Thời Gian

Ánh đèn pha lê xen lẫn những tiếng nhạc khiêu vũ làm cho bầu không khí ở khách sạn vô cùng lãng mạn.Người này chạy thật nhanh về phía bàn số 13.Đôi chân đầy vết máu tiến thẳng vào Hl.

_Ả nham hiểm_Sun thở dốc rồi quát thẳng vào mặt Hl

Hl giật mình,nhìn lên thì ra Sun đã dậy rồi.Đưa thẳng ánh mắt rắn độc vào Sun Hl nói:

_em nói gì thế???

_Những chuyện mà cô vừa làm xảy ra cách đây 5 tiếng_Sun nhếch mép nhìn Hl

_vậy em muốn! thì la lớn lên ọi người xung quanh em biết đi,lúc đó chị sẽ THÚ THẬT_hl nói bằng giọng nhỏ nhẹ xen tí chanh chua

Sun thất thần nhìn con người trước mặt mình xem phải người mà 2 năm Sun từng kính trọng và yêu quý không.Thành như là không,chính những linh hồn chạm bấy ác quỷ đã làm che mờ mắt Hl.Sun lắc đầu nhìn anh 2 mình đang nốc từng chai rượu mạnh,hết chai này đến chai khác uống một cách điên rồ.

_anh hai đừng uống nữa _sun giật chai rượu từ miệng anh hai nó

_buông ra! để anh hai uống _hắn không say nhưng hắn say tình kia

_anh hai có thể say sấn như thế này sao???

_anh hai là đồ tồi đúng không Sun! anh hai phải làm sao Sun_hắn nhìn sun bằng một ánh mắt đau khổ tột cùng

Hl đang đứng đưng ngồi uống rượu với 1 gã đàn ông khác.Sun bắt lực ngồi nhìn anh hai mình mà chẳng biết làm gì.Sau khi uống xong chai rượu thứ 3,hắn đập thẳng chai rượu xuống bàn.Bỏ đi ra ngoài biển.Hl định chạy theo nhưng sun đã kịp đuổi theo trước.Chạy mãi đến mồm đá mà hồi sáng này hắn đã trao cho nó nụ hôn đầy tình yêu.Ngồi bệch xuống ,những hình ảnh như cơn gió thổi nhẹ qua tâm trí hắn,kỉ niệm ủa về.Hắn đau hay sun đã ngồi kế bên,sun đã biết hết tất cả mọi chuyện.Hắn đau khổ khi thấy ông ta nắm tay nó kéo đi trước mặt hắn,hắn nhói khi biết nó đang bị nhận dưới lòng biển nhưng hắn bất lực,hắn không thể làm gì cho người hắn yêu.Nước mắt lăn dài trên trán người con trai, nước mắt đàn ông là thứ mà chúng ta khó thấy nhất,nhưng bây giờ một người con trai hống hách,tàn nhẫn đang khóc ở tại nơi đây.

anh....à _nó bật khóc như một đứa trẻ ôm chầm lấy hắn

_em...

_em xin lỗi đã cãi lời anh _nó nấc lên từng tiếng

Hắn cũng chẳng biết làm gì ngoài ôm nó vào lòng mà vỗ.

_đau không

_đau

_anh xin lỗi em nhưng anh muốn em phải tin tưởng anh

_em biết em sai!!!anh đừng giận em mà khóc nhé em không muốn đâu_nó lấy tay lau nước mắt trên mặt hắn

_em đừng nói thế nữa

_em đau lắm! em đau khi người anh công,người anh chăm sóc không phải là em.Xin anh đừng như thế nữa,tìm em như ghen đi rồi_và chính lúc này nó thật sự vỡ òa trong cảm xúc.Khóc như chưa bao giờ được không vậy

Hình bóng nó ôm chầm lấy hắn trong lần đầu tiên hắn khóc,bây giờ tất cả có thể quay lại như cũ.Hắn đã quá yếu đuối,hắn không thể đứng ra bảo vệ người hắn yêu trong khi hắn lại6 khuất phục 1 con người như Hl.Hắn cười chua chát rồi bỏ về khách sạn,lên phòng ngủ nhưng kí ức đêm qua còn đọng lại đến đêm nay khiến hắn càng nhớ nó da diết hơn.

Tiếng súng vang lên làm nó thức khỏi giấc ngủ đầy rẫy những ác mộng.Đi về nơi phát ra tiếng súng ấy,thì ra Dương Lai đang bắn những hình nộm.Thấy nó đi ra ông ngừng bắn nhìn nó,mặc dù ông không nói ra thân phận của nó và mình cho nó nghe nhưng đến bây giờ ông muốn thử thách nó,nếu nó vượt qua thì ông sẽ nói tất cả.

_ngạc nhiên vì điều gì???_ông đọc lên được trong ánh mắt nó chưa nổi khác nhiên khi nhìn thấy mình

_Thân phận_nó trả lời 1 cách nhanh chóng

_ai???

_cả tôi và ông

_được! hãy vượt qua thử thách đi,ta sẽ nói_ông đeo găng tay đen vào và thấy cho nó cặp

_thử thách gì???

_Hãy đến trước mặt Thiên Vương,tán 3 cái tát sao đó ta sẽ nói

Thiên Vương,tán 3 cái tát sao?vết thương chưa lành trong lòng nó thêm 1 lần nữa quặn đau,rốt cuộc ông ta muốn gì,hết lời nó khỏi hắn bây giờ đẩy ngược nó về sao??

_ngươi có thời gian 1 buổi để làm việc này trước khi người đi LuânDon_ông ta bỏ đi

Dương Lai bỏ đi,bỏ lại hình bóng cô độc của nó đang thất lên vì đau khổ.Nó phải tát hắn sao,phải rời xa nơi đây để đến LuânDon sao???Những gì hắn làm nó,nó sẽ trả tất không thiếu 1 thứ,Từ nước mắt đến nỗi đau.Tất cả!

end chap 32

Chap 33:Game Star

33. Chương 33 : Game Star

Thù hận sẽ làm cho con người ta rơi vào mà người đi trước thường gọi là tội lỗi.Nó biết,biết sau khi làm việc này nó sẽ sống không khác Hl.Một con người sống phụ thuộc vào mưu đồ và thù hận nhưng những vết thương lòng của nó thì ai sẽ thấu?.Bình minh rồi sẽ đến,mặt trời sẽ nhô ọi chuyện vẫn là 1 định lí không thể thay đổi nhưng sắp có 1 người thay đổi cả vận mệnh.

Cạch

Chiếc cửa gỗ mở ra Dương Lai bước vào,nó đang ngồi tại bàn trang điểm,chỉnh ình thật xinh trước giầy phút tội lỗi.Sau khi xong,nó móc 2 chiếc nhẫn đôi ra bỏ vào chiếc hộp rồi chôn xuống cái hố nhỏ nó đã đào sẵn kế bên phòng.

xong rồi nó mỉm cười với ông ta

Ông ta bỏ đi trước,đôi mắt lóng lánh một chất lỏng mặn khê tuôn trào,hôm nay cũng là ngày trường nó sẽ đi đến địa điểm khác.

“bước đi,thật nhanh rồi sẽ quên đi thôi,khi nào bình phục mình sẽ lấy đôi nhẫn”_nó thầm nghĩ rồi bước đi.

Không khí náo nhiệt của 40 chiếc xe được chờ sẵn để đón học sinh,hắn bước từ cửa ra cùng với Hl.Hầu như ai cũng ngạc nhiên tại sao mới hôm trước hắn và nó thật hạnh phúc thì hôm nay lại như thế,và chắc cũng chẳng có ai để ý chuyện nó không còn ở đây.Tất cả như một số mệnh an bài..Chiếc xe của hắn chạy đến,tất cả học sinh ủa lên xe,hắn và Hl bước sau cùng .

_Đứng lại_1 tiếng nói không quá lớn mà thuộc lại cũng không phải nhẹ nhàng.

Hắn nghe tiếng khá quen thuộc thì ngoáy đầu lại phía sau,thấy nó,1 chút ngạc nhiên nhưng hắn kịp lấy lại bình tĩnh,hắn vẫn bước lên xe.

Tôi bảo anh đứng lại nó gần từng chữ một.

Hắn khá ngạc nhiên,quay mặt ra nhìn nó,đôi mắt mà ngày nào ngày thơ tin tưởng hết vào hắn thì bây giờ đang quay ra phản hắn sao???39 chiếc xe kia đã lăn bánh trước.Nó tiến thẳng lại phía hắn,vung tay.

Pặt

1 cánh tay khác đã nắm tay nó lại,không phải hắn,mà là hl.

_ai cho cô cái quyền tát CHỒNG tôi._Hl trợn mắt nhìn nó

CHỒNG sao? hắn cho phép Hl gọi hắn bằng chồng sao?Cười chua chát nhưng nó vẫn cố gắng nhìn thật sâu vào đôi mắt hắn?1 chút cảm hận hờn lên trong mắt nó.

_Ah tôi hiểu rồi Nhưng

Chát

Nó nói chưa hết câu đã tát cho hắn 1 cái ,Hl nhìn nó giận dữ,hắn nhìn nó,không nói gì,đây cũng là hậu quả hắn phải nhận mà.Nó quay đi,chỉ một cái tát thôi,1 cái tát để hắn biết hắn tổn thương nó như thế nào.

“Mình nên giữ người mình yêu hay mình sẽ để cô ấy đi??”hắn đang suy nghĩ trong lòng.

_tôi biết anh đang nghĩ gì nhưng không làm theo hợp đồng thì sẽ không cứu được Vợ anh đâu_Hl nhếch mép.

Hắn chột định thần khi nghe Hl nói vậy,không được hắn phải cứu nó.

*****cuộc hẹn của hắn*****
(ai không nhớ xem lại chap 29)

End chap 33

34. Chương 34 : Sự Thật Phơi Bày

Cuộc vui nào chẳng có điểm dừng,cuộc đua nào không có điểm kết.Con người cũng vậy,cây kim trong bọc không có ngày lòi ra.1 cơn mưa nhỏ dai dẳng bám theo 3 con người trong 1 cuộc chơi.Cuộc chơi này đã đến lúc phải có điểm kết hay là Game Over.Ướt,lạnh,tất cả hòa quyện vào làng không khí âm u của khu mộ cổ.Hắn bần thần nhìn nó bước đi giữa màn mưa,đôi vai nhỏ bé của nó run lên bần bật từng phút một.Hắn

ước hãy cho hấn 1 điểm tựa đứng đắn để hấn có thể nắm lấy tay nó để nó không bị lạnh.Hình ảnh,lời nói của cuộc hẹn quay quanh đầu hấn.

***** (Quá Khứ)Cuộc hẹn tại Đồi Cát*****

Hấn và nó đang đùa rất vui thì có điện thoại hẹn hấn ra đồi cát nên hấn phải tạm biệt nó.Trước khi đi nó còn chủ động hôn lên môi hấn,hạnh phúc chạy khắp tim hấn.Nhưng cảm giác bất an không kém cũng bám theo hấn.Đi gần tới đồi cát hấn thấy 1 cô gái khá quen thuộc bận 1 chiếc áo đầm trắng đang tung bay trong gió,hình ảnh ấy thật cô độc không kém phần nguy hiểm.Khi lại tới gần ,hấn định kêu Hl thì Hl quay mặt lại nhìn hấn

_Đúng giờ thật _Hl cười

_sao lại là em? _hấn hỏi ngạc nhiên

_àh định hẹn anh đi chơi Valentine đó mà _Hl cười thật tươi

_À...xin lỗi em nhưng anh đã có người yêu rồi _Hấn bối rối vì dù sao từng có thời gian hấn và Hl cũng hay gần như thế.

_Không sao! hôm nay em hẹn anh ra đây là có một chuyện khác _Hl thở dài ra vẻ buồn phiền

_Chuyện gì??? _hấn vừa nói vừa nhìn đồng hồ.

_Thật ra người yêu anh là Hoàng Anh Nhi chứ không phải Hoàng Anh Thư _Hl đang chờ hấn nổi giận lên như từng nổi giận với nó

_Àh thật ra anh đã biết từ ngày đầu tiên Cô ấy bước vào nhà anh rồi,từ cách ăn nói đến cách ăn mặc và cả tính cách _Hấn mỉm cười nhìn Hl

_anh..biết rồi,vậy tại sao anh còn... _Hl nhìn hấn

_Nhờ vậy mà anh và cô ấy sống hạnh phúc như thế này,thôi trẻ rồi anh về đây _hấn mãn nguyện nhìn Hl,bước đi

_Khoan đã _1 giọng nói xa lạ đối với hấn.

Hấn quay mặt lại nhìn người vừa phát ra giọng nói ấy,một người đàn ông đội chiếc mũ che khắp khuôn mặt,trên tay cầm điều thuốc đang hút.

_Xin lỗi,tôi không biết ông _hấn nhăn mặt

_àh,chắc chắn tôi thì cậu không biết nhưng Cô “người yêu” bé nhỏ của cậu thì cậu phải biết rất rõ nhỉ _Dương Lai nhếch mép nhìn hấn

5 chữ “cô người yêu bé nhỏ” lọt vào tai hấn,lập tức hấn bước lại phía ông ta và Hl.

_có chuyện gì _hấn hỏi

_bình tĩnh nào cậu Thiên Vương

Hấn nhìn ông ta bằng ánh mắt không chút thiện cảm,mà ông ta cũng chẳng có mấy thiện cảm đối với hấn,Hl đang trông chờ vào ông ta.Ông ta Bỏ điều thuốc ra khỏi miệng,hít một hơi sâu rồi nói,nói một điều cực kì quan trọng:

_HOÀNG ANH NHI BỊ SUY HÓA THẬN GIAI ĐOẠN HAI,VÀ NẾU KHÔNG CÓ THẬN THAY THẾ THÌ THỜI GIAN SỐNG LÀ 3 THÁNG _thật chậm và từ từ ông ta nói từng chữ một.

Ngạc nhiên,hoài nghi,đau đớn là tất cả những gì trong hấn từng chút một,3 tháng sao?người hấn yêu sẽ sống 3 tháng nữa thôi sao?Hấn không tin,ánh mắt đau khổ nhìn ông ta.Ông ta móc trong túi áo khoác 1 tờ giấy trắng đưa cho hấn.Hấn đọc từng chữ một,tờ giấy tung bay,hấn ngồi bệch xuống bãi cát,một giọt nước mắt lại rơi trên mặt hấn,rốt cuộc thì ông trời sẽ chia cắt hấn và nó đến khi nó.Trong tờ giấy là chứng nhận bác sĩ về căn bệnh của nó.Bàn tay hấn bầu chặt vào nhau đến rỉ máu.

_Cô ấy có thể sống nếu có Thận thay thế _Ông ta nói

1 chút hi vọng, 1 chút ánh sáng nhỏ nhoi lé lên trong tim hắn. Nhưng hắn biết 1 khi ông ta nói vậy thì sẽ có điều kiện. Đời, không ai cho không ai thứ gì.

_Điều kiện?_hắn nói

_haha đúng là Cậu chủ tập đoàn có tiếng, HL là Người cùng thân Với Nhi, Và chỉ có HL thôi, 1% là sẽ có người thứ 2, nếu như chậm trễ thì cậu cũng biết_ông ta nói

HL sao? HL là người cùng thân với nó sao? một sự ngạc nhiên đến bất ngờ đối với hắn, nghĩ là HL sẽ tình nguyện cứu nó vì hồi xưa HL rất tốt. Hắn nhìn HL bằng một ánh mắt đau khổ, nhưng đáp lại hắn là ánh mắt lạnh nhạt thờ ơ.

Anh phải ở bên tôi 3 tháng và chuyển 30% cổ phần của anh cho tôi HL nói và ra dấu với hắn.

30% đối với hắn không lớn để mua sự sống cho nó nhưng 3 tháng xa nó là thời gian bất tận trong lòng hắn. Nhưng không cứu nó, Nó sẽ Chết.

_sao? con số quá rẻ để mua sự sống mà đúng không???haha và 30 % nữa

_Tôi đồng ý_hắn nói trong tuyệt vọng

Hắn biết và đủ chất xám để hiểu rằng HL đã thay đổi quá nhiều, hầu như là tất cả. Một con quỷ đội lốt người đang ở trong HL.

*****Hiện tại*****

Nó đang tiến lại 1 chiếc xe BWN đen đang chờ sẵn, chỉ 1 phút thôi 1 phút nữa nó sẽ bước lên xe về một nơi rất xa, xa hắn và tất cả những gì trải qua.

end chap 34

Chap 35: Sự Lựa Chọn Cuối Cùng. 16pm 29/9/2012

35. Chương 35 : Sự Lựa Chọn Cuối Cùng

Ầm Ầm

Sét đánh là để níu chân nó lại hay để đánh lên sự ngu dốt của hắn, con người không bao giờ hoàn hảo từ A đến Z, hắn cũng thế hắn không hoàn hảo toàn mặt để cứu nó được. Tâm trí đang cản bước chân hắn lại, còn Suy nghĩ đang thúc hắn hãy đến nắm tay nó. Hắn phải làm sao? nếu nắm tay nó thì đồng nghĩa với việc nó sẽ rời xa hắn mãi mãi cũng giống như câu nói: Thà làm 2 đường thẳng song song để được nhìn nhau mãi mãi, còn hơn làm hai đường chéo nhau chỉ gặp nhau 1 lần rồi mãi mãi rời xa. Dòng suy nghĩ cứ trôi đi như thế, nhẹ nhàng nhưng cũng thật rắc rối.

Phát súng vang lên thật nhẹ nhàng nhưng thật ghê rợn và dường như mọi thứ xung quanh kể cả thời gian cũng ngừng lại để xem 1 chuyện kinh hoàng xảy ra. Bóng dáng nhỏ bé của nó đang từ từ ngã xuống, thật nhanh và cũng thật kinh khủng. 1 dòng máu đỏ chảy ra, nhanh như cắt dòng máu ấy loang đi. Bàng hoàng hắn nhìn. Nó ư? một người vừa tát hắn bây giờ nằm giữa dòng máu sao. Không, hắn chạy thật nhanh lại phía nó. Đôi mắt khủng hoảng nhìn khắp nơi. Nâng đôi vai nó lên, hắn không tin, tất cả diễn ra như một trình tự được sắp xếp đến nỗi hắn không nhớ đâu là thật đâu là mơ.

_Tĩnh lại Nhi, nghe anh đừng ngủ, nhé, đừng ngủ_hắn dùng hết bản năng của mình để thúc nó đừng ngủ

Nó nhìn hắn, nó biết hắn còn quan tâm nó chứ, nhưng sao nó buồn ngủ quá, Như là nó uống mấy viên thuốc an thần hay sao mà mắt nó chỉ muốn ngủ một giấc thôi. Vui lắm, lòng nó giờ vui lắm, nó run run đưa bàn tay mình lên vuốt nhẹ giọt nước mắt đang sắp hạ cánh trên khuôn mặt mà nó từng bị mê hoặc này.

Em... buồn ngủ lắm nó ráng từ sức một

Không, em không được ngủ, Mở mắt ra nhìn anh Hắn hét lên, hắn biết khi nó nhắm mắt thì nó sẽ tận hưởng một giấc ngủ mà người đời thường bảo rằng giấc ngủ ngàn thu.

_1 chút thôi,1 chút Vợ sẽ dậy mà_nó mỉm cười

Hắn không thể nói được bất cứ lời gì nữa,ôm nó vào lòng như một vật báu không thể lìa xa.Viên đạn đang nằm trong lòng ngực nó cũng như đang nằm trong lòng ngực hắn.Đôi mắt thiên thần của nó khẽ chảy ra một giọt nước mắt,một giọt nước mắt thấm đẫm máu.

_Không!đừng nhắm mắt,ráng lên sắp đến ngôi nhà hạnh phúc của chúng ta rồi,ráng lên_hắn lay lay nó

_Ừ!em sẽ cố gắng đợi_nó làm động tác xoa vào má hắn

Cứ như thể chiếc xe cứu thương chạy vụt hết tốc lực.Nhưng mà nó không thể chịu được nữa rồi,mắt nó mờ đi,tai nó không thể nghe bất cứ thứ gì.Chỉ có tia sáng đang ôm chặt nó là tỏa ra hơi ấm sưởi ấm cho nó thôi.Đầu nó lại tràn về vô vàng kí ức hắn và nó,Từ việc hắn đeo nhẫn cho nó,đến việc hắn hôn nó.Tất cả,nó mỉm cười thật tươi mặc cho viên đạn đang làm nó rời xa cuộc đời này mãi mãi.Đến rồi,cổng bệnh viện,nó thấy nhiều người đang đẩy nó đi trên một chiếc xe,đôi mắt nó từ từ khép lại,nhưng nụ cười vẫn thế.

_KHÔNGGGGGGGGGGGGGGGGGGG_hắn hét lên khi thấy nó nhắm mắt lại

_xin lỗi mời anh đứng ngoài đây để chúng tôi tiến hành làm việc

_Nếu không cứu được cô ấy thì cả bệnh viện này sẽ phá sản_hắn gầm từng chữ vào mặt cô y tá.

Cánh cửa phẫu thuật từ từ khép lại nghĩa là hắn phải ngồi chờ trong vô vọng.Nhưng lí trí vẫn còn,hắn móc điện thoại ra

_Alo tôi nghe cậu chủ_1 giọng khá lạnh vang lên

_Điều tra cho tôi,ai đã bắn phát Súng Lục Hướng Tây,9h sáng tại Khu Mộ Cổ_Hắn lại trở về vẻ tàn nhẫn thường ngày.Phòng phẫu thuật cứ mở ra rồi khép vào chẳng có ai hỏi hắn dù chỉ là 1 câu “ai là người nhà của Hoàng Anh Thư”.5 tiếng,đã 5 tiếng trôi qua,chiếc áo sơ-mi trắng của hắn dính đầy máu làm cho ai ai cũng nhìn nhưng hắn mặc.Hắn sợ sau khi hắn rời đây dù chỉ là nửa bước thì sẽ có thứ khác cướp nó đi mất.Lại thêm 1 tiếng nữa trôi quá,mọi chuyện vẫn thế.Thời gian cứ như con số thế kỉ đối với hắn.

*****Nhà Hoang*****

_tai sao người dám???_1 giọng nói

_Chuyện gì mà tôi không dám,haha_1 giọng khác

*****Bệnh viện*****

Cạch

Cánh cửa phòng bật mở,vị bác sĩ bước ra.

_Ai là Người nhà của bệnh nhân Hoàng Anh Thư_giọng nói thật chậm và thật nguy hiểm

_Tôi_hắn lạnh nhạt trả lời

_Tôi phải thông báo rằng...Cô đây chỉ sống được khoảng 2 tuần nữa_giọng nói run run sợ hắn sẽ nổi trận lên.

Hắn ngồi bệt xuống sàn đất,tất cả là dấu chấm hết.Không,hắn không nổi giận cũng chẳng la hét,vì vậy cũng chẳng được gì.Hắn không cần bất cứ thứ gì nữa,không người tình,không công ti,không cứu chữa.Hắn chỉ muốn ôm nó,ôm cho đến khi không còn ôm được nữa.Hắn khóc,lại khóc vì đau.Tất cả lại chìm vào khoảng thời gian vô định,không định hướng được

end chap 35

Chap 36:Con Số.

36. Chương 36 : Con Số

Tại sao trên đời lại không có phép màu? Nếu như thế thì nó chắc chắn sẽ được sống nhưng đó là ở những xứ sở hạnh phúc không bao giờ có thương đau và nước mắt. Công chúa sẽ tỉnh dậy sau một giấc ngủ rồi lại làm lành với hoàng tử hoặc là cưới nhau. Nhưng đây là đời thật, cuộc sống không như cổ tích nên ta không được phép cuộc sống phải đi theo khuôn phép của mình, chẳng bao giờ thành sự thật. Tham vọng, nước mắt qua đi tất cả chỉ còn lại một con người đang nằm ở kia và chỉ 2 tuần nữa con người đó sẽ đi một chuyến đi xa xôi bí ẩn mà 2 chẳng ai biết điểm dừng. Một ngày cổ tích đến với hân. Hân cho nó là cổ tích vì nó là 1 trong 2 tuần của nó.

Cạch

Một con người toát ra sức sống thường ngày bây giờ nằm ở đó với vô số những dây dẫn thuốc vào trong mình. Tiến thật gần lại phía giường thì hân thấy mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhanh như là thời gian, trôi rồi không bao giờ quay ngược. Đôi mắt nó đang long lên 1 sự hạnh phúc vô tận, đôi môi bán nguyệt cong lên tuyệt vời đang tận hưởng những ngày thật bình yên trong cuộc đời. Hân cầm tay nó, nhưng hân không làm được vì khi chạm vào tay nó thì tội lỗi tràn về trong lòng hân khiến hân không thể cầm lấy bàn tay mà hân từng cho là sẽ thuộc về hân mãi mãi, ngay cả khi nó ngủ hân cũng không có can đảm làm điều đó. Hân chỉ dám ngồi thật im lặng để ngắm nó. Rồi giấc ngủ xa xôi đến với hân, 2 trái tim đang đập cùng nhịp và đang đặt kế bên, liệu chủ nhân nó có vô tình lấy nó ra khỏi trái tim còn lại?. Tất cả chỉ quyết định vào số phận.

Cảnh vật xung quanh mờ ảo, khiến nó chóng mặt. Cảm nhận 1 luồng ấm đang ở kế bên nó khẽ đưa mắt nhìn hân, nó đã nghe cuộc nói chuyện giữa hân và bác sĩ. Nỗi khao khát được sống và yêu lại quấn dấy trong lòng nó. 1 giọt nước ấm khẽ rơi trên bàn tay hân, làm hân tỉnh dậy. Mở mắt ra thấy nó đang nhìn thật kĩ vào hân khiến hân bối rối hơn bao giờ hết.

em không nhìn thấy bình minh nó nói thật nhỏ vào mặt hân

Im lặng nhìn nó, chẳng lẽ nó không hận hân nữa? nó đã quên hết mọi chuyện hân làm và sẵn sàng sống hạnh phúc bên hân sao. Dòng suy nghĩ cắt ngang khi hân nói.

Anh sẽ tìm lại Bình Minh cho em hân can đảm nắm lấy tay nó.

Cảm giác bao lâu tràn về bên cả 2 khi luồng hơi cả 2 hòa quyện vào nhau, Từ từ hân mở hết những dây thuốc trên tay nó. Bề nó lên trên cánh tay hân, và 2 người họ vụt qua khỏi bệnh viện để đi về một hướng thật bình yên của cuộc sống.

Mình sẽ đi đâu, có lâu không nó sợ, sợ chuyến đi sẽ diễn ra lâu và thời gian nó ở bên hân ngắn dần.

_Chỉ 1 giấc ngủ, em sẽ nhìn thấy bình minh. Thật nhẹ nhàng hân hôn vào môi nó, cảm giác ngọt ngào của tình yêu “quá muộn” đến bên cả 2.

Nó cũng cảm nhận được làn môi bao lâu nay nó đã nhớ rất nhiều, rồi thật chậm nó chìm vào trong giấc mơ thật êm đềm như dòng suối hiền chảy ngang thác nước.

Màn đêm vẫn còn ở đây, tình trạng của nó đã yếu hơn dự định của bác sĩ, nó đã ốm hơn trước, Hân cũng chẳng hơn gì, con người xanh xao, mệt mỏi. Và nó ăn cũng không ngon nữa vì thậm nó đã gần như hoại tử rồi.

Ngoài biển có một chiếc tàu hạng sang đang lướt trong gió. Duy nhất trên tàu ấy chỉ có 2 con người ngự trị. Người ta nói mặt trời mọc lên ở biển nên hân sẽ đưa nó đi biển để nó thấy bình minh, nó như 1 bà hoàng giữa đại dương bao la, con hân như ông vua đang trị vì cả vương quốc.

end chap 36

Chap 37: Ranh Giới

37. Chương 37 : Ranh Giới

Hắn nhẹ nhàng đẩy nó từ trên chiếc ghế sofa ra mui thuyền. Bây giờ là tầm 4h30 sáng. Trời còn rất tối, chỉ nghe được sóng biển và làn gió thoảng. Nó với đôi tay nhỏ bé của nó nắm thật chặt lấy đôi tay hắn. Hắn hạnh phúc vô cùng, nhưng hạnh phúc kèm theo là sự hối hận và cảm thấy có lỗi với nó rất nhiều. Cả 2 người họ ngồi lặng đi như thế đến khi phía chân trời xa xôi kia nhô lên một chút gì đó gọi là ánh sáng. Cứ thế mặt trời nhô lên khỏi mặt biển và bay đi một nơi xa xôi khác.

Thấy rồi nó cười nhẹ nhàng làm rộ đôi má ửng hồng.

Hắn nhìn thấy những lọn tóc bay trên mặt nó nhưng thành như là nó không đủ sức để lấy những thứ dù chỉ là nhỏ nhoi ấy. Hắn ôm nó vào lòng nhẹ nhàng gỡ những thứ làm nó khó chịu ấy ra. Nó không chống cự, không làm gì hết ngồi im như một vật thể. Tất cả khép lại, một ngày mới lại lên nắng lại đến.

Bộp

Thật nhẹ nhàng cánh tay nhỏ bé của nó rơi xuống sàn, nó không đủ sức, không đủ sức níu lấy đôi vai cứng rắn của hắn. Và cả thân người nó buông lã đi, một dòng nước ấm chảy lên vai nó. Thấm sâu vào lớp áo bệnh viện của nó. 2 dòng nước mắt hòa vào nhau, rồi rớt xuống biển.

Nhi nè Hắn run lên kêu tên nó

1...2...3s

Không tiếng đáp trả, hắn hoảng hồn lật người nó dậy và nó chỉ nhìn hắn cười.

Em nhớ rồi nó cười đáp hắn

_Em nhớ gì?

Em không phải là con ruột của mẹ, mà em chính là Công chúa của vương quốc Anh. nó đáp trả bằng hai dòng nước mắt

Anh không hiểu em kê rõ đi hắn nâng nhẹ đôi vai nó lên

Ngày ấy khi em 3 tuổi mẹ em, là nữ hoàng của nước anh dẫn em và chị Thư đi chơi, nhưng một người đã ám sát mẹ em, đẩy mẹ em xuống dòng sông, lúc đó chị Thư đã đi mất chỉ có mình em chứng kiến mọi chuyện, lúc đó em ngất đi và mất trí nhớ hoàn toàn, khi tỉnh dậy thì đã thấy em và chị Thư cùng sống với mẹ nuôi đó. Đó cũng chính là tại sao khi ngủ em thường hay đau đầu Nó cười đau khổ, nỗi nhớ mẹ tràn về đầy đầu nó.

Ngạc nhiên, hắn không ngờ quá khứ của nó lại như thế. Nhưng chưa kịp định hình thì nó cảm thấy mệt và buồn ngủ. Rồi từ từ, nó ngất lịm đi. Hắn hoảng hồn bế nó vượt đi trong ánh sáng bình minh.

*****Bệnh Viện*****

Nó đang được bác sĩ cấp cứu trong phòng gọi là Ngụy Cấp.

Còn nó bây giờ nó đang thấy những gì?

Trong mơ, nó thấy mẹ của nó, là Nữ Hoàng của cả vương quốc Anh đã dang rộng 2 cánh tay chờ nó, nó biết khi nó ôm mẹ thì nó sẽ được đi tới một nơi gọi là không còn nước mắt và khổ đau. Thời gian không còn nhiều. Nó phải lựa chọn, 1 là sẽ cố gắng vượt qua bão táp để đi ngược thời gian hoặc là buông xuôi tất cả để đến với mẹ mà gần mười mấy năm nó không gặp. Sự lựa chọn, chỉ một thôi. 1 quyết định để nó thay đổi cả cuộc đời.

Tôi cần Thận phù hợp với cô ấy trong vòng 2 ngày nữa, nếu không có tôi e cô ta sẽ không qua được vị bác sĩ nói cho hắn

được Hắn nói chắc chắn

Nếu vì cứu em mà anh phạm sai lầm thì em đừng trách anh nhé, anh vẫn mãi yêu em, nhi_ Hắn nói rồi lấy áo khoác bước đi.

Tút Tút Tút

_tôi nghe_Hl nghe điện thoại

_Tôi sẽ Kết Hôn với cô_Hắn nói qua điện thoại.

_Haha em biết mà Hl cười qua dt.

End chap 37

Chap 38:Cô Ta Và Em

38. Chương 38 : Cô Ta Và Em

Mở cửa bước vào cửa hiệu mang tên:Wedding Qress Queen.Ước chi người cùng hắn bước vào đây là một người khác.những người đi đường nhìn hắn với ánh mắt ngạc nhiên,vì chỉ ít thì chú rể khi bước vào đây khuôn mặt sẽ vui tươi nhưng hắn thì không.Hoàn toàn ngược lại.

Cạch

Không gian sang trọng với hàng trăm bộ áo cưới tuyệt đẹp.Hắn đi hết dãy này đến dãy khác.

Reng Reng Reng

Cầm điện thoại lên,số của bác sĩ Dương,hắn run run bấm nút nghe.

_Tôi nghe

_Thưa cậu chủ,bệnh viện thông báo là chúng ta có 3 ngày để tìm thận phù hợp,không thì...._Dường như ông dương cũng chẳng dám nói đến 2 từ ấy.

_Tôi hiểu_hắn tắt máy

Hắn không hề biết,khi hắn bước vào đây với vẻ lạnh lùng,đầy lạnh tử đã khiến bao người nhìn hắn đầy ham muốn.Ngay cả đàn ông cũng phải trầm trồ khen ngợi vẻ bề ngoài của hắn.Nhưng đâu ai biết được phía sâu tận trong tâm hồn ấy đang chứa đựng một nỗi đau không thành tên.Thấy Hl đang ngồi uyển chuyển trong hàng ghế thay đồ,hắn tiến lại.

_Sao anh tới trễ vậy,hẹn người ta là 9h00 chụp hình mà_Hl ỏng ẹo nắm tay hắn.

_Nhanh đi,tôi không có nhiều thời gian

_Ồ,anh bận đến vậy sao?chắc là nó_Hl nguýt dài

Sau đó hắn thay đồ chủ rể,Chiếc rèm được mở tung ra.cô dâu trong tay chủ rể tiến về phía ánh đèn.Mọi người trong shop nhìn họ bằng ánh mắt ngưỡng mộ.Các nhà báo bao lấy xung quanh mong chờ những tấm hình ra lò để đưa lên đầu trang báo ngày mai.Đính hôn sau 2 năm cuối cùng cũng được thực hiện,thông gia giữa 2 tập đoàn ngày thêm vững mạnh.

Tách,Tách,Tách,Tách,Tách

Hàng trăm tiếng “Tách” vang lên ,cũng là thời điểm tim hắn thắt lại.Thất đau đớn,tim hắn nứt mất rồi.Ai đang sát muối vào tim hắn vậy,hai bàn tay hắn bấu chặt vào nhau đến bật máu.Ai cũng nghĩ chắc 2 người họ hạnh phúc đến như thế.

*****Bệnh viện*****

Xoảng.

_Cô có sao không_y tá hỏi nó khi nghe tiếng động phát ra

_Á....không..không sao_nó lắc đầu

Chẳng hiểu sao cảm giác bất an khiến nó làm nó làm rơi chiếc ly thủy tinh xuống đất.Cảm giác bất an chạy khắp tim nó.

_Ngày mai anh nhớ đến đúng giờ tại nhà thờ đó_Hl nắm chặt tay hấn

_Tôi biết

Hấn thả Hl xuống trước nhà rồi vọt xe đi trong bóng chiều tà dần buông xuống,kết thúc một ngày tồi tệ.Cách đó không xa có một người theo dõi tất cả,biết được tất cả.

_Trò chơi đi quá xa rồi nhỉ?_Người đó nhếch miếng cười,1 nụ cười hứa hẹn nhiều điều xảy ra.

*****bệnh viện*****

Cạch

Hấn bước vào trong,nó đang nằm ngủ,người con gái hấn yêu đang nằm ngủ.Cầm tô cháo nóng hổi hấn tiến lại phía nó.nó trở mình,nhìn thấy hấn đang ngắm nó,trong phút chốc nó đỏ cả mặt lên.

_Ăn cháo nha Vợ_hấn ra vẻ vui vẻ nói với nó,cũng có thể là lần cuối cùng hấn kêu thân thiết thế.

_ừ,chồng_nó cười rồi nhéo nhẹ má hấn

Hấn cũng cười,nụ cười thật đẹp khiến ai nhìn cũng ngây ngất.Đưa từng muỗng cháo vào miệng nó mà lòng như lời xin lỗi chân thành nhất hấn có thể làm được.Được một nửa thì nó thấy no,hấn ngừng lại không đút nữa.Đưa li nước cho nó.Uống xong nó nằm xuống giường móc một chiếc hộp vải đỏ nhung lên.Hấn nhìn khó hiểu.

_Đẹp không???

_Anh không thấy bên trong sao biết đẹp_hấn mỉm cười

Nó mở chiếc hộp lên,bên trong là 100 con hạc đủ màu,nó nói

_Mỗi con hạc là một nơi em sẽ đi

_ừ,bây giờ ngủ đi_hấn vỗ nhẹ đầu nó

Nó nằm xuống,thật nhanh chìm vào trong một giấc mơ êm đềm.Nắm ké bên hấn cũng ngủ.

Mặt trời vừa lên,một người thức dậy.Rời thật nhanh khỏi bệnh viện.Đi đến nhà thờ.

*****9h sáng tại nhà thờ*****

Hl đang diện trong mình bộ áo cô dâu tuyệt đẹp,Hấn đang cầm tay Hl dẫn ả vào nhà thờ.mọi người ngồi chật kín cả nhà thờ.Đến tới nơi,cha xứ đã đứng chờ sẵn.

_Con có đồng ý lấy.....không_Chxa xứ hỏi hấn.

Cạch

Cánh cửa nhà thờ bật tung,một người bước vào thật uy nghiêm người đó nói.

_Trò Chơi Thân phận kết thúc rồi,Mi à

end chap 38

Chap 39:Returnee

39. Chương 39 : Returnee

_Trò chơi thân phận kết thúc rồi,mi à _Mi Linh diện 1 bộ áo trắng như là phụ dâu.

Mi nhìn MI,hai người bạn đối đầu nhau như 2 con hổ cái chờ để đấu xé miếng mồi trước miệng.

_Mi? _hắn ngạc nhiên vì không phải đây là Hl sao?

_chắc anh đang ngạc nhiên,cũng đúng.Cô ta không phải Hl gì đó mà chính là bạn tôi Lục Dương Mi.Haha đúng không???_Mi linh cười như là người chiến thắng.

_Cô không có bằng chứng thì không được nói tầm bậy đó._Mi tức nghiêng rắng với nhau.

Mọi quang khách trong nhà thờ hiện tại rất hoang mang vì không biết chuyện gì đang xảy ra.Hắn thì lạnh lùng xen chút tức giận hơn bao giờ hết,và chính hắn đang mong câu trả lời là người đứng đây không hải Hạ Lan.

_Tôi đâu có gốc làm những chuyện khi không có bằng chứng._MI cười nghiêng rắng.

_Mau lên! bằng chứng _Hắn quát làm mọi người trong nhà thờ không nói lời nào.

_Chị à,vào đi _Mi linh kêu to.

Cạch

Cánh cửa nhà thờ được mở ra,một người con gái xinh đẹp tuyệt trần bước vào.Cô ấy có vẻ đẹp thuần khiết và khuôn mặt thánh thiện.Cô ấy nhìn hắn,hắn nhìn lại.Cả nhà thờ bất ngờ cả hắn cũng thế.

_Đây chính là bằng chứng,Mi àh _MI cười nhếch miệng

Chính xác cô ấy là Hạ Lan thực sự.Khuôn mặt thật sự của cô ấy đẹp long lanh.Hắn quay sang nhìn Mi.Mi xanh mặt bản thân nhìn 3 con người trước mặt mình mình.Nhưng mi đủ thông minh để đóng kịch thêm.

_Láo,Nó không phải Hl,em mới chính là Hl. _Mi chỉ vào mặt Hl.

_cô là Hl sao,haha nực cười _Hl nhìn Mi rồi cười như chưa bao giờ được cười

_tất nhiên _Mi ngênh mặt

_Đủ rồi _Hắn hét lớn _tôi hỏi 1 câu sẽ biết chính xác ai là Hl thật sự.

_Anh cứ hỏi _Hl nói

_Hỏi...hỏi đi _Mi áp úng

_Lúc tôi và Hl quen nhau tên thân mật thường gọi tôi là gì? _Hắn hỏi trong đau đớn

MI xanh mặt nhìn hắn,Hk vẫn bình tĩnh,sâu trong thăm tâm hồn ấy một lần nước mắt ồ ạt chạy ra.

_Anh..ken..Tuy bây giờ anh không là của em,nhưng em vẫn nhớ mãi tên Ken mà chỉ duy nhất và thực sự 1 mình em được kêu _Hl nức nở

Đúng rồi đây chính là Hl mà hắn từng thương sao?con người hiền lành nhân hậu đến mức có thể vì 1 chú chó mà mất tích.Bây giờ đứng trước mặt hắn.Hắn móc điện thoại ra,bấm số gì đó rồi nói.

_Trong vòng ngày mai là cả gia tộc Lục Dương Mi phải phá sản,tất cả._Sau đó hắn quay sang Nhìn Hl, Mi ngồi bệch xuống thắm đỏ,đôi mắt thần thờ nhìn xung quanh.

_Em biết anh định nói gì,nhưng thôi mình phải tới bệnh viện anh à,Tính trạng Của Nhi đang rất nguy kịch.Hl nói gấp gấp

Sau đó hắn dùng xe hơi chở Hl và MI vào bệnh viện nói 1/2 của hắn đang ở đó.Hắn vui lắm.Cuối cùng ông trời cũng không phụ lòng hắn.Trước khi đi hắn cho giang hồ bắt Mi .Sau khi hắn lo cho nó thì sẽ tính đến Mi.Con người làm nó như thế này.

_Sao_1 người vua đang bắt ngờ với lời nói của Hậu thần.

Vị vua của nước anh đang rất vui vì đã được thông báo rằng 2 người con gái sinh đôi của ngài đang ở việt nam.Và một người đang trong tình trạng nguy kịch.2 đứa con gái tưởng đã mất trong vụ ám sát thì bây giờ 60% là còn sống.

_Chuẩn bị máy bay riêng ta sẽ đích thân sang Việt Nam.

_Tại sân bay Tân Sơn Nhất có 3 con người,1 trẻ 2 già.Không ai khác chính là Thư và Mẹ,mẹ của hần.Sau khi nghe tin nhi đang trong tình trạng nguy kịch thì họ lập tức bay về nước.Tất cả đều 1 hướng đến bệnh viện.

Liệu nó có đủ sức mạnh để tiếp tục sống hay nó sẽ trở về bên vòng tay mẹ ruột của nó.Mọi người đang rất lo cho nó.Bác sĩ nói sáng nay khi nó đọc tờ báo có hình Hần và Mi chụp hình đám cưới thì đã khóc rất nhiều và ngất đi,tình trạng đang rất nguy kịch.

End chap 39

Chắc có lẽ chap 40 là end nhá cả nhà,và thêm mấy cái ngoại truyện.

Chap 40:Vợ!!!Đứng lại đó cho chồng

40. Chương 40 : Vợ!!!đứng Lại Đó Cho Chồng

Nhưng một tin quan trọng là ba ruột của nó đang đi thì ở vương quốc đang có kẻ nổi loạn nên phải quay về.Hạ Lan thì đã đi xét nghiệm trùng thận với nó nên đã vào phòng cấp cứu.Trong lúc mọi người chờ đợi thì một chàng trai cực kì handsome đeo tai phone bước vào.

_Xin lỗi có phải Hạ Lan đang cho thận không_chàng trai hỏi mọi người xung quanh

Hần đang rất căng thẳng nên không nghe,còn Thư nên cô đứng dậy đi lại và hỏi.

_Đúng rồi anh là gì của Hl_thật sự Thư bắt ngờ trước vẻ đẹp của chàng trai ấy

Một thứ gì đó khiến cả 2 nhìn nhau,chàng trai ấy đỏ mặt từ từ,lâu rồi anh mới thấy 1 cô gái đẹp như thế.Nếu nói là tiếng sét ái tình thì có lẽ mọi người không tin nhưng chính những người trong cuộc sẽ phải tin điều đó.

_Xin lỗi_thư đỏ mặt khi có người nhìn mình như thế

_À..à tôi là anh họ của Hạ Lan bên mã mới về_anh chàng gãi đầu bối rối.

_ừ.vậy anh ngồi chờ_sau đó thư lại phía mẹ mình

_Ah Kiệt con mới về nước à_mẹ của hần thấy kiệt nên vui mừng

_dạ,con chào cô_kiệt vui vẻ chào mẹ hần

Sau đó kiệt đi lại ngồi,do kế bên Thư là 2 chiếc ghế trống nên kiệt phải ngồi chiếc ghế thứ 2.

6 tiếng trôi qua.....

_mẹ và mẹ vợ cứ về trước khi bác sĩ ra con sẽ thông báo cho 2 người_hần khuyên 2 người

Lúc đầu mẹ hần và mẹ nó không đồng ý nhưng nghĩ lại thì ở đây cũng chẳng được gì.

30p sau.....

Bộp

Nghe tiếng động kể bên nên kiệt nhìn qua.Thư đang nằm lẫn lóc phía chiếc ghế trống.Nhẹ đỡ đầu Thư dậy,bồng Thư ngã thẳng sang vai của Kiệt.Thế là anh chàng phải làm chiếc gối cho thư,nhìn qua là hẳn biết kiệt đã kết Thư rồi.Rồi không gian cứ như chìm vào khoảnh lặng vô bờ bóng.

Cạch

_ai là của người bệnh nhân Nhi và Hạ Lan_bác sĩ kêu to

_là chúng tôi_cả 2 chàng tai đồng thanh

Lúc này Thư tỉnh dậy,nhìn thấy đang ngã vai vào đầu của Kiệt thư đỏ mặt quay sang chỗ khác.

_2 bệnh nhân đã thời kì nguy kịch,và xin chúc mừng Nhi có thể kéo lại được sự sống_bác sĩ tươi cười nói

Lòng hẳn vỡ òa trong cảm xúc,nhưng ngự trị lòng hẳn bây giờ là vui sướng và hạnh phúc,biết tin lành nên Thư về nhà tắm rửa,trước khi đi kiệt can đảm kéo tay Thư lại xin số dt.Cô nàng sau khi cho xong thì bắn nhanh về nhà.Hắn thì vào phòng nó còn kiệt vào phòng Hl.

Gương mặt nó tươi tắn trở lại,hắn ngồi xuống nắm lấy tay nó,do quá mệt nên hẳn ngủ thiếp đi.

Mấy tháng nay,Sun đi su lịch để giải khuây.Không ngờ khi đang tắm biển thì bị chuột rút,xém chết đuối nhưng kịp thời có người cứu.Sun không ngờ người đó là Tuấn Anh.Sau một tháng gặp mặt nhau rồi cãi lộn cuối cùng Tuấn Anh cũng can đảm tỏ tình với Sun.2 người họ nghe tin nó bị như vậy thì lập tức bay về đây.

Sáng hôm sau,hắn thức dậy.Mọi người vẫn chưa vào,hắn chẳng thấy nó đâu,phòng Wc cũng không có.Hỏi bác sĩ thì cũng chẳng biết gì.Lòng hẳn như lửa đốt,phát hiện trên bàn có một lá thư.Hắn lấy ra đọc.

“Anh hay lắm,tôi bị gần chết vậy mà anh vô tư chụp hình cười đưa lên trang đầu nhỉ?thì ra chắc anh mún tui chết sớm để anh cưới người tình cũ.Đồ tôi,vĩnh biệt.Thân.Nhi”

anh không sợ hẳn mỉm cười lấy một chiếc hộp đồ dưới giường ra

_Đây là 100 con hạc giấy sẽ là những nơi em sẽ đi.

Mở từng con hạc ra,không ngờ cô vợ bé nhỏ của hẳn lại muốn đi nhiều nơi như thế.Được rồi ngốc à.Vẽ bánh trai ngày nào quay trở lại với hẳn.Lấy điện thoại bấm số.

_alo mẹ hả_hắn nói

_gì vậy con,meapp81 vào viện nè_Mẹ hẳn nói

_không cần_hắn hét

_sao vậy

_con sẽ dẫn Vợ con đi chơi 1 tháng về,bye mẹ_Hắn nói rồi nhếch môi.

_alo,alo Vương_Mẹ hẳn rồi bởi

Tút Tút

Rắc Rắc

Chiếc sim bị gãy đôi,vứt nó vào li nước,hắn bước đi.Bây giờ tự tận hưởng ình 1 chuyến đi tìm cô vợ ngốc nghếch của mình.Đâu có khó,hắn đã gắn 1 con chip bí mật lên người nó chỉ cần kêu vệ sĩ bắt lại nhưng hẳn không muốn tự mình sẽ bắt nó.

Dạo này Thư và Kiệt đi chơi thường xuyên hơn và sau 3 tuần họ chính thức quen nhau. Mọi người đang đau đầu vì không biết hắn và nó đi đâu

*****Hanah Palza(Luân đôn)*****

Nó đi khắp mấy chục dãy áo quần rồi giày dép nhưng nó không thấy đôi nào vừa ý. Bỗng trung tâm im lặng đột ngột. Mọi người đều nhìn về tứ phía những chiếc loa. Rồi 1 dòng nói ầm ập không kém phần hách dịch vang lên

_Hoàng Anh Nhi à, chồng biết vợ đang đứng tại khu số 21 quần áo. Vợ xõa tóc, bận chiếc đầm trắng đúng không?. Vợ phải đứng yên đấy chờ chồng đấy nhé. Chồng lại ngay thôi._Hắn nói qua loa

Mọi người ồ lên thích thú và tìm cô gái bận đồ trắng. Nó rùng mình.

không được, phải đi thôi nói rồi nó bỏ chạy lủi vào đám đông.

Bất chợt ,một giọng nói trực tiếp vang lên. Khiến nó đứng khựng lại.

_Vợ!!!Đứng lại đó cho chồng_Hắn nói rồi chạy tới ôm nó thật chặt.

Nó định sẽ dãy dụa,la hét nhưng không khi hắn vừa ôm thì nó òa khóc lên nhìn đáng yêu vô cùng.

_Chồng yêu vợ nhiều lắm._Hắn nói rồi hôn nó

_vợ yêu chồng_Nó nói lại

Sau đó 2 người họ trao nhau nhau nụ hôn hòa lẫn nước mắt,nhớ nhung,tội lỗi.Tất cả tạo thành Thứ mang tên Tình Yêu

End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-dung-lai-do-cho-chong>